உ

புகழேந்திப்புலவர் அருளிய

கர்ணமகாராஜன்

சண்டை

KARNAMAKARAJAN CANTAI
by
Pukalentippulavar

பதிப்பாளர்:

அமரம்பேடு. இராஜரத்தின முதலியார்

மலர்மகள் விலாச அச்சுக்கூடம்

சுத்தப் பதிப்பு] 1955 [விலை அணா 12

23, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி, சென்னை-1.

கிடைக்குமிடம்: சரஸ்வதி புத்தகசாலை.

175, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

மலர்மகள் பதிப்பு

மலையாள சுவாமிகள் மாணுக்கரில் ஒருவராகிய

வேலாயுத சுவாமிகளால் எழுதிய

மூலமந்திர சக்கரங்கள் அடங்கிய

அனுபோக
மலையாள மாந்திரீக அரிச்சுவடி

★

[அழகிய பல கலர்படம் அமைந்த ராப்பர் பயிண்டுட
தேவியின் திருவுருவப்படமும் அடங்கியது]

இதில் விநாயகர் சுப்பிரமணியர் பூஜை, சகலதோ
குளிதோஷம், தேள் சுளுக்கு முடிகயிறுகட்ட, நவக்கிர
யமும், வாலை பஞ்சாக்ஷரி வயிரவர் மோகினி அஷ்டலக்ஷ
அனுமார் காட்டேரி நரசிம்மசுவாமி அக்னிமாடன் வீரப
ரர் மயானருத்திரன் மதுரைவீரன் சத்தி வசிகரமும்,
சந்திதோஷ நிவர்த்தி, அஷ்டதிக்குபந்தனம், அந்திதே
உச்சிதோஷம் பேய் பிசாசுகளைக் கட்ட, கழிப்பு, மு
ஓட்ட, பரம்பரையார் கையாண்டுவந்த வர்த்தகம் உத்
கம், வி[illegible] வசியமும், இன்னும் அநேக விஷயங்க
சக்கரங்களும் சேர்த்து வெளியிட்டுள்ளதால் இந்நூ
வொருவரும் மிக எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ளுவதற்கு
மையான நூல். ஆதலால் மலர்மகள் பதிப்பை கவ
வாங்கவும். இதன் விலை

கிடைக்குமிடம்:—

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,

நெ. 175, செட்டியார் தெரு, கொ

கடவுள் துணை

கர்னமகாராஜன் சண்டை

விநாயகர் துதி

முந்திமுந்திவிநாயகனே முருகுழலாள்புத்திரனே
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கணபதியேமுன்னடவாய்
ஏடுதவருமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோர்டுதவருமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவருமல் நல்லோசைதாருமையா
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
மரலியணுகாமல் வரமீந்துகாருமையா
வெட்பாலைக்கீழிருக்குஞ் சப்பாணிப்பிள்ளையாரே
சப்பாணிப்பிள்ளையாரே பொற்பாதம்நான்மறவேன்
பொற்பாதம்நான்மறவேன பொன்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்கு தக்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பட்சமுடன்நான்படிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
வர்னமருகநல்ல வளர்கொம்பொருகோனே
கர்னன்திருக்கதையை காசினியோர்தாம்படிக்க
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றும்சேராமல்
கற்றமட்டும்யான்படிக்க கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர் துதி

தேவரெல்லாம்வணங்கும் தேவர்சேனபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிவேலவரேயுன் சீர்பாதம்நான்மறவேன்
கருத்துடனே நான்பாடக் கர்னன்திருக்கதையை

எம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்க
தம்பிராஞனசிவ சண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துதி

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனர்தேவியரே
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகரட்சகியே
மாசற்றதீபமே மன்னர்புகழ்விளக்கே
நேசத்துடனெனக்கு நெஞ்சில்குடியிருப்பாய்
வெற்றிகர்னன்கதையை விரும்பியேநான்படிக்க
பத்தியுடனிருந்து பாமகளேமுன்னடவாய்

ஈஸ்வரர் துதி

ஆதிபரஞ்சுடரே அரியசிவனரே
சோதிமணிவிளக்கே தூயவருட்கடலே
கற்கண்டேசர்க்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொர்க்கப்பதியாரே தூண்டாச்சுடரொளியே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எங்கும்நிறைபொருளே
துள்ளுமெருதேறுந் தோன்றுதமெய்ப்பொருளே
மாலுமயனறியா வண்ணப்பரஞ்சுடரே
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
கர்னனர்சண்டைகதை கர்த்தாவேநான்படிக்க
தருணமிதுசமயம் தயவுள்ளசங்கரனே
இகழ்ச்சிகள்வாராமல் இடும்பொன்றும்நேராமல்
மகிழ்ச்சியாயெந்தனுக்கு மகாதேவாமுன்னடவாய்

மகாவிஷ்ணு துதி

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரே
கொண்டல்நிறமுள்ள கோபாலமாயவரே
கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகாமுன்னடவாய்
செங்கோலசையெனும் தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனேக்கொன்றவனே
கல்லேப்பெண்ணுக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
வெண்ணெய்திருடியே மிகவிடைச்சியர்களிடம்
வண்ணமுடியாண்ட மாயவனேமுன்னடவாய்
பாண்டவர்க்குத்தூதுபோன பகவானேமுன்னடவாய்
ஆண்டவனேயிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா

கதை வரலாறு

வனவாசம்போனதொரு மன்னவர்களைந்துபேரும்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனுடனே

பதினெட்டுநாள்சண்டையும் பாரதமுந்தான்முடிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடனே தேர்விஜயன்வில்லெடுத்து
சண்டைகள்செய்தலவோ சங்கரனுர்தன்னிடத்தில்
பாசுபதப்பேறுபெற்ற பார்த்திபனருச்சுனரும்
மாசிலாமேனி மாயவனுர்தன்னுடனே
வெற்றிமதயானே வீமனவன்தன்னுடனே
நகுலசகாதேவரென்னும் ராஜாக்களெல்லோரும்
வில்லெடுத்துவேலெடுத்து வீரவாள்தானெடுத்து
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அம்புறுத்தூணிமுதுகணி
அவரவர்கள்தேரேறி அமர்பொருதவந்தார்கள் [ந்து
மன்னன்திரியோதிரன் வண்ணப்படையுடனே
கர்னன்சகுனி காங்கேயன்தேத்தரசன்
வீஷ்மர்துரோணரும் விதுரனசுவத்தாமன்
பதினெட்டுஅக்ரோணி படைமன்னர்தாமும்நின்று
பன்னிரண்டுநாள்சண்டை பாங்குடனேசெய்தார்கள்
அச்சுதனுர்வில்லெடுக்க ஆயனவர்தேரோட்ட
மைத்துனரும்மைத்துனரும் மல்பொருதும்நாளேயிலே
தேத்தரசனென்னும் தேர்வேந்தராஜாவும்
சயிந்தவனென்றுசொல்லும் தார்வேந்தராஜாவும்
வெற்றிபரிசுடைய விஜயன்திருமகனே
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த துய்யமணிவிளக்கை
பதிமூன்றும்நாளீயிலே பாலனபிமனேத்தான்
மாலேக்குறுக்கிட்டு மதிபிசகாய்க்கொன்றுவிட்டான்
அபிமன்னன்தான்விழவே அர்ச்சுனனுர்தான்கேட்டு
ஆரூதகோபம் அனலில்மெழுகாகி
காண்டீபன்வில்லெடுத்த காளேயந்த அர்ச்சுனரும்
என்மகனேக்கொன்றவனே யிப்பொழுதில்கொல்வேனெ
பதினன்காம் நாளேயிலே பரிதிமறையுமுன்னே [ன்று
எவ்விதமுங்கொல்வேனென்று இட்டான்சபதமந்நாள்
இல்லாமற்போனலே அக்கினியில்விழுவேனென்று
இட்டசபதமது எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
மைத்துனனுரிட்ட சபதம்முடிக்கவென்று
மாயன்சக்கரமெடுத்து மறைத்தார்பொழுதையப்போ
அர்ச்சுனனுர்கண்டு ஆயாசந்தானுகி
அக்கினிவளர்த்தி அதில்விழவுஞ்சென்றனே
மாயவனுர்கண்டு வாள்விஜயர்க்கேதுசொல்வார்

க்ஷத்திரியர்கையினுல் தார்வேந்தர் அர்ச்சுனனே
வில்வளைத்து நாணியேற்றி விஜயப்பெருமாளும்
அக்கினியைச்சுற்றி அர்ச்சுனனுர்வருகையிலே
துரியோதனனுடைய சேனைகளெல்லோரும்
சகடயூகங்கட்டி நின்ற சமர்த்தனென்னும்தேத்தரசன்
வேந்தர்களெல்லோரும் வேடிக்கைபார்க்கவந்தார்
அதுசமயம்பார்த்து ஆயர்பெருமாளும்
அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அருளாளரே துசெய்வார்
பொழுதிருக்குமானுல் போர்விஜயா அர்ச்சுனனே
சயிந்தவனைக்கொல்லசமத்துண்டோவென்றுரைத்தார்
அப்படியேசெய்வேனென்று அர்ச்சுனனுந்தானுரைக்
ஆயர்பெருமாளும் அன்புடனேசக்கரத்தை [க
வாங்கிவிட்டார்மாயவரும் வாள்விஜயன்வில்லெடுத்து
தேத்தரசன்தன்னை சிலைகவர்ந்து அப்போது
அர்ச்சுனனுர் அம்புக்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தான்
எக்காளம்சின்னம் இயல்பெறவேஊதலுற்ருர்
பேரிகைதான்முழங்க பெரியசின்னந்தானுத
மைந்தன்பகைமுடித்து வைத்தார்கள்மற்றுநாள்
பதினைந்தாநாளையிலே பகைசெய்ததுரோணரையும்
அரனுர்அளித்ததொரு சிறுவனும்துஷ்டதுய்மன்
துஷ்டதுய்மன்கையாலே துரோணர்விழுந்துவிட்டார்
பதினுரும்நாளையிலே பட்டார்களெல்லோரும்
வெற்றிமுரசறைய விருதுமேளந்தான்முழங்க
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

கர்னன் சண்டைக்கு செல்லல்

பதினேழாம்நாளையிலே பரிதிமகன்கர்னனுந்தான்
மல்யுத்தம்பொருதவென்று மணிமகுடந்தானணிந்து
ஆனைபரிசேனைதிரள் அனைவரையுந்தான்கூட்டி
வாகனமுங்கடலதிர வந்தான்படையெடுத்து
காசிநாடாளுங் கர்னன்பெருமாளும்
போருக்குத்தான்போகப் போர்மன்னர்தானிருந்தான்
பொன்னுருவியரண்மனைக்குப் போனுரேயந்நேரம்
தேவியரண்மனைக்குச் சென்ருன்கர்னருமே
மன்னர்வருகிறதை மங்கையர்கள்தான்கண்டு
பொன்னுருவிதாதியர்கள் பூவையர்கள்கண்டுவிட்டு [ர்
ஆஸ்தானமண்டபத்தை அலங்கரித்துமேடையிட்டா

1-7-73

மாணிக்கப்பொற்பீடம் மங்கையர்கள்தான்போட்டார்
ஆசனமிட்டார்கள் அங்கராயன்தானிருக்க
சிங்காதனம்போட்டார் சேடியர்களந்நேரம்
அங்கவளநாட்டு அரசர்பெருமாளும்
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவர்வீற்றிருக்க
மனக்களிப்புதன்னுடனே மன்னவர்கர்னனுந்தான்
மாணிக்கப்பொற்பீடத்தில் யன்னவர்வீற்றிருந்து
சேடியரைப்பார்த்து சொன்னாரொருவார்த்தை
தாதியரைப்பார்த்து தார்வேந்தரேதுசொல்வார்

கர்னர் பொன்னுருவியை அழைக்கச் செல்லல்

அன்னமேதேனே ஐவருக்குந்தாதியரே
பொன்னுருவிநாயகத்தை போயழைத்துவாருமென்றார்
மாதையும்மைந்தனையும் வரவழைத்துவாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரிழைமாரோடிவந்து
பொன்னுருவிநாயகியைப் போற்றியடிபணிந்து
அடிகீழ்முடிசாய்த்து ஆரணங்கைத்தானோக்கி
திருவளருநாடு செல்வரிடதேவியரே
தனம்பொருந்தும்நாட்டுக்குத் தானேயதிபதியாய்
முத்தின்சூழ்நாட்டுக்கு முழுதுமுடையவளே
காசிநாடாளுமந்த கர்னர்பெருமாளும்
அன்னமேஉன்னை அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
ஆகையினாலேவந்தோங்காண் ஆரிழையேயிப்போது
இப்போதேநீரும் எழுந்தருளிவாருமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குபொன்னுருவி
கண்கள்சிவப்பெழும்பிக் காந்தாளமாகியவள்
சீறியவள்பற்கடித்துச் சேடியரைத்தான்பார்த்து [தாய்
இழிகுலத்தார்வார்த்தையோதான் எனக்குசொல்லவந்
தேர்ப்பாகன்வார்த்தையைத்தான் சொல்லவந்தாயென
இத்தனைநாளில்லாத இடும்புனக்குவந்ததென்ன [க்கு
ஆகையினாலங்கனிடம் அவ்வார்த்தைநீயுரைத்தாய்
சிங்கத்தின்குட்டியைப்போல் சீறியவள்பற்கடித்தாள்
தெண்டனிட்டதாதியரும் சேரநடுக்கமுற்று
கால்நடுங்கிகைநடுங்கிக் கடுகியவள்பின்னிட்டு
வந்தவழியே மயங்கியவள்திரும்பி

தாதி பொன்னுருவியை அழைத்து வரவில்லை யெனல்

கர்னன்பெருமாளைக் கடுகமிகத்தெண்டனிட்டு

கலத்துப்புழு நீக்குங் கர்னர்பெருமாளே
ஆச்சியரை நாங்கள் அழைத்துவரப்போனேமே [சி
பூவணையில்பள்ளிகொண்டாள் பொற்கொடியுமென்னுச்
தழுவணையில்பள்ளிகொண்டாள் தையலருமென்னுச்சி
அனந்தல்விடியவில்லை அங்கவளநாட்டாட்கு
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏதுரைப்பான்கர்னனுமே
பொன்னுருவியை அழைத்துவரச் சொல்லல்
பாங்கியிவள்வரவே பைங்கொடியேசொல்கிறேன்கேள்
பாரதப்போர்செய்து படுகளத்தில்சென்றேறி
காண்டாவனமெரித்த காளையுட அப்பாலே
பட்டுயிறந்து படுகளத்தில் நான்மடிந்தால்
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தான்கர்னனென்றால்
அப்போதுதான்கேட்டு ஆரிழைமாதுநல்லாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடையாளும் [ள்
இழிகுலத்தான்பட்டாக்கால் சேதமில்லையென்றிருப்பா
தேர்ப்பாகன்பட்டாக்கால் எனக்கென்னவென்றிருப்பா
அப்படித்தானிருக்க ஆச்சுதந்த ஆரிழைக்கு [ள்
கைப்பெண்சிறையிருக்கக் காரணங்கள்வந்ததடி [லாம்
போர்க்களத்தில்செல்லவென்று புலிகரடிசேனையெல்
ஆனைபரிசேனைமுதல் அத்தனையுங்கொண்டுவந்து
ஆசாரவாசல்முன்னே விட்டுவந்தேன் ஆரிழையே
நடப்பேண்டிபூசலுக்கு ரணக்களத்தில்மன்னருடன்
உயுத்தியப்போருக்கு உத்தமியேநான்போறேன்
ஆகையினால்தாதியரே ஆரணங்கேசொல்கிறேன்கேள்
காணுத்திருமுகத்தைக் கண்டுநான்போவதற்கு
பாராத்திருமுகத்தைப் பார்த்துநான்போவதற்கு
அன்னநடையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றார் [ல்
பொன்னுருவிநாயகத்தை பொற்கொடியையிட்டுவந்தா
கண்டுவொருவார்த்தை கன்னியரேநான்பேசி
பார்த்துவொருவார்த்தை பாவையுடன்நான்பேசி [றார்
போறேன்காண்பொற்கொடியே யழைத்துவாருமென்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரிழைமாரோடிவந்து
பொன்னுருவிநாயகிக்கு போதமுடிசாபமது
போதவருந்தடங்காண் பொன்னுருவிநாயகமே
எழுந்துநடந்தாலும் ஏந்திழையேமாதாவே
காசிவளநாடாளுங் கர்னர்பெருமாளும்

படுகளமேறுதற்குப் பாவையரேபொன்னுருவி
நூலாள்கடுந்திரளார் நூற்றெருருவர்பூமுடிமேல்
மாண்டுருண்டுபோவதற்கு மங்கையரேநாளாச்சு
அரவக்கொடியானுக்கு ஆச்சுதுகாணின்றேடே
ஆச்சுதுநாளும் அரசாளபஞ்சவர்க்கு
பஞ்சவர்க்குபட்டம் பதிந்ததுயிப்பொழுது
ஆகையினல்சொல்லுகிறேன் அன்னமேநீகேளும்
தாமரைவேரிருந்தால் தண்ணீரேதாயாகும்
கமலமலர்ந்தால் கதிரவன்தந்தையாகும்
தாமரைவேரறுந்தால் தாயேபகையாகும்
கரைமீதிருந்தால் கதிரவன்காய்ந்துகொல்வான்
அப்படிப்போலேயென் ஞச்சியரேபொன்னுருவி
ஈஸ்வாருப்பார்வதியும் எல்லோருந்தாமறிய
சந்திராருஞ்சூரியரும் தரணியாகாசமுதல்
இந்திரரும்மன்னவரும் இமையவருந்தாமறிய
கன்னிப்பிராயத்தில் கர்னரைமாலையிட்டீர்
நீ-மாலையிட்ட அப்போதே மறைந்ததேமகாசேனே
தாலிகட்டுப்போதே தவிர்ந்ததங்கேசேனையெல்லாம்
கைகொடுத்ததோஷம் கழிக்கணுமேபொன்னுருவி
வாள்கொடுத்தார்கையில் வாளுள்கொடுப்பதல்லால்
அங்கராயன்போலே ஆண்பிள்ளைபெற்றெடுத்தீர்
அங்கனிடசெல்வமென்று அறிந்தது அத்திநகர்
அத்திநகர்மன்னரல்லோ வெற்றிபெற்றிருந்தார்கள்
ஈரேழுலகத்து இராஜாக்கள்தான்பிறந்து
இன்னங்குறையுண்டோ இளங்கொடியேஉந்தனுக்கு
அந்தக்குறைவுண்டோ ஆவதுண்டோமங்கையரே
என்றைக்கிருந்தாலும் இதுவேசதங்காணும்
பெற்றூர்பிறந்தார் பிறந்திடத்தார்சுற்றமுள்ளோர்
அத்தனையுமிந்த அரசனுக்கூடுமல்ல
கொற்றவரும்நீயும் கூடியுறவாடி
ஒத்துமிகப்பேசி உறவாடிவார்த்தைசொல்லி
செல்வனுநீருமாய்ச் சேரும்வகைநீர்கேட்டு
சந்ததியும்நீரும் தங்குமிடம்தான்கேட்டு
மைந்தனுக்குமுந்தனுக்கோர் வகைகேட்கவாருமென்
ஆதரவுகேட்க ஆரணங்கேவாருமென்றூர் [றூர்
வாருங்களென்று வணங்கியவர்தெண்டனிட்டார்

பொன்னுருவி கர்னன் அரண்மனை வந்தது

அப்போது பொன்னுருவி அரிவைமார்சொன்னதெல்
ஒப்புடன்தான்கேட்டு உருகியந்தமாதுநல்லாள் [லாம்
மனதுகலங்கி மதிமயங்கிமங்கையவள்
அண்டவொண்ணாத்துக்கமது ஆனாளேபொன்னுருவி
ஆசனத்தைவிட்டு இரங்கியந்தஆரணங்கு
சிம்மாசனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
காலிலிட்டகாற்சிலம்பு கலகலென்றுவோலமிட
கொஞ்சுங்கிளிபோலே கொம்பனையாள்தானடந்தாள்
சாய்ந்துவழிநடந்து தையநல்லாள்பொன்னுருவி
மாணிக்கத்தூணருகே மறைவாகவந்துநின்றாள்
பொற்றூண்மறைவாகப்பொற்கொடியும்வந்துநின்றாள்
காசிநாடாளுமந்த கர்னரவர்தாமறிந்து
அண்டவொண்ணாவோங்கார மாகிவந்தஆணழகன்
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தானாகி
மருவிமனங்கொதித்து மனமடங்கியே துரைப்பாள்
அன்னமேதேனே அமுர்தப்பசுங்கிளியே
பொன்னகராஜன்பெற்ற பூங்கிளியேபொன்னுருவி
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
இன்னங்கபடங்கள் ஏனுனக்குயேந்திழையே
மௌனங்கள்தீர்ந்து நீ மங்கையரேஎன்னோடே
சங்கையற்றுவார்த்தை தையலரேபேசொணாதோ

கர்னர் பொன்னுருவிக்குத் தன் வரலாறு கூறுதல்.

ஆனாலுமென்ன ஆரணங்கே நீகேளு
மானாகங்கொண்ட மன்னன்திரியோதிரன்
சோற்றுக்கடன்கழிக்கத் தோகையரே நான்போறேன்
செஞ்சோற்றுத்தன்கடனைச் செலுத்திவைக்கநான்போ
பூசலுக்குநான்போரேன்பொன்னுருவிநாயகமே[றேன்
போனபிறகு பொற்கொடியேயிங்கிருந்தால்
அரவக்கொடிபடைத்த அரசன்பெருமானும்
சர்ப்பக்கொடிபடைத்த தார்வேந்தரிங்கேவந்தால்
மாளிகையில்வந்துஉன்னை வாவென்றழைத்தாக்கால்
அன்னமேநீர்கேளும் அவர்பிறகேபோகாதே
இழிகுலத்தானென்று இருந்தாயிதுவவைக்கும்
தேர்ப்பாகனென்று தேன்மொழியே நீயிருந்தாய் [ன்
என்குலத்தைஉந்தனுக்கு இளங்கொடியேசொல்கிறே

வங்கிஷத்தைஉந்தனுக்கு வகையாகச்சொல்லுகிறேன்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருடன்
குருகுலமதயானை கொற்றவர்களைவருந்தான்
கொற்றவர்களைவரையும் கொழுந்தரென்று நீயறியும்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரெனக்கிளையார்
வெற்றிமதயானை வீமரெனக்கிளையான்
ஆணுழலகுமன்னன் அருச்சுனனென்தம்பி
நாமக்கொடிவேந்தன் நகுலனெனக்கிளையான்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவனெனக்கிளையான்
பாருலகில்கீர்த்திபெற்ற பாண்டுவேந்தன்தந்தையராம்
கோணுதமாது அவள் குந்தியம்மாளென்தாயார்
பேடைமலர்க்கண்ணுள் பெற்ருள்தலைமகனுய்
கன்னிப்பருவத்தில் காளையென்னையீன்றெடுத்தாள்
இரவியுடமந்திரத்தால் ஈன்றெடுத்தாளென்னையவள்
சின்னவயதிலென்னை சிக்கெனவேபெற்றெடுத்தாள்
பெற்றமகன்குற்றமென்று பூதலங்கள்ஏசுமென்று
பேழையொருபெட்டியிலே போட்டுஎன்னைமுத்திரித்து
மாணிக்கப்பேழையிலே போட்டுஎன்னைமுத்திரித்து
துங்கபத்திரிகோதாவரிசொல்பெரியஆற்றில்விட்டாள்
பாலாறுகங்கை பரவிவரும்ஆற்றில்விட்டாள்
ஆற்றுநீர்வெள்ளத்திலே அலையில்மிதந்துவர
அடுத்தநகராளும். அரசன்திரிதராட்டிரனும்
தேர்ப்பாகன்தான்தேரேறி சென்ருர்கரையோரம்
அரசனும்அந்தகனுய் வருவதைத்தேர்ப்பாகன்
பெட்டிவருகிற புதுமைகளைக்கண்ணில்கண்டு
ஆற்றினில்பெட்டியவன் அதோவருகுதென்று [ணுன்
தேர்ப்பாகன்சொல்லையிலே தேர்வேந்தனேதுசொன்
பெட்டிஎன்னுதுகாண் புதுமையெலாமுன்னுதுகாண்
மாணிக்கப்பெட்டியிலே வைத்ததெல்லாமுன்னுதென
அப்போதுதேர்ப்பாகன் அலைந்துவரும்பெட்டிதன்னை
சேரப்பிடித்து சேர்த்தெடுத்துக்கொண்டுவந்து
பெட்டியைத்தான்திறந்து பூரித்தெனையெடுத்தான்
அரசனுர்சொற்படிக்கு அவர்கையில்பெட்டிதந்தான்
வாரியெடுத்து வளர்த்தான்சிலகாலம்
செல்வமாய்ச்சீராட்டி சிக்கெனவேதான்வளர்த்தான்
அவனியெங்குமறிய அரண்மனையில்நான்வளர்ந்தேன்

வளர்ந்தேன்சிலநாள் வலிமைகண்டுதேர்ப்பாகன்
ஆண்மையுஞ்சவுரியமும் அறிந்துமந்ததேர்ப்பாகன்
வில்வித்தைகற்பிக்க வேணுமென்றுதேர்ப்பாகன்
வல்லமையால்கீர்த்திபெற்ற மகாரிஷியின்புத்திரனுர்
ஜெமதக்னிமகாரிஷி செல்வன்பரசுராமன்
அவர்கையாலெந்தனுக்கு ஆயுதங்கள்கற்பித்தார்
ஆயுதவித்தைகற்று அவர்கையினுல்சாபம்பெற்றேன்
அப்படிநானிருக்க அரவக்கொடிவேந்தன்
நூலாள்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்கள்என்னைக்கண்டு
வணங்கியழைத்துவந்து வாள்விஜயனுக்கெதிராய்
தேசமறியச் சிகாமணியைத்தான்மதித்தார்
அன்றுமுதலின்றளவும் அலேச்சலாய்நின்றுவிட்டேன்
தம்பிமார்காணுமல் தங்கிவளர்ந்துவிட்டேன்
ஐவருக்கும்பகையாய் அலேச்சலாய்நான்வளர்ந்தேன்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் 'பகையாளியாகிவிட்டேன்
உத்தமர்களைவரிட உறவிழந்துநானிருந்தேன்
ஆனுலுமென்னவிது ஆயன்செய்ததந்திரமிது
மாயனுர்செய்த மகிமைகாண்பொன்னுருவி
பொன்னுருவிநாயகமே பூவையரேநீகேளும்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னனுன்மகண்டி
நொந்துவரகூடிவந்த அல்லிமகனுன்மகண்டி
கடோற்கஜன்தான்பிறந்தான் கலந்தையுமுன்னுதடி
ஈரேழுபதினுன்கு லோகமுமுன்னுதடி
படுகளத்தில்சென்ருலும் பாவையரிவையரே
அமர்க்களத்தில்மாண்டாலும் அன்னமேநீகேளும்
போர்க்களத்திலென்னுயிரும் போவதற்குமுன்னுக
அண்ணனென்றுசொல்லி ஐவர்களுமோடிவந்து
தமையனென்றுசொல்லி தம்பியர்களோடிவந்து
மார்மேலுந்தோள்மேலும் வைப்பார்கள்ஐவரடி
மகுடமுடியெடுத்து மார்போடேசேர்த்தெடுத்து
அண்ணுவேயென்று அலறிடுவாரைவரடி
பொன்னுற்சிம்மாதனங்கள் போதவேதானமர்த்தி
வாரியெடுத்துவைத்து வாழ்குடந்தான்பதித்து
கைகட்டிசேவிப்பார் கட்டழகரைவரடி
நூற்றுவர்கள்தன்தனக்கும் ஏற்றமுள்ளதேவியரும்
எந்தனுக்குமேலாக இளங்கொடியேயுந்தனுக்கு

வானுலகப்புகழுவழி காட்டுவாரைவரடி
ஆரோஎவரோவென்று எண்ணுதே ஆரணங்கே
மன்னவர்களைவருந்தான் மைத்துனர்மாருந்தனுக்கு
ஆனாலுமின்னமொன்று ஆரணங்கேசொல்வேன்கேள்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடஅ பாலே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தானேகர்னனென்றுல்
ஐவருமோடிவந்து ஆரிழையேஉன்னுடைய
பாதம்விளக்கி பனிநீரால்தான்துடைத்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பூசித்துவுன்னைப் போற்றியடிபணிந்து
சிந்துபதிநாடு செல்வநகரத்திபுரி
அத்திபுரநாடும் ஐவர்குருநாடும்
மெத்தப்புகழாக மேதினியோர்கொண்டாட
முத்துமணிமண்டபத்தில் முன்னாகவைப்பார்கள்
செங்கதிரோன்போல செங்கமலமும்போல
கண்காட்சியாகவுன்னை கனமுடனேவைப்பார்கள்
மைந்தனுக்குப்பட்டமு மகுடந்தரிப்பார்கள்
உன்-செல்வருநீயுமாய்ச் சிறப்பாயிருப்பீர்கள்
மைந்தருநீருமே மகிழ்ந்திருப்பீரத்திநகர்
இழிகுலத்தானென்று எண்ணுதேஎந்திழையே
போகவிடைகொடுப்பாய் பொற்கொடியேபொன்னுருவி

பொன்னுருவி தன் கணவன் வரலாறறிந்து
இருவரும் ஒருமைப்பட்டது.

என்றுசொல்லக்கேட்டு இரவிமருமகளும்
அனலில்மெழுகதுபோல் அங்கனிடதேவியரும்
கல்லாயிருந்தநெஞ்சு இளகிமனமுருகி [ழையாள்
எண்ணுதயெண்ணமெல்லாம்எண்ணியெண்ணியேந்தி
நிலையாத்துயரமெல்லாம் நினைந்துநிகர்வணையாள்
கொம்பிலிருந்தகனி குலுங்கச்சொரிந்ததுபோல்
ஆருததுக்கமொடு அழுதகண்ணீர்மார்புரள
பொற்கப்பத்திருவழகை விட்டுமந்தபொன்னுருவி
கற்றூண்மறைவுவிட்டு கர்ணருக்குமுன்னேவந்து
அலைவந்துசேர்ந்தாற்போல்அங்கராயன்மேல்விழுந்து
புல்லார்ந்தமேகமொடு புரண்டுஅலண்டெழுந்து
மன்னன்மடிமேல்விழுந்து மாதுபுலம்பியவள்

கன்னிமன துருகிகர்ணரைப்பார்த் துரைப்பாள்[ரைக்கும்
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி எண்ணினேனிந்நாள்வ
தேர்ப்பாகனென்றுவுன்னைச் சேராதிருந்தேனே
பெற்ருர்பிறந்தமுகம் பிறவித்துணையமர்ந்த
இடையனுர்கொண்டகொம்பாய் ஏங்கியிருந்தேனே
காட்டிலேகாய்ந்த நிலவானேன்கர்த்தாவே
கானலிலேபெய்ந்த மழையானேன்கண்மணியே
ஆற்றிலேகரைத்த புளியானேனுரணங்கு
வாழாதிருப்பதற்கோ வைத்தாய்மகாதேவா
சேராதிருப்பதற்கோ செய்தாய்மகாதேவா
பூவால்குறைவாச்சோ புஷ்பத்தால்தாழ்வாச்சோ
மலரால்குறைவாச்சோ வாழ்மலரால்தாழ்வாச்சோ
எல்லோருஞ்சாத்தாத எருக்கம்பூசாத்தினனோ
ஏதுகுறையாச்சோ ஈஸ்வரரேயுந்தனுக்கு
நான்-செய்தகுறையென்ன சிவனுரேயுந்தனுக்கு
ஆளனுடன்சேராமல் ஆகவைத்தாயெந்தனை நீ
புருஷனுடன்சேராமல்பிரித்துவைத்தாயென்னையும் நீ
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இணங்காதிருந்தேனே
இழிகுலவன்தான்போய் என்கணவரிப்பொழுது
குருகுலத்தாராகிவிட்டார் கொற்றவனுர்வீரியரும்
இருகுலமுமொன்ருச்சு என்னுடையநாயகரே
இந்நாள்வரைக்கும் இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி
மறைவாயரசாண்டீர் உத்தமரேயித்தனைநாள்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருடன்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவருடன்
கூடியுமேவொன்ருகி குலாவியதிசயித்து
சுகமாயிருக்கலாம் சுந்தரரேவாருமென்ருள் [க
போவோம்நாம்வாருமென்று பொன்னுருவிதானதைக்
கர்னன் பொன்னுருவியைப்பார்த்து நீயேன் என்னை
அவமானப்படுத்தினுயென்று வினவுகிறது.
காசிநாடாளுமந்த கர்னரவர்தான்கேட்டு
கலகலென்றுதானகைத்து கன்னியரைத்தான்பார்த்து
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டுப்பேச்சுகளும்[தாய்
திட்டமுடனித்தனைநாள் தேன்மொழியேயெங்குவைத்
இத்தனைநாளெங்கே இளங்கொடியேகண்டமட்டில்

இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இணங்காமலென்னுடனே
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லித் தீண்டாமல்நீயிருந்தாய்
மாயன்கிருபையினுல் மகனென்றுவுண்டாச்சு
ஆயன்கிருபையினுல் ஆளனென்றுவுண்டாச்சு
ஒரு-மாம்பழத்தினுலேயுன் மதிமுகத்தைத்தானறிந்தே
அன்றுஅடிசிலிட்டு அடைக்காய்சுருளளித்தாய் [ன்
அயலாரைப்போலேநீ ஆக்கிவிட்டாயப்போது
அப்போதுகண்டேனுன் அழகுதிருமுகத்தை
ஏங்கிமயங்கிவிட்டேன் இளங்கொடியேகண்டமட்டும்
பார்த்துமயங்கிவிட்டேன் பைங்கிளியேயுன்முகத்தை
மறுகால்நான்பார்த்ததில்லை மங்கையரேவுன்வாசல் [ய்
உன்-வாசல்கள்தோறும்நான் வாராமல்காவல்வைத்தா
அரண்மனைகள்தோறும்நான் அண்டாமல்காவல்வைத்
காவலுங்கட்டுங் கடுஞ்சிறையும்வைத்தாயே [தாய்
வைத்துமிருந்தாயே வஞ்சியரேபொன்னுருவி
ஏழுமுழமெத்தையிலே இருந்துநீபள்ளிகொண்டாய்
நான்-தாழப்படுத்திருந்தேன் தாமக்கருங்குழலே
ஆயன்கிருபையினுல் அருகிலென்னை தூங்கவைத்தார்
மாயவனுரென்னையுந்தான் மஞ்சத்தில்தூங்கவைத்தார்
விடிந்துயெழுந்திருந்து மெல்லியென்னை நீபார்த்து
ஆலித்துசீறி அலறியேகொக்கரித்து
பொன்சிலம்புபாதத்தால் பூங்குழலே நீயுதைத்து
ஆடை களைந்தெறிந்து அழகுபணிதான்கழட்டி
வெவ்வேறுபணிபூண்டு விசித்திரப்பட்டுடுத்தி
அங்கிருந்ததோழியரை அந்நேரங்காவல்வைத்து
இப்படியாகவேதான் இருந்தீர்சிலகாலம்
மாயன்கிருபையினுல் மைந்தனைப்பெற்றெடுத்தாய்
புத்திரன்பிறந்தானென்று உத்தமர்தாமறிந்து
மானுகமேந்தியதோர் மகாராஜன்தாமறிந்து
அரவக்கொடியுடைய அரசன்மிகவறிந்து
கலத்துப்புழுநீக்கும் கர்னனிடசெல்வன்தன்னை
பார்த்துவருவோமென்று படைமன்னர்தன்னுடனே
கண்டுவருவோமென்று காளையவர்தாமெழுந்து
என்னைவாவழைத்து இருவருமாய்கைகோர்த்து
மானுகனென்னுடனே வருகிறபோதையிலே
சிந்துபதியாளுஞ் செல்வப்பெருமானும்

காசிநாடாளப் பிறந்தகாளை தன்னை
தாதியர்கள்கொண்டுவந்து சந்தனமாமண்டபத்தில்
வைத்துவிளையாடி மங்கையர்கள்பார்த்திருந்தார்
மூன்கட்டுமண்டபத்தில் மூனைந்துவிளையாடினதை
கண்டந்தமாமனுகர் கண்கள்களிகூர்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமீதில்தானிருத்தி
செல்வநவரத்தினமே சிங்காரப்பொற்கிளியே
வன்னப்பசுங்கிளியை யார்போடேதானணைத்து
கண்ணோடேகண்ணணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வங்காளதேசமும் மராட்டியர்கள்தன்நாடும்
சிங்களதேசமும் சிந்துபதிநாடுகளும்
அங்காடிகொள்ள அளித்தார்காண்சீதனமாய்
ஆரப்பதக்கத்தை அளித்தார்கள்சித்தடிக்கு
இந்தவரிசையெல்லாம் மைத்துனர்க்குத்தான்போட்டு
சந்ததியையென்கையில் தார்வேந்தர்தான்கொடுத்தார்
இந்தாருமென்றுசொல்லி என்மடியில்தான்வளர்த்தி
கண்காட்சியைப்பார்க்க கண்ணற்றானேனே
வந்து அரைநாழிகையில் மாதரசே நீபார்த்து
எட்டுமுழமெத்தைவிட்டு திட்டெனவேகுதித்து
ஓட்டமாயோடிவந்து ஒருநொடியில்பாலகனை
தீண்டாதேதீண்டாதே என்றுயேபொன்னுருவி
தேர்ப்பாகன்தீண்டினால் தோஷம்வருமென்றுயே
இழிகுலத்தான்தீண்டினால் ஈனம்வருமென்றுயே
தீண்டாதேயென்றுசொல்லி சித்தடிபாலகனை
ஓடிவந்துசித்தடியை உதட்டியாய்நீயெடுத்து
விசையாகப்போம்போது வேல்பொருதுங்கண்ணுளே
தங்கத்தால்பொன்சரிகை தானிழைத்தமுந்தானை
மாணிக்கப்பொற்சரிகை வைத்திழைத்தமுந்தானை
சோர்ந்துவிழுந்ததடி சுந்தரியேயென்முடிமேல்
ஆணிப்பொன்முடிமேல் ஆடைவந்துசேர்ந்துதடி
சேரவேகண்டுமெத்த துயிலாடையறுத்தெறிந்தாய்
உள்ளாடையோடே நீ உட்கட்டுப்போய்நுழைந்தாய்
அப்போதுபெண்மயிலே ஆரிழையேநானுமங்கே
கண்டுமென்மேனியெல்லாம் கசங்கிமிகப்புலர்ந்து
என்கையில்குத்தியே ஆவிமடியாமல்
மிஞ்சுமணிமுடியான் மேலுலகடையாமல்

ஏதுக்கிருந்தேனுன் ஏந்திழையேபொன்னுருவி
மானுகனுக்காக இருந்தேன்மடியாமல்
மகாராஜனுக்காக இருந்தேன்மடியாமல்
சோர்ந்துமுகம்வாடி தோகையரேநானிருந்தேன்
அப்படிநானிருக்க அறிந்தான்மகாராஜன்
மானுகமேந்தியதோர் மகாராஜன்தானறிந்து
ஓடியேவந்தணைத்து ஒருகையால்நீர்துடைத்து
என்-அரசேபெருவாழ்வே ஐவருக்குங்கண்ணொளியே
என்றுசொல்லிராஜமன்னன் என்மனதைத்தான்தேற்
ஆசாரமண்டபத்தில் வந்து அருங்கிளியே [றி
அப்போதுவுன்னெஞ்சம் ஆரிழையேநானறியேன்
நெஞ்சுமறிந்தேன்காண் நிகர்காளைபூங்கொடியே
அத்தனேயும்நீக்கியென்னே அருகாகவைத்திருந்தார்
பொற்கமுதுண்ணப் போசனமும்பண்ணிவைத்தார்
தேசத்துக்கதிபதியாய்ச் சிகரம்பதித்துவைத்தார்
பட்டந்தரித்துவைத்தார் பாருலகந்தானறிய
தன்னேவணங்குவாரை என்னேவணங்கவைத்தார்
தன்னேப்பணியும்ராஜர்களே என்னேப்பணியவைத்தார்
நாகக்கொடியோன்செய்த நன்மைகளேநான்மறந்து
பூசலுக்குநான்பயந்து போவேனேஐவருடன்
சண்டைக்குநான்பயந்து சதிசெய்துபோவேனே
அதுவுந்தானன்றியிலே ஆரணங்கேநீகேளும்

கர்னன் பொன்னுருவிக்குச் சகல விபரமும்
சொல்லிக்கொண்டு வருகிறது

இன்னமவர்செய்த உதவிதனே நீகேளும்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
வேட்டைக்குப்போகவென்று விடிந்துயெழுந்திருந்து
கானகவேட்டைக்குக் கடுகவென்னேதானழைத்தார்
தாமக்குழலாளே தலைநோகுதென்றுசொல்லி
போகாமல்நானிருந்தேன் பூவையரேபொன்னுருவி
தேசத்தழகன் திரியோதிரப்பெருமான்
விடிந்துயெழுந்திருந்து வேட்டைக்குத்தான்போனர்
அப்படிநானிருக்க அரசனுடதேவியரும்
பேரில்பெரிய பெருந்திருவாள்நாயகியும்
ஓடியேவந்து உத்தமியாளெந்தனேத்தான்
கலத்துப்புழுநீக்குங் கர்னப்பெருமானே

சொக்கட்டாருடுவோம் சுந்தரரேவாருமென்ருள்
பாச்சிபகடைதன்னைப் பாவையருந்தான்பரப்பி
ஆசாரமண்டபத்தில் அமர்ந்தேயிருவருமாய்
மாசில்லாமேனி மங்கையரும்நானுமாய்
சங்கை களைந்து தனித்துவிளையாடையிலே
இருவருஞ்சொக்கட்டான் இருந்துவிளையாடையிலே
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
வேட்டைகளாடி வேந்தர்கள்தன்னுடனே
மான்வேட்டையாடி மன்னவர்கள்தன்னுடனே
ஆசாரமண்டபத்தில் அனைவரையுந்தானிருத்தி
உட்கட்டுமண்டபத்தி லொருவருமாய்வந்துவிட்டார்
மானுகங்கொண்ட மகாராஜன்தேவியரும்
அரசன்வரவுகண்டு ஆரணங்குதானெழுந்து
ஆடும்பகடைவிட்டு அலறியெழுந்திருந்தாள்
இராஜன்வருகிறதை நானுமங்கேகேளாமல்
மகாராஜன்வருகிறதை மங்கையேநான்காணுமல் [று
தோர்வையாய்த்தானெழுந்து சுந்தரியும்போனுளென்
என்-ஆட்டத்தைதந்துவிடு ஆச்சியரேயென்றுசொல்
என்னுட்டந்தந்துநீ எழுந்திருந்துபோமென்று [லி
முன்றனைபற்றி யிழுத்தேன்காண்மொய்குழலே
பற்றியிழுத்திடவே பாவைநல்லாள்முன்றனை
முத்துநவரத்தினமு முழுவயிரப்பொற்சரிகை
தெத்தியிருந்ததுகாண் தேன்மொழியாள்பூவாடை
முத்துசரத்தை முடியவிழ்த்துவிட்டதுபோல்
ஆலித்துவிழுந்ததுகா ணரணங்குபூவாடை
கலகலென்று அத்தனையுங் கழன்றுவிழுந்ததுகாண்
அத்தனையும்பாராம லன்னநடையாளும்
உள்ளாடையோடேதா னுட்கட்டுபோய்நுழைந்தாள்
தென்னுகங்கொண்டோரைத் திரும்பியங்கேநான்பார்த்
அரசனைக்கண்டவுட னங்கம்நடுநடுங்கி [தேன்
உள்ளம்நடுநடுங்கி உடம்புவிடவிடவென்று
கால்நடுங்கிகைநடுங்கி கனத்தபுஜம்நடுங்கி
வாயும்வறண்டுமனம் நாவுதடுமாறி
எண்ணுதுமெண்ணிநா னேங்கிமனம்வாடி
குண்ணுதுங்குண்ணிநான் குனிந்துதலையிரங்கி
அற்றதுஎன்தலைதா னரசன்கைவாளாலே

மாண்டோமேயின்றேடே மறைந்ததுபூமுடிதான்
என்றுமேநானு மிருந்தேனிளங்கொடியே
அன்றுமனந்தளர்ந்த தறிந்துமகாராஜன்
மனதுதளர்ச்சிதன்னே மன்னவனூர்தாமறிந்து
பின்னுகவந்துயென்னே பிரியமுடன்சேர்த்தணைத்து
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வாரியணைத்து மடிமீதில்வைத்துக்கொண்டு [த்து
பூந்துகிலாடைதன்னுல் பெருகியகண்ணீர்தான் துடை
கலத்துபுழு நீக்குங் கர்னர்பெருமாளென்று
கண்டுனக்குஅச்சமென்ன கர்னரேயென்றுசொல்லி
அச்சமென்னவுந்தனுக்கு ஆணழகாவென்றுசொல்லி
ஆட்டத்தைப்பற்றி அழையுங்காணுரணங்கை
பகடையைப்பற்றி யழையுங்காண்பைங்கொடியை
என்றுசொல்லிமானுகர் இருத்தியவர்தன்மடியில்
தேனுகங்கொண்டாரும் தேவியரைத்தானழைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
பிள்ளேக்குநானுறவோ பேடைமலர்க்கண்ணுளே
மைந்தனுக்குநானுறவோ மெல்லிமலர்க்கண்ணுளே
அவர்-ஆட்டத்தைநீதீர்த்து அப்பாலேபோமென்ருர்
ஆட்டத்தைத்தாருமென்று ஆரிழையுமெந்தனேயும்
ஆடுங்களென்றுசொல்லி யரசனும்பார்த்திருந்தான்
இருவரும்ஆடையிலே இராஜாவும்பார்த்திருந்தார்
பேதங்களெண்ணுமல் பூரித்துப்பார்த்திருந்தார்
நாகக்கொடிவேந்தர் சதியொருக்காலெண்ணவில்லே
உண்மைகள்செய்தார்காண் உத்தமியேயெந்தனுக்கு
செய்தவுதவிதன்னேச் சொல்லவென்ருல்வேணதுண்டு
பண்ணினவுபகாரம் பார்க்கவென்ருல்வேணதுண்டு
அத்தனேயும்நான்மறந்து ஆமுலேயாளே
செய்தநன்றிநான்மறந்து சேர்வேனேஐவருடன்
நன்றியதுநான்மறந்து நான்சேர நீதியல்ல
இன்னம்நான்சொல்லுகிறேனே நிழையே நீர்கேளும்
விடிந்துயெழுந்திருந்து வெய்யோனுதித்தபின்பு
இரவிலெழுந்திருந்து இருசாமவேளேயிலே
பட்டர்புலவர் பாடுங்கவிப்புலவர்
வேதமறையோர் வேதியர்கள்சாஸ்திரிகள்
தேசத்திலுண்டான தியாகியர்க்கெல்லோரும்

எழுபதுயானை யெடுத்துவரும்பொன்னையெல்லாம்
நானேசெலவழிப்பேன் நாயகமேபொன்னுருவி
தேனின்மொழியாளே செலவழித்ததல்லாமல்
இட்டிருந்தஆபரண மெல்லாஞ்செலவழிப்பேன்
தேடும்திரவியம் செம்பொற்பணிதிகளும்
மாடைவிராகன்முதன் மத்தியானத்திற்குள்ளே
நானேசெலவழிப்பேன் நாயகியேயிந்தமட்டும்
காசினியையாளும் கர்னர்கொடுத்தாரென்று
பூசுரர்கள்சொல்லப் புலவர்சொல்லநானிருந்தேன்
இத்தனையுமானுக னென்னென்றுதான்கேளார்
அப்படிக்கொத்ததொரு ஆணழகர்செய்தநன்றி
அந்தநன்றிநான்மறந்து ஐவரோடுசேருவேனோ
செஞ்சோற்றுத்தன்கடனைத் தீர்ப்பேனுனின்றேடே
வளர்த்தசரீரத்தை மாய்ப்பேனின்றேடே
தஞ்சமுரைத்தவர்க்கு வஞ்சனைகளாகாது [ன்
அவர்க்காகவென்னுயிரையமர்க்களத்தில்நான்மடிப்பே
அரவக்கொடிவேந்த னன்னத்தைநான்புசித்து
எண்ணங்கொண்டாரோடேயெதிரிடவேணுங்கண்டா
ஐவரோடுசேர்ந்து அமர்செய்தேனானுக்கால் [ய்
வானவர்கள்தேவர்களும் மகாரிஷியோர்தானகைப்பார்
பூதலத்தில்வாழுமன்னர்புன்சொல்லாய்சொல்லிடுவார்
ஈனமானவார்த்தைசொல்வார் இவ்வுலகிலுள்ளவர்கள்
மானுகர்செய்தநன்றி மறப்பேனோமங்கையரே
மறந்துவிடுமிவ்வார்த்தை வண்டார்குழலாளே
விட்டுவிடுமிவ்வார்த்தை வேல்பொருதுங்கண்ணாளே

கர்னன் சொல்லிவந்ததைக் கேட்டுப்
பொன்னுருவி துக்கப்படுதல்

என்றுசொல்லிதானுரைக்க ஏந்திழையாளப்போது
ஈரச்சுவரதுபோல் இடிந்தாள்மனந்தனிலே
கல்லாயிருந்தநெஞ்சுங் கரைந்தாளேபொன்னுருவி
மண்ணோடேமண்ணாய் மாதுநல்லாள்தானிருந்தாள்
அப்போதுகர்னரவ ரருங்கிளியைத்தான்பார்த்து
போய்வாறேனென்றுசொல்லி போற்றிஎழுந்திருந்தார்
கடுகவெழுந்திருந்தார் கர்னர்பெருமானும்
எண்ணாத்துயரமெல்லா எண்ணியேயேந்திழையாள்[டு
போறேனெனசொன்னமொழிபொன்னுருவிதான்கேட்

நினையாதுயரமெல்லாம் நினைத்தந்தநெடுவணையாள்
காமவிகாரமதைக் கடுகியவள் தானினைந்து
ஆங்காரமாகியே யலறியவள் தானெழுந்து
போங்காரத்தோடே பொங்கியவளெழுந்து
குறுக்காகவந்து நின்று கொற்றவனைத்தான்பிடித்து
மானுங்கலையும் மருவியணைந்ததுபோல்
கொங்கைகளும்மார்பழுந்தக்கொற்றவனைத்தான் தழுவி
செங்குவளைக்கையாலே சேர்த்துப்பிடித்தவரை
அங்கவளநாட்டாரை யாரிழையாளிட்டுவந்து
மாணிக்கமிட்டிழைத்த மஞ்சத்திலிட்டுவந்து
ஆணிப்பொன்மேடையிலே ஆளனைத்தானிருத்தி
தனக்குக்கவரியிடுந் தாதி முகம்நோக்கி
அடிசில்சமையுமென்று ளன்னநடையாளும்

பொன்னுருவி தாதியை சமையல் செய்யக்
கட்டளையிட்டது

என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏந்திழைமார்தாதியர்கள்
போசனப்பெண்கள்வந்து பூரித்து அந்நேரம்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
எட்டுவிதப்பொரியல் இயல்பாகத்தான்சமைத்தார்
புத்துருக்குநெய்யும் போனகத்திமார்சமைத்தார் [தார்
சொன்னகணப்பொழுதில் தோகையர்கள்தான்சமைத்
தேனார்மொழியாளின் சிங்காதனத்தருகில்வந்து
பொன்னுருவிநாயகமே போசனமாச்சுதென்றார் [ர்
அமுதுண்ணவாருமென்றடிபணிந்துதெண்டனிட்டா
அமுதென்றுசொல்லுகையி லாயிழையாள்பொன்னுரு
திக்கென்றெழுந்திருந்து சிம்மாசனம்போட்டார் [வி
அங்கவளநாட்டாரை யருந்திடவேகைபிடித்து
அமுதுண்ணவாருமென் றறைந்தாளேயாரணங்கு
போசனஞ்செய்வதற்குபோவோம்வாவென்றுரைத்தார்
வாவென்றழைக்கவே மன்னவரப்பொழுது
அங்கமெல்லாம்பொங்கி ஆச்சரியந்தானாகி
இன்பங்குளிர்ந்து இளங்கொடியைத்தான்பார்த்து
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
சேர்த்து அணைத்துச் செம்பவளவாய்திறந்து
அன்னமேதேனே யமிர்தப்பசுங்கிளியே
தேனேரசமே தித்திக்குஞ்செங்கரும்பே

மானேகுயிலே வயிரமணிவிளக்கே
இந்நாள்நெடுநா ளிணங்காமலென்னுடனே
கல்லாகிநெஞ்சங் கரையா திரும்பாகி
வாழாமல் நீயிருந்தாய் மங்கையரேயிந்நாளும்
அமுதுண்ணவாருமென்ன அழைத்தாயேமங்கையரே
இழிகுலத்தான்பேச்சல்லோ ஏற்காதுவுந்தனுக்கு
தேர்ப்பாகனெச்சிலடி தேன்மொழியேயாகாது
அமையுங்காணெந்தனுக்கு ஆரிழையேபோய்வாரேன்
போய்வாறேனென்றுமந்த புண்ணியனுர்தான்கூற [டு
போய்வாறேனென்றுசொல்லப் புரிகுழலாள்தான்கேட்
மார்புரளக்கண்ணீரை மலர்க்கண்ணில்சோரவிட்டாள்
முத்துமுத்தாய்கண்ணீரை முன்மார்பில்சோரவிட்டா
சோரவிட்டகண்ணீரைச் சுந்தரருந்தான்பார்த்து
அங்கவளநாடாளு மரசனுமேதான்பார்த்து [ள்
அழவேண்டாம்பூமாதே யரிவையரேசொல்கிறேன்கே
சமர்க்களம்போகிறபேர் சாப்பிட்டுப்போவாரோ
நாடுநகராண்டு நகர்தனில்வாழ்வார்கள்
படுப்பார்கள்பஞ்சணையில் பாவையுடன்கூடியப்போ
அடுக்காதடுக்காதே யமர்செய்யப்போறதற்கு
ஏதுபரியாசஞ்செய்தா யிளங்கொடியேபோவென்றுர்
அந்தமொழிகேட் டரிவைநல்லாள்பொன்னுருவி
அனலில்மெழுகதுபோ லாயினுள்பொன்னுருவி
அக்கினியிற்பட்டதொரு புழுப்போற்பதைக்கலுற்றுர்
ஈரச்சுவரதுபோல் இடிந்துஇளங்கொடியாள்
அலைந்துசேர்ந்ததுபோ லங்கனிடமேல்விழுந்து
மெல்லிநல்லாள்பொன்னுருவிபோகவிட்டுநானிருக்கே
சண்டைக்குநீபோகத் தரிக்கேநான்பூமியிலே [ன்
என்னைவிட்டுநீர்போனு லும்மைவிட்டுநானிருக்கேன்
நானும்வருவேன்காண ராஜாவேயும்முடனே [த்தாள்
என்றுசொல்லிபொன்னுருவிஇதஞ்சொல்லித்தானழை
அமுதுண்ணவாருமென்று அன்னநடையாளும்
கர்னரிடகச்சையைத்தான் காரிழையாள்தான்பிடித்து
வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கலுமே
கர்னரும் பொன்னுருவியும் போஜன மூண்ணல்
காசிவளநாடாளுங் கர்னர்மனமகிழ்ந்து
மாசிலாமேனியந்த மங்கையரைக்கைபிடித்து

பொன்னுருவி கர்னனுக்கு போஜனம் அளித்தல்

கர்னன் பொன்னுருவியிடம் விடைபெறல்

மன்னவருந்தேவியரு மடப்பள்ளியில்போய்புகுந்து
கொற்றவருந்தேவியருங் கூசாமல்போய் நுழைந்தார்
கைபூச நீர்கொடுத்தார் கன்னியர்களந்நேரம்
வாங்கியவர்கைபூசி மனங்குளிரவீற்றிருந்தார்
மன்னர்க்கும்மாதினுக்கும் வாழையிலைபரப்பி
அமுதுகறிவகையு மறுசுவையுந்தான்படைத்தார்
அறுசுவைவகைக்கறியு மன்பானபச்சடியும்
பத்துவகைக்கறியும் பாங்குடனே தான்படைத்து
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபயறும்
புத்துருக்குநெய்யும் பூவையர்கள்தான்சொரிந்தார்
கட்டித்தயிருங் கற்கண்டுசர்க்கரையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வாழைப்பலாக்கனியும்
காட்டுமாங்கனியும் கருவாழைப்பலாக்கனியும்
இட்டங்களிக்கவேதா னேந்திழைமார்தாதியர்கள்
உண்டுகளித்தார்கள் உள்ளமெல்லாம்பூரிக்க
கண்டுகளித்தார்கள் காளையருங்கன்னியரும்
கையலம்ப நீர்கொடுத்தார் காரிழைமார்தாதியர்கள்
போசனமுண்டு பொடிகொண்டுகைப்பிடித்து
இருவருங்கைகோர்த்து இளைப்பாறுமண்டபத்தில்
வந்துயிருந்தார்கள் வயிரமணிமேடையிலே
சந்தனமும்பனிநீரும் சாந்தும்புனுகுமங்கே
பூவும்புதுமலரும் பூவையர்கள்தான்கொடுத்தார்
வாங்கியிருவரும் மனமகிழ்ந்துதானிருந்தார்
அரிபிளவுவெற்றிலையும் ஆரிழைமார்தான்கொடுத்தார்
சாம்பிராணிமொக்குடனே சாதிக்காய்வெள்ளிலையும்
ஏலம்லவங்கமுடன் ஏந்திழைமார்தான்கொடுத்தார்
கற்பூரஞ்சுண்ணும்புங் கன்னியர்கள்முன்னேவைத்தார்
தாம்பூலந்தான்வாங்கிச் சந்தோஷமாயிருந்தார்
அப்போதுமன்னன் அரிவையரைத்தான்பார்த்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னனுமேதுரைப்பான்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
மன்னவர்க்குத்துரோகங்கள் வஞ்சனைகள்செய்வதில்லை
ஐவருடநானு மமர்பொருதும்வேளையிலே
காண்டாவனமெரித்த காளையிடஅம்பாலே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தானேகர்னனென்றால்
கேட்டுமனதுருகிக் கிளிமொழிமாதுகனப்பேர

வளர்த்தஅருமையினால் மானகனோடிவந்து
தமையனுடதேவியென்று தார்குழலேயுந்தனைத்தான்
வணங்கியழைத்தாக்கால் வஞ்சியே நீபோகாதே
எவ்விதங்கள்சொல்லி யழைத்தாலும்போகாதே
கோனுதமாது குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த கொற்றவர்களோடிவந்து
மார்மேலும்தோள்மேலும் வைத்தெடுத்துக்கொண்டுசென்று
மாணிக்கமெத்தையின்மேல் வைப்பார்களென்னையவர்
ஐவருக்குமூத்தவரென் றரசுமெனக்களிப்பார்
ஆசனத்தின்கீழிருந்து அடிபணிந்துபூசைசெய்வார்
இருபக்கந்தானிருந்து ஏவல்களைச்செய்திடுவார்
மங்கையரேயுன்னிடத்தே மன்னவர்களோடிவந்து [ர்
அண்ணனுடதேவிஎன்று மண்ணியென்றுமுன்னையவ
சீக்கிரமாயோடிவந்து திருவடியைப்பூசைசெய்து
புத்திரர்தன்னுடனே பூமியுள்ளோர்தான்புகழ
எத்திசையுமன்னர்களெல்லோருங்கொண்டாட
குருகுலத்தார்பட்டம் குழந்தைக்களிப்பார்கள்
தேசமறியச் சிகாமணியாய்வாழ்ந்திருப்பீர்
ஆகையாலுந்தனுக்கு ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
அந்தமல்லர்பஞ்சவர்களைவருந்தன்மைத்துனர்காண்
கொற்றவர்களைவருந்தான் கொழுநன்மாருந்தனுக்கு
கோனுதமாதவள் குந்தியம்மாளுன்மாமி
தோராவடிவழகி திரௌபதையுனக்கிளையார்
ஐவரிடதேவியர்களைவருமுனக்கிளையார்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னனுன்மகண்டி
தேசத்தரசன்கூறிவந்த அல்லித்திருமகனார்
பூமார்பழகன் புலந்திரனார்வீரியரும்
உன்-மைந்தனிலுந்தானதிகம் மாபாண்டிநாட்டாண்டி
உன்-பிள்ளையிலுந்தானதிகம் புலந்திரனார்வீரியனும்
வேணப்பிரியங்கள் சொல்லிவந்தேன்மெல்லியரே
அந்த-தார்வேந்தனுன்னை தளரவிடார்மெல்லியரே
போர்க்களமும்சென்று பூசல்வடித்தாக்கால்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்கள்தேவியரும்
அத்திபுரத்தில்வாழ் பத்தினிமாரெல்லோரும்
முன்னளிலிட்ட சபதமுடிக்கவென்று
பாஞ்சாலிநாயகியாள் படுகளத்தில்பார்த்திருக்க

பார்த்திருக்கவெல்லோரும் படுகளத்தில்வந்துநின்று
அரசரிடதேவியர்க ளனைவரும்வந்துநின்று
தர்மரவர்சொல்வதினுல் தார்வேந்தர்கன்னியர்கள்
ஆழவேகுழிவெட்டி அக்கினியைத்தான்மூட்டி
மாயன்சொல்வதினுல் மங்கையர்கள்வந்துநின்று
ஆயர்கிருபையால் அக்கினியில்தான்விழுவார்
மங்கையர்களெல்லோரும் வந்துஅனல்பாய்கையிலே
செய்கைவளைகன்னியர்கள் தீக்குழியில்பாய்கையிலே
ஐவருமுன்னை யனல்பாயவொட்டார்கள்
பஞ்சவர்களுன்னைப் படுகுழியில்பாயவொட்டார்
செல்வருக்காயுன்னையவர் தீக்குழியில்பாயவொட்டார்
மைந்தரையுமுந்தனையும் மாளிகையில்கொண்டுசென்று
மன்னவர்க்குமேலான பதனியென்றுசொல்லியுன்னை
அண்ணனுடதேவியென்று ஆரணங்கேயுன்னையவர்
போற்றிப்புகழ்ந்திருப்பார் பூவையரேபஞ்சவர்கள்
கண்டுகளித்திருப்பார் கன்னியரேயுன்னையவர்
புத்திரரும்நீயுமாய் புகழ்பெறவேவாழ்ந்திடுவீர்
மைந்தரும்நீயுமாய் மனங்களிக்கவாழ்ந்திருப்பீர்
சந்ததியும்நீயுமாய் தார்குழலேவாழ்ந்திருப்பீர்
நான்-இராச்சியமாண்டு நலமாயிருக்கையிலே
அரவக்கொடியோனுடனே அரசுசெலுத்துகையில்
நான்-வாழும்நாளையிலே நாயகமேநீயும்நானும்
ஓராசனத்தில்தான் ஒருமித்திருவருமாய்
மருவிவிளையாடி சரசங்கள்தானுஞ்செய்து [டேன்
பஞ்சணையில்பள்ளிகொள்ள பாக்கியம்நான்அற்றுவிட்
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இணங்காமல்நீயிருந்தா
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லி தீண்டாமல்நீயிருந்தாய்[ய்
ஆனுலும்என்னயினி ஆரணங்கேநீகேளும்
மஞ்சள்புனுகுடனே மைசாந்துபொட்டுடனே
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
வாரிக்குழல்முடித்து மனமகிழ்ந்துநீயிருந்தாய்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அழகியபட்டுடுத்தி
அரிபிளவுதின்று யிருந்தீரேஇந்நாளும்
இனி-பூவின்மணம்மறந்தீர் பொன்சாந்துநீர்மறந்தீர்
மஞ்சள்குளிமறந்தீர் மணமறந்தீரின்றுடே
தாலிமறந்தீர் தரிபணிகள்தான்மறந்தீர்

சேலைமறந்தீர் செங்கழுநீர்மறந்தீர்
வண்ணத்துகிலாடை மறந்ததுதானின்றேடே
வெள்ளத்துகிலாடை விதியாச்சுஉந்தனுக்கு
வெண்ணருகாப்பணிய வைத்தார்மகாதேவர்
கைம்பெண்சிறையாகக் காரணங்களாச்சுதடி
ஆனாலுமென்னவிது ஆயர்செய்தஉபாயமடி
மாயவனார்செய்த மகிமையிதுமங்கையரே
மஞ்சள்குளிமறந்து வாழ்வுகுறைந்தாலும்
இன்றுமுதல்மைந்தர் இவ்வுலகம்நீபெறுவாய்
தார்வேந்தர்உந்தனைத்தான் தளரவிடார்தையலரே
பேரைவர்தங்கள்முன்னே பெருந்தலையாய்நீயிருப்பாய்
மண்டலத்திலுள்ள மன்னவர்கள்கொண்டாட
செத்தானேகர்னன் சுகப்பெற்றாள்பொன்னுருவி
மாண்டானேகர்னன் வரிசைபெற்றாள்பொன்னுருவி
மைத்துனர்தன்னாலே வரிசைபெற்றாஎன்றுசொல்வார்
அரசர்கள்தான்பெற்ற வரண்மனையில்வீற்றிருப்பாய்
மன்னவர்கள்தான்பெற்ற மாளிகையில்மகிழ்ந்திருப்பாய்
தார்வேந்தர்மாளிகையில் தையலருநீயுமங்கே
சுகமாயிருங்காணுஞ் சுந்தரியேபொன்னுருவி
என்னைநினையாதே இளங்கொடியேசோராதே
இரவும்பகலும் எந்நேரஞ்சோராதே
ஐவரைப்பற்றிநீ இருங்காணும்ஆரணங்கே
பஞ்சவரைப்பற்றிநீ இருங்காணும்பைங்கொடியே
புத்திரரைப்பற்றிநீ இருங்காணும்பூங்கிளியே
மாமியார்மைத்துனர்க்கு மனதுவரநீநடந்து
மாமியார்க்கேற்ற மருமகளாஎன்றுசொல்ல
பேர்பெற்றிருங்காணும் பொன்னுருவிநாயகமே
போகவிடைகொடுப்பாய் பூவையிளங்கொடியே [ளும்
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணா
கர்னர்முகம்பார்த்து காரிழையாளேதுரைப்பாள் [ன்
போர்க்களத்தில்நீருப்போய் போர்பொருதிமன்னருட
அமர்க்களத்தில்நீபோய் அருதியாய்த்தான்மடிந்தால்
பொன்னரசுஆள்வதற்குப் போர்வேந்தர்மன்னவர்கள்
குருகுலத்தாஎன்றுசொல்லுங் குறிப்பறியமாட்டாமல்
இழிகுலத்தான்தன்கழுத்தில் இட்டாளேமாலையென்று
நாடுநகரதனை நலமுடனேவிட்டுவிட்டு

காட்டகத்திற்போனுரே காதலருமாச்சியரும் [வேன்
அவர்-வாராதிருந்தாக்கால் மன்னவரேயென்னசொல்
ஐவருக்கென்சொல்வே னுச்சியர்க்கென்சொல்வேன்
தமையருக்கென்சொல்வேன் தம்பியர்கேதுசொல்வேன்
ஏதுசொல்வேனென்று இளங்கொடியாள்தானுரைக்க
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனுமேதுசொல்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே [வான்
ஆணுலழகுமன்னன் அர்ச்சுனன்கையம்பாலே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தான்கர்னனென்ருல்
பஞ்சவர்களோடிவந்து பரிவாயெனையெடுத்து
கொண்டுபோய்த்தங்கள் கொலுவிலமர்த்தியபின்
உங்கள்-ஐயமார் ஆச்சியற்கு ஆளனுப்பிவைப்பார்கள்
கொற்றவர்களைவருந்தான்குறிப்பறியவைப்பார்கள் [தை
அப்போ-உங்களிடதாய்தந்தை யறிந்திடுவாரென்குலத்
குருகுலத்தா என்றுசொல்லி கொற்றவர்கள்தானறிந்து
மருமகனுக்காக வரிசையனுப்பிவைப்பார்
ஈரேழுபதினலு ராஜாக்கள்தானறிய
ஆனைபரிசேனைகளும் அவர்க்கேற்றராஜ்ஜியமும்
பொன்னுபரணங்களும் போர்வைபட்டாடைகளும்
அரசர்கள்தான்மதிக்க அனுப்பிவைப்பாரெந்தனுக்கு
வேண்டும்வரிசையெல்லா மெல்லியனுப்பிவைப்பாள்
தருமருடஐவர்களும் தார்வேந்தர்தங்களுடன்
வந்தவரிசையெல்லாம் வகையாகத்தானிறக்கி
அவர்களெல்லவர்க்கும் அரியவகைபடுத்தி
தார்வேந்தர்தங்களுடன் சம்பந்தந்தாளுகி
உத்தமர்கள்தங்களுடன் உறவாகிஐவருந்தான்
வந்ததொருசம்பந்தி மார்களுக்குஅந்நேரம்
வேண்டும்வரிசைகளும் வேண்டியது அவர்களுக்கு
மன்னவரையெல்லாம் மகிழ்ச்சிபெறதானனுப்பி
இன்பஞ்சுகமாக இருப்பார்களென்னருகில்
மனங்களிக்கஐவருந்தான் வந்திருப்பாரென்னருகில்
அப்போதெரியுமுங்கள் ஐவருக்குமென்பிறப்பு
ஈனகுலமென்பதுவும் என்குலமுமென்பிறப்பும்
தானேயறிவார்கள் தையலுந்தாய்தகப்பன்
மாண்டால்தெரியுமடி மங்கையரேஎன்குலந்தான்
செத்தால்தெரியுமடி தெள்ளமிர்தேஎன்குலந்தான்

அப்போதுஉங்களையர் ஐவருடன்கூடியாடி
மனதுமகிழ்ந்திருப்பார் வஞ்சியேநீ அஞ்சாதே
மாதமொருபயணம் மாதாவின் தன்மனைக்கு
போய்வருவாய் நீயும் பொன்னுருவிநாயகமே
தாய்வீடுமாமிவீடுஞ் சந்தோஷமாயிருப்பாய்
மைந்தரும் நீயுமாய் மதிக்கவேவாழ்ந்திருப்பாய்
புத்திரருநீயுமாய்ப் பூரித்துவாழ்ந்திருப்பாய்
போகவிடைதாரும் பூவையரேபொன்னுருவி
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துபொன்னுருவி
மைந்தனைக்கொண்டுவந்து மன்னவனூர்கைகொடுத்தா
வாங்கியந்தபாலகனை மார்போடேதானணைத்து [ர்
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கொஞ்சிவிளையாடிக் கோதாட்டிச்சீராட்டி
மைந்தன்கவலையெல்லாம் மன்னவனூர்தான்தீர்ந்து
பிள்ளைகவலையெல்லாம் புண்ணியனூர்தான் தீர்ந்து
ஏந்திழையாள்கையில் எடுத்துமவர்தான்கொடுத்து

கர்னர் பொன்னுருவியிடம் விடைபெற்று
அமர்க்களம் போகிறது

போய்வாரேனென்று பெண்ணரசைதான்கேட்க
போய்வாரேனென்றசொல்லை பொன்னுருவிதான்கேட்
அங்கம்பதைக்க ஆருததுக்கமுடன் [டு
பொங்கிமனமுருகிப் புண்ணியனூர்மேல்விழுந்து
ஆசையெல்லாந்தீர அவர்மேல்புரண்டழுது
மெத்தவருத்தமுடன் மெல்லியருந்தானெழுந்து
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னுருவிதானுரை
மங்கையவளுரைக்க மன்னவனூர்தானெழுந்து [த்தாள்
சிம்மாதனத்தைவிட்டுத் திகைத்துமதிமயங்கி
வாசற்படிகடந்து மங்கைநல்லாள்காவல்விட்டு
பதினெட்டுவுப்பரியும் படியும்பலகடந்து
ஆசாரசாவடிமுன் அங்கராயன்தான்வரவே
கர்னர்வருகிறதைக் காவலர்தானறிந்து
சின்னம்பிடித்தார்கள் செகதலங்கள்தானறிய
ஊதினூர்சின்னம் உலகமெல்லாந்தானறிய
கற்பகத்தேர்மேலே ஏறினூர்கர்னரவர்
அருகிருந்தமன்னவர்கள் அவரவர்வாகனத்தில்

ஏறியே அங்கனுட இருபக்கஞ்சூழ்ந்துகொண்டார்
பாடகர்புலவர்களும் படைமன்னர்சேனைகளும்
கட்டியங்கள்கூறக் கவிவாணர்தான்புகழ
எக்காளையூத இராயகொடிமுழங்க
பேரிகைமுழங்க பெரியதாரையூதிவர
துந்துபிமுழங்க திருச்சங்குதானூத
பொற்சின்னந்தான்முழங்க யுறப்பட்டார்கர்னரப்போ
காசிநாடாளும் கர்னரிடபொற்சின்னம்
ஏதென்றுசொல்லி ஊதினார்பொற்சின்னம்
சூரியன்புத்திரனார் துலங்கும்மணிவிளக்கு
தயிலாடன்வாய்ப்புழுவை தவிர்த்ததொருசஞ்சீவி
பஞ்சவர்க்கும் நூற்றுவர்க்கும் பட்டத்ததிபதியாம்
வருகிறாரென்றுசொல்லி மகிழ்ச்சிசின்னந்தானூத
வீதிகடந்து வேந்தர்பணேகடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கன்னாரவீதிவிட்டு
தெத்துகடந்து தெருவும்பலகடந்து
போர்க்களத்தில்வந்து புகுந்தார்கர்னருமே
சமர்க்களத்தில்வந்து சதிராகமன்னவனார்
சல்லியனார்தேருடனே தார்வேந்தனப்போது
ஆனைபரிசேனை அணிவகுத்து நின்றார்கள்
முன்னணியும்பின்னணியும் முதலணியும்பேரணியும்
ஒன்றாகத்தானிறுத்தி நடுவணியில் நின்றார்கள்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் ஐவரவர்சேனையுடன்
சின்னம்பணிமாறத் திருச்சின்னந்தானூத
ஆயுதப்பட்டு அமர்க்களத்தில்வந்து நின்றார் [லாம்
போர்க்களத்தில்வந்து நின்றுபுண்ணியனார்சேனையெல்
சக்கரயூகம்போலே தானிறுத்திசேனையெல்லாம்
பற்குணனுமப்போது படுகளத்தைப்பார்த்து நின்றான்
அப்போதுமாயவனார் ஐவருக்கேதுரைப்பார்
தக்கபுகழுடைய தருமரைத்தானழைத்து
தாரார்மணிமார்பா தர்மரே நீர்கேளும்
ஆட்டினிடமந்தைகண்டு ஆலிக்கும்வேங்கையைப்போ
சூரியன்புத்திரனார் துலங்குமணிமுடியோன் [ல்
அக்கினியைப்போலே அங்கராயர்வந்தார்காண்
செந்தணலைப்போலே வந்தான்கருனனென்று
பருத்தபொதிதனிலே நெருப்புபொதியதுபோல்

ஐவரையுமின்றோடே யனலாயெரிப்பான்காண்
ஆகையினாற்சொல்லுகிறேன் ஐவரே நீர்கேளும்
ஐவருமொன்றாக அணிவகுத்து நின்றிடுங்கள்
உங்களைக்கைவிட்டேனென்று எண்ணாதீர்பஞ்சவரே
அங்கராயனுக்கெதிரா யாலித்து நின்றிடுங்கள்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயரைத்தான்பார்த்து
கலகலென்றுதானகைத்து காவலர்களேதுசொல்வார்
ஆழியைவென்றுவந்தோம் ஆறுகளை நீந்திவந்தோம்
ஏழுகடல் நீரும் ஏகவே நீந்திவந்தோம்
மண்ணெடுத்தபுற்குழிதான் மாயவரேயரிதாச்சு
வீஷ்டுமர் துரோணர் விகர்னர்கள் நூற்றுவரை
சேரவேகொண்டுவந்தோம் தீர அமர்க்களத்தில்
யானையைக்கொன்றவர்க்குப் பூனைபெரிதாச்சோ
புலிகளைக்கொன்றவர்க்கு எலிகொல்லதானரிதோ
ஆயரேயுன்னருளால் அலங்காரபூமுடியை
நூற்றுவர்களோடே காற்றில்பறக்கடிப்போம்
ஏதுகாணிவ்வார்த்தை எளிதமாய்ச்சொல்லிவிட்டீர்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எம்பெருமான்தானுரைப்பார்
தக்கபுகழுடைய தர்மரே நீர்கேளும்
காசினியையாளுங் கர்னப்பெருமாளும்
உதித்தெழுந்தநாகத்துக்கும் உத்தமர்களைவரையும்
கொன்றுதுரியனுக்குக் கொடிதருவேனென்றுசொல்லி
தார்வேந்தர்முன்பாகச் சபதமிட்டுவந்தார்கள்
ஆகையினால்கர்னனை அமர்க்களத்தில்சாமத்துக்குள்
கொல்லவேணுமென்று கூறினார்மாயவரும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆச்சரித்தாரைவர்களும்
கொற்றவர்களைவருந்தான் கொக்கரித்துதானெழுந்தார்
மாயவரேவுன்னருளால் வஞ்சனையால்கர்னனைத்தான்
எமபுரத்துக்காளாக யேத்துகிறோம்பாருமென்று
கையில்சிலையெடுத்து காவலர்களும்புகுந்து
சேனைகளத்தனையுஞ் சின்னபின்னமாகவேதான்
தேரோடுதேரறுத்துச் சிதறடித்தார்பார்தனிலே
கரிகள்பரிசேனையுடன் கதறிமுறிந்திடவே
அர்ச்சுனனுங்கர்னன்மேல் அதட்டிவருவதைக்கண்டு
தேர்விசையன்வில்வளைத்து சீறிவருகிறதை
சாரதியன்சல்லியனார் கர்னனைத்தான்பார்த்து

கர்ணரைச் சல்லியன் சமாதானமாகப் போகச் சொன்னது

கண்டீரோகர்ணு நீ காளைவருகிறதை [னும்
எரிமுகத்து அக்கினிபோ லெதிர்த்துவாரானருச்சுன
முன்னாள்பரசுராமர் மொழிந்தநல்லவாய்மையினால்
கைச்சிலைகளெல்லாங் கடுகச்சமைந்தான்காண்
அஸ்திரங்களில்லைகா ணங்கராயாவுன்னிடத்தில்
ஆகையாலவர்பக்க மடைவாகச்சேருவோம்வா
வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கையிலே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அங்கராஜன்தானகைத்து
சல்லியனைத்தானோக்கித் தானங்கேயேதுரைப்பார்
உத்தரதேசத்து ராஜாவே நீர்கேளும்
கற்பகத்தேரிருக்கக் கைதனிலேவேலிருக்க
அற்புதமாய்க்கொல்லவல்லோ சர்ப்பக்கணையிருக்க
ஒப்பாகயெண்ணுமல் சொற்பமாய் நீயுரைத்தாய்
ஐவரையுமின்றோடே அடக்குகிறேன்பாருமென்று
பார்த்துரைத்துக்கர்ணன் பாம்புக்கணையெடுத்தான்
சல்லியனுமங்கே தானங்கேயேதுரைப்பான்
காசினியையாளுங் கர்ணப்பெருமாளே
முன்னாளில்பாஞ்சாலி முடிமன்னர்சபைதனிலே
ஈரேழுபதினாலு தேசத்துராஜமன்னர்
ஐயாயிரந்தேச ராஜாக்கள்தானறிய
மாநாகன்தன்னுடனே அருஞ்சிலையைத்தான்வளைக்க
மாளாமல்விட்டீர் மகாசபையோர்பார்த்திருக்க
வளைக்காமல்விட்டுவிட்டீர் மன்னவரேகர்ணரே நீர்
அனைவரும்பார்த்திருக்க அர்ச்சுனனாரப்போது
பத்துபேர்தான்பார்க்க பார்த்திபனுமோடிவந்து [தே
அவ்வில்லைத்தான்வளைத்து அரைக்ஷணத்திலப்பொழு
அனலிற்பிறந்தவளை அப்பொழுதேமாலையிட்டான்
தீயிற்பிறந்தவளைச் சிலைவளைத்துமாலையிட்டான்
வில்வளைத்துமாலையிட்டான் மெல்லியந்தப்பெண்மயிலை
கணைவளைத்துமாலையிட்டான் காளையந்தவருச்சுனனும்
அப்படிக்கொத்தவர்கள் ஐவரந்தபஞ்சவர்கள்
மச்சநாடெல்லையிலே மாட்டைமடக்கையிலே
உத்தரனோடேவொரு தேர்மீதிலேறிவந்து
மாட்டைத்திருப்பிவிட்டு மன்னர்க்கெதிரில்வந்து

சின்னாபின்னமாகவே சேனையைப்பறக்கடித்து
மன்னவர்கள்பூமுடியில் மகுடம்பறித்தவனும்
தேவர்கள்வாழ்ந்திடவே சென்றான்விராடபுரம்
மகுடம்பறிகொடுத்து வந்தீர்கள் அத்திபுரம்
அப்போதேநானறிந்தே னுகாயவித்தையெல்லாம்
வேறென்னகண்டீர்காண் வீரா நீவில்வித்தை
அதிகமாய்க்கற்றீரோ அங்கராயாவில்வித்தை
மாயவனுரைவருக்காய் வலுவாயிருக்கையிலே
உன்-வாழ்பாம்புவிட்டாக்கால் சண்டைபண்ணுரைவரு
சர்ப்பத்தைவிட்டாக்கால்வதைத்திடமாட்டாது[ந்தான்
ஆகையினுல்சொல்லுகிறே னறிந்துதிரும்புமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரசனங்கேதுரைப்பான்
காசிநகராளுங் கர்னனுமேதுரைப்பான்
கொல்லும்புலியதுபோற் கோபித்துக்கண்சிவந்து
எதிராளிக்காகவென்னை இகழ்ச்சியாய் நீயுரைத்தால்
சீவனையாதரித்தாற் சேருந்துரியனேடே
என்றுசொல்லியங்கராய னெடுத்தானேசர்ப்பந்தன்னை
சர்ப்பக்கணையெடுக்கச் சல்லியனார்தான்பார்த்து
கர்னனைவிட்டுக் கடுகியேசல்லியனார்
மானுகன்பக்கலிலே வந்துவிட்டாரப்போது
சல்லியன்போனபின்பு தாக்குள்ள அங்கராயன்
சாரதியுமில்லாமல் தார்வேந்தர்கர்னரப்போ

கர்னர் அர்ச்சுனன்பேரில் சர்ப்பக்கணை ஏவுதல்

வாழ்பாம்பு அஸ்திரத்தை மன்னவனார்தானெடுத்து
மந்திரங்களுச்சரித்து இந்திரனார்பாலகன்மேல்
இந்திரனார்மைந்தனுக்கு இசைவாக அம்புவிட்டார்
மூந்தி கைமுடிக்க மூண்டதுசர்ப்பக்கணை
சிடசிடவென்று செந்தணலக்கினிபோல்
அக்கினிசெந்தணல்போ லனலாய்வருகிறதை
ஆணலழகுமன்னர் அர்ச்சுனனார்தான்பார்த்து
விஷநாகந்தான்விலக்க வேறுதுணையில்லாமல்
மாயவனைத்தான்பார்த்து மர்மமாய் நின்றுவிட்டான்
ஐவரையுங்காக்கவந்த ஆயருந்தாமறிந்து
மேகவர்னர்தேர்மிதித்த மூன்சக்கரந்தானமுத்த
ஆழியழுந்தவே ஆணழகன்தான்சாய
அங்கராயன்விட்டகணை அருச்சுனனார்கிரீடமதை

காண்டீபன்கிரீடந்தன்னை கர்னன்முன்னேவைத்தது
கதிரவன்புத்திரனுங் கண்டுமனங்கலங்க [காண்
சூரியனார்புத்திரனே துலங்கும்மணிவிளக்கே
அமர்க்களமெல்லாந்தேடி அர்ச்சுனனைக்கண்டதில்லை
போர்க்களமெல்லாந்தேடி புண்ணியனைக்கண்டதில்லை
பாதாளலோகத்தில் பார்த்திபனார்போயிருப்பார்
பாதாளம்போயிருந்து பாரமுடிகொள்ளவல்லேன்
மறுகணைபோடுமென்று மானுகன்தான்கேட்க
சர்ப்பக்கணைவீண்போச்சுஎன்று தார்வேந்தனப்போது
மயங்கிமறுமனதாய் நின்றுவிட்டார்கர்னரப்போ [ன்
சின்னப்பட்டுப்போனேமென்று சினந்துமே அங்கராய
முன்னாளில்குந்தியற்கு மொழிந்திட்டவாய்மையினால்
தாயாருக்குச்சொன்னமொழி தவருமலங்கராயன்
மறுகணைதான்தொடுக்க மாட்டேனெனவுரைத்தார்
வேறொருகணைதொடுக்க வேண்டாங்கானென்றுசொ
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டரவப்பெருநாகம் [ல்ல
பொங்கியனமுருகி போங்காரந்தானாகி
அரானெழுத்தின்படி யந்நேரம்போச்சுதுகாண்
பாம்புமேபோனபின்பு பழுதில்லாஅங்கராயன்
சேனைகளுமில்லாமல் தேரொன்றாய்நின்றுவிட்டான்
பொதியில்கணைகளுந்தான் போய்விட்டதாகையிலே
கைவாளைக்கொண்டு கர்னனும்அருச்சுனன்மேல்
வாயுவேகமாகவே வருகையிலேமாயவரும
கண்டுமேயாவருங் காளையுடனே துசொல்வார்
அங்கப்பழுதில்லா அர்ச்சுனனேவீரியனே
ஐவருடன்பிறந்த அழகுசிகாமணியே
பொங்கியேகர்னரும் புதுமையது நீபாராய்
என்றுசொல்லியஞ்சலா யிருக்குமந்தவேளையிலே
அங்கராயன்ஓடிவந்து அர்ச்சுனரைத்தாக்கினான்
தாக்கியபோது தனஞ்செயனார்தானும்
ஏழுமார்தூரம் இடைந்ததின்பின்னாக
பின்னாகத்தானிடைய பெருமாளும்தான்பார்த்து
ஏழுலகையாண்ட எம்பெருமாள்தானகைத்து
காசினியையாளுங் கர்னர்பெருமாளே
செமதக்கினிபயின்ற செல்வனார்தானளிக்க
ஆயுதவித்தையெல்லா மடையாளங்காட்டிவைத்தாய்

மெச்சினேனென்றுசொல்லி மேகவர்னர்தானுரைத்தா
ஆனாலழக அர்ச்சுனனேதுரைப்பான் [ர்
மாயனேகர்னரிட வலிமைதனை நீயுரைப்பாய்
அடியேனுங்கர்னனை யமர்க்களத்தில் நில்லாமல்
எத்தனை தூர மெடுத்தெறிந்துபோட்டாலும்
ஆனாலுங்கர்னனைத்தா னமர்க்களத்துமுன்னே
மெச்சினேனென்றுசொல்லி மாயவரேஎடுத்துரைப்பீர்
பாசுபதாஸ்திரத்திற் கதிகமோபாசக்கணே
என்-காண்டீபத்தைப்பார்க்கிலும்அதிகமோபாசக்கணே
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பார்மாயவனார்
தர்மருடன்பிறந்த தனஞ்செயரேசொல்லக்கேள்
வீரியங்கள்பேசாதே வேந்தர்கள்முன்பாக
சவுரியங்கள்பேசாதே தார்வேந்தர் அர்ச்சுனரே
கற்பகத்தேரதனைக் காற்றுய்ப்பறக்கடித்து
ஏழோசனை தூர மெடுத்தெறிந்துபோட்டாலும்
கர்னனார்தேரதனைக் காப்பாரொருவருண்டோ
மூச்சுவிட்டால்கர்னர்தேர் மூக்காதமோடிவிடும்
ஆகையினால்கர்னர்தேர் அரிதல்லவெந்தனுக்கு
என்னுடையதேராண்மை யுரைக்கிறேன்மன்னவனே
அந்தரலோகமெல்லாம் ஆபோசனமாக்கிடுவேன்
பூமியழுத்திப் புதையமிதித்திடுவேன்
அனுமாரும்தேர்மேலே யவருடையவல்லமைகேள்
ஏழுகடலு மெடுத்தெறியவல்லவர்காண்
ஜெகஜாலம்பெற்றவர்காண் கெருடபகவானும்
இத்தனைபேரு மிருந்துமிதிக்கையிலே
பூமியிலேதேரைப் புதையமிதித்திருக்க
இத்தனைதேரோட யெடுத்தெறிந்தான்கைச்சிலையால்
கர்னன் திரேகமல்லோ காளையருச்சுனனே
ஆகையினால்கர்னனைத்தான் அர்ச்சுனனிப்போது
விட்டுவிட்டாராமாகில் வேந்தருங்களைவரையும்
எமபுரத்துக்காளாக்கி ஏகுவானத்திபுரம்

அர்ச்சுனன் கர்னன்மேல் கணைதொடுத்தது

என்றுசொல்லக்கேட்டு இந்திரனார்புத்திரரும்
காண்டீபந்தன்னைக் கடுகவேதான்வளைத்து
சந்தித்துக்கர்னனிட மார்புக்குவிட்டுவிட்டான்
காண்டீபன்விட்டகணை கர்னனப்போதானறுத்து

வாளால்விலக்குகையில் மட்டுப்படாமல்வந்து
மயிருக்கொருகணையாய் மன்னனுக்குத்தைத்ததுகாண்
அப்போதுகர்னனு மாயாசந்தாகி
தேர்தட்டுபூசனையில் சேர்ந்திருந்தார்சோகமுடன்
செவ்வானமிட்டதுபோல் செவந்ததுமேனியெல்லாம்
கையெடுக்கமாட்டாமல் கர்னருஞ்சாய்ந்திருந்தார்
ஆனலழகுமன்னன் அர்ச்சுனன்தான்பார்த்து
கைச்சிலையைக்கீழேவைத்து காளையவரப்போது
தர்மரைப்போலாக தனஞ்சயற்குதோற்றுதென்று
அரைமனதுதுயரத்தாலர்ச்சுனனின்றுவிட்டான்
கர்னரேதர்மரென்று காளையருந்நின்றுவிட்டான்
அப்போதுமாயவனர் அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து[ருர்
கைச்சிலையைக்கீழேவிட்ட காரணங்கள்சொல்லுமென்
வில்லதனைக்கீழேவிட்ட விரதஞ்சொல்லுஎன்றுசொன்
அப்போது அர்ச்சுனனு மாயவருக்கேதுரைப்பார்[னர்
காசியைத்தானுளுங் கர்னரைப்பார்த்தாலே
தக்கபுகழுடைய தர்மரைப்போல்தோற்றிடுது
தர்மரைப்போல்சீர்வடிவு சுவாமியிதோகாணுதென்ருர்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எம்பெருமாளேதுரைப்பார்
முன்னாளில்கர்னன்செய்த முறைமையெல்லாம்கண்டிரு
தோராவடிவழகி துரோபதைமுன்னாளில் [ந்தோம்
அரசர்சபைநடுவே யம்பலத்திலேற்றிவைத்து
துகிலையுரியவைத்தான் துரியோதனப்பாவி
அப்போதுகிலுரிந்த அங்கவளநாட்டான்காண்
ஆயிரந்துரைகளுட னபிமன்னனைச்சூழ்ந்து
தந்தைமார்காணுமல் தகப்பனர்மாலையினல்
கொன்றைமலர்மாலையிட்டு கொன்றவன்கர்னனல்லோ
மைந்தனைக்கொன்றதொரு மாபாவிகர்னனல்லோ
உன்பிள்ளைகளைக்கொன்றதொரு பெரும்பாவிகர்னன்கா
அபிமன்னனைக்கொன்ற அருப்பாவிகர்னனிவன் [ண்
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து முடுகிவந்தானுனுக்கால்
களைதெளிந்துகர்னனுங் கையிலேவில்லெடுத்தால்
ஐவரையுங்கொன்று அதப்பண்ணிபோட்டிடுவான்
பஞ்சவரைக்கொன்று பரமபதஞ்சேர்த்திடுவான்
அப்போதுகொல்ல அரிதாயிருக்குமப்பா
முந்தித்துகிலுரிந்த முறையில்லாகர்னனல்லோ

இன்னமொருபாணம் எய்யுமென்றார்மாயவரும்
எய்யுமென்றவார்த்தை எழில்விஜயன்தான்கேட்டு
அதிககோபந்தாளுகி அர்ச்சுன னுமப்போது
கர்னன்மேல்சிலையெடுத்து கணையொன்றுதான்பூட்டி
மார்பளவுதானிழுத்து மன்னன்மேல்விட்டுவிட்டான்
விட்டகணையப்பொழுது பட்டதுகர்னன்மேல்
கற்பகத்தேர்மேல் சாய்ந்தான்கர்னனப்போ
அந்தரத்தில்தேவதைகள் அப்பொழுதேதுரைப்பார்
முன்னுள்பரசுராமர் மொழிந்திட்டசாபத்தினுல்
பாணங்கள்கர்ன னுக்குப் பலிக்காமற்போயினது
அருச்சுனன்கையம்பாலே அங்கன்மடிந்தானென்று
பூலோகந்தான்புகழப் புட்பமழைபொழிந்தார்
பூமாரிகர்னன்மேல் பொழிந்துநடந்தார்கள்
தேவர்மழைபொழிந்து தெய்வலோகந்தான்புகழ
கர்னன்விழுந்திடவே கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
புத்திரனுர்தான்விழவும்புண்ணியனுர்போய்மறைந்தார்
படைத்தலைவர்தானவிழவேபடைமன்னர்தாமுறிந்தார்
இவரிடசேனைகளு மிடைந்தார்களந்நேரம்
அவரவர்கள்தேரை அமர்க்களத்தில்தானிறுத்தி
வெறுங்கையாய்த்தானடந்தார் வேந்தர்களெல்லோரும்
ஐவர்களுஞ்சேர்ந்தார்கள் அவர்களுடமண்டபத்தில்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் பிராமணவேடம்பூண்டு
கர்னனைத் தியாகங் கேட்பது

இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
அப்போது-மாயன்பெருமாள் மனதிலேகபடுகொண்டு
முதிர்ந்தவயதுடனே மூந்நூலுமார்பிலங்க [ள்
வேதப்பிராமணர்போல்வேடங்கொண்டாரெம்பெருமா
ஐயமென்றுசொல்லியவர் அங்கராயன்முன்னேவந்து
ராஜாதிராஜாவே ராஜமணிவிளக்கே
எதிராளிநெஞ்சிற் கிளையாத ஆச்சரமே
கற்பகத்தருவைநிகர் கர்னப்பெருமாளே
கேட்டவர்க்கில்லையென்னுக் கீர்த்திமணிவிளக்கே
ஐயமென்றுவந்தேன்காண் அங்கவளநாட்டானே
தேகியென்றுவந்தேன்காண் தேவேந்திரராஜமன்னு
என்றுசொல்லிமாயவனுர் எடுத்துரைத்தாரப்போது
மாயவனுர்கூறியதை மன்னவனுர்தான்கேட்டு

கணையால்களைத்திருக்குங் கர்னர்பெருமாளும்
மாயவனார்சொல்மொழியை மனதிலேதானினைத்து
ஐயமென்றுகூறினதை அங்கராயன்தான்கேட்டு
அங்கமெடுத்துயிந்த ஆயரைத்தான்பார்த்து
மறையவனாகவந்த மாயவரைத்தான்பார்த்து
ஸ்ரீராமாவென்று தேர்வேந்தர்கர்னனப்போ
பிராமணரைத்தான்பார்த்து புண்ணியனாரேதுரைப்பா [ர்
பிர்மகுலத்துதித்த புண்ணியவேதியரே நீர்
பேய்கள்தழைக்க பெரும்பூதங்கொக்கரிக்க
இராஜாக்கள் நின்றாடும் ரணக்களத்திலிவ்வேளை
பயப்படாமலென்னருகில் பார்ப்பான் நீவந்ததென்ன
அமர்க்களத்துக்கஞ்சாமல் ஐயா நீவந்ததென்ன
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏதுரைப்பார்மாயவனார்
ஈரேழுதேசத்து ராஜாதிராஜர்முன்னே [னார்
கார்மேகந்தன்னில்மிச்சங்கர்னகொடையென்றுசொன்
ஆகையினால்கர்னரே ஐயமென்றுவந்தேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட்டுஎம்பெருமாள்வார்த்தைதன்னை
ஆயனார்சொல்வார்த்தை அங்கராயன்தான்கேட்டு
காசினியாண்டதொரு கர்னனெடுத்துரைப்பான்
தேசத்தையாண்டுநான் தியாகமளிக்கையிலே
அப்போதுஐயமென்று அடியேனைநாடிவந்தால்
தேவரீர்மனமகிழத் திரவியத்தைநானளிப்பேன்
அடியேனான்செய்ததொரு அபசாரந்தன்னாலே
தம்பிமார்பாணத்தினால் தாழாதிருக்கையிலே [ன்
தியாகமென்றுவந்தாக்கால் தயாபரனேசொல்லுவேனா

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கர்னனிடத்தில் தியாகம் பெற்றுக்கொண்டது

ஆனாலுமென்னவினி ஐயமென்றுவந்தீரே
நவரத்தினத்தாலிழைத்த நல்லநல்லவாபரணம்
வாங்கியேதாரேன்காண் மகிழ்ந்துகொண்டேகுமென
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயரவரேதுசொல்வார்
ஆபரணந்தான்வேண்டே னழகியபெண்வேண்டேன்
பூணாரந்தான்வேண்டேன்பொன்னும்பலவேண்டேன்
இந்நாளிதுவரைக்கும் ராஜ்ஜியத்தையாண்டிருந்து
பண்ணினபுண்ணியத்தை அளியுமேயெந்தனுக்கு [ஞர்
நீர்பண்ணியபுண்ணியத்தை தின்னயமாய்த்தாருமென்

இன்றைக்கேதாருமென்று இயம்பவேதான்கேட்டு
கற்பகத்தேருடைய கர்னனுமனமகிழ்ந்து
அப்படியேபுண்ணியத்தை ஐயாவேதாரேன்காண்
மார்பினில்தைத்திருந்த வன்சிலையைத்தான்பிடுங்கி
உதிரத்தையெடுத்துயிந்நாளுற்றுள்ளேசெய்ததொரு
தருமங்களத்தனையும் தானீந்தேனுந்தனுக்கு [தான்
வாங்கிக்கொண்டேகுமென்று மன்னனுந்தான்கொடுத்
அங்கராயர்தருமமெல்லாம் ஆயரவர்தான்வாங்கி
எண்ணவொண்ணுமனமகிழ்ச்சி யாகியேஎம்பெருமான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிராமணரூபம்நீங்கித் தன்
சுயரூபமெடுத்து கர்னனுக்கு வரங்கொடுத்தல்

கர்னன்மனமகிழக் காட்சிகொடுக்கவென்று
செங்கருடன்மீதேறித் திருமாலெழுந்தருளி
சங்குஞ்சதுர்ப்புஜமுஞ் சக்கரமுங்கையுடனே
கர்னனார்முன்பாகக் கரியமால்வந்துநின்றார்
காசினியையாளுமந்த கர்னர்கண்டுதான்மகிழ
ஈரேழுலகாண்ட எம்பெருமாள்மேகவர்னர்
அந்நாளில்தேவருக் கமுதம்பகுந்தவரே
அரிகரிதேவா நீர் அச்சுதரேபோற்றியென்றார்
மாயவரேபோற்றி மாயாவுன்தாள்போற்றி
யாதவனேபோற்றி ஆண்டவரேபோற்றி
அடியேனொருபொருளாய் அபயமென்றுவந்தீரே
நாயேனொருபொருளாய் நாடிவந்தீரென்னிடத்தில்
சேயனுன்செய்தவினை தீர்ந்ததுஇன்றேடே
பஞ்சைநான்செய்தவினை பறந்ததுஇன்றேடே [ன்
எத்தனைகோடிநாளென்னவொண்ணுமோக்ஷம்பெற்றே
கிருபையென்மீதில்வைத்துச் சிறுமையகற்றிவைத்தீர்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எடுத்துரைப்பார்மாயவரும்
கற்பகத்தேர்படைத்த கர்னர்பெருமாளே
இந்நாள்போலுன்னைநா னிதுநெடுநாள்வரைக்கும்
உறவுகலவாமல் உற்றாறியாமல்
பிறப்புமறியாமல் பெற்றாருங்காணமல்
மறைவாகஉன்னைநான் வளர்த்தேன்காண்பஞ்சவர்க்கா
அவமாகும்வேளையிலே ஆயுதமுதவாமல் [ய்
பாம்புமறுபடிக்கும் பகழிகொடுக்காமல்
குந்தியார்சொல்லைநீ குறுக்கேநடவாமல்

மறைவாககுண்டலங்காண் வாங்கிகொண்டமாயவனுன்
அமர்க்களத்தில்பாம்புகணை அர்ச்சுனனைகொல்லாமல்
போர்க்களத்தில்கணைகளெல்லாம் பொருந்தியேநில்லா
காலையுடபாணத்தால் களைத்துவிழுந்திடவே [மல்
மறையவராய்வந்துஉந்தன்மா தருமமத்தனையும்
வாங்கியேகொண்டதொரு மாதவனுநான்காணும்
மனதுகுறைகளினுல் வஞ்சனைகள்செய்தேன்காண்
ஆகையினுலுன்பேரி லதிகசந்தோஷமையா
கேட்டவரந்தரவே வந்தேன்காண்கீர்த்தியுடன்
வேண்டியதைக்கேளுமென்று மேகவர்னர்தானுரைக்க
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டங்கராயரேதுரைப்பார்
காசினியையாளுமந்த கர்னர்பெருமாளும்
ஆனைபுரவிமற்ற அரசமக்கள்தன்னுடனே
எப்போகமெல்லாநா னிப்போதேதீர்த்துவிட்டேன்
மாயவரேஉந்தன்ருள் மலர்ப்பதத்தைக்கண்டமட்டில்
மூவுலகுங்கீர்த்தியுடன் முத்திபதப்பேறுபெற்றேன்
இந்தப்பதங்களெல்லா மிருக்கட்டும்மாயவரே
ஆனுலுமின்னமொன் றடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
தேவரீர்முன்னுலே தூதுரைக்கவப்போது
அடியேனுரைத்த அவ்வார்த்தைவிட்டுவிட்டு
குருகுலத்துக்கர்னனென்று கொற்றவர்கள்தங்களுடன்
பெற்றெடுத்தகுந்தியென்று பிரபலமாய்க்காணவென்று
வந்துஎடுத்தென்னை மார்போடெடுத்தணைத்து
முடிமன்னர்கண்டவுடன் முலையமுதுதானளித்து
தம்பிமாரென்னைத் தழுவியெடுத்துப்போய்
மாணிக்கமேடையிலே வைத்துமுடிசூட்டி
கைகட்டிநின்றுதான் கர்மக்கடன்கழித்து
ஐவருக்குமூத்ததொரு அங்கராயனென்றுசொல்லி
ஈரேழுலகத்து ராஜாக்கள்தான்புகழ
மாதாவரும்வரையில் வல்லுயிர்தானிருக்க
இதுவுமேயல்லாமல் யாஞென்றுவேண்டேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட் டெம்பெருமாள்தான்மகிழ்ந்து
அப்படியேயாகுதென்று அட்சயமென்றுரைத்தார்
கேட்டபடிவரங் கொடுத்தாரேயெம்பெருமாள்
கர்னன்மனமகிழக் காட்சிவரங்கொடுத்து
அவ்வேளைகுந்தியம்மா ளரண்மனைக்குத்தான்போய்

அத்தைமார்தம்மோடே யங்கனிடசேதியெல்லாம்
அறியவசப்படுத்தி ஆயாவராப்பொழுது
ஆயரவர்தானுரைக்க அலறியெழுந்திருந்து
விட்டலறிகுந்தியம்மாள் விழுந்துவெறுநிலத்தில்
முட்டியேகையாலே முகத்தோடேதானறைந்தாள்
வாயிலடித்துக்கொண்டு வயிற்றினில்கையைவைத்து
மகனேமகனேஎன்று மண்ணின்மேல்தான்விழுந்தாள்
ஆயர்பெருமாளு மத்தையரைத்தானெடுத்து
பூந்துகிலாடையினல் பெருகியகண்ணீர் துடைத்து
அத்தையரே நீர்கேளும் ஆயன்விதிதப்பாது
முன்னாள்விதிதவிர்க்க முடியுமோமூவரினல்
தலையின்விதிப்படி தப்பாது அத்தையரே
பிரமாவெழுதியதோர் பிராப்தியிருக்கையிலே
தப்பவைக்கொண்ணுது தாரணிராஜருக்கு
இனியாம்படுந்துயரம் ஏதுக்குஅத்தையரே
இங்கிருக்க நியாயமல்ல ஏறுஞ்சமர்க்களத்தே
கர்னனிடத்தில் நீர் கன்னியரேபோய்வருவாய்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் போனர்தன்பாடிமனே
மாயவனர்போனபின்பு மாதுஎழுந்திருந்து

குந்தியம்மாள் அமர்க்களத்தில் வந்து கர்னனைக் கண்டு பரதவித்தல்

அப்போதுகுந்தியரும் அமர்க்களத்தைத்தான்தேடி
அப்போதுகுந்தியுடன் ஆரிழைமார்தானெழுந்து
மகனுரைக்காணவென்று மாதுநடந்தாளே
கூடநடந்தார்கள் குந்தியிடதாதியர்கள்
ஒக்கநடந்தார்களுத்தமிமார்தாதியர்கள்
கர்னனுமாண்டதொரு களரியெவ்விடங்களென்று
அர்த்தராத்ரிவேளையில் அமர்க்களத்திற்குந்தியம்மாள்
பிணமுங்குறைத்தலையும் பின்னுமுன்னுந்தானிடற
உதிரக்கடல்நோக்கி யோடுகின்றசமுத்திரத்தில்
மாரளவாய்நீஞ்சியவள் மகனிட ஆசையினல்
அடித்துப்புரண்டழுது அமர்க்களமெல்லாந்தேடி
கற்பகத்தேரோடே கண்டாளேகர்னனைத்தான்
கண்டுதான்தேறிக் கர்னனர்மேல்விழுந்து
வாயிலடித்துக்கொண்டு மார்மேலறைந்துகொண்டு
மகனேகருவிளமே மாகர்னப்பெருமாளே

பொன்னேமணிவிளக்கே பூவேயிலஞ்சியமே
கன்னிக்குடலைக் கலக்கிவந்தகண்மணியே
சொர்னப்பசுங்கிளியே துலங்குநவரத்தினமே
முன்னேயொருநாளில் முனிவாய்மைத் தன்னாலே
ஐந்தாம்வயதிலே பஞ்சாட்சரமளித்தார்
செல்வத்திலேஎன் சிறுபுத்திதன்னாலும்
மனமகிழ்ச்சியாலே மதிகெட்டுப்போனேனே
வலக்கையில்பிண்டமுடன் மந்திரத்தையுச்சரித்தேன்
சித்திபண்ணமந்திரத்தால் சூரியனுமவ்வேளை
பாசமாய்க்கர்னனென்று பாலனெனக்களித்தார்
அவ்வேளைமாயவனார் அறிந்துமவரோடிவந்து
பெற்றமகன்குற்றமென்று பேழையிலுன்னைவைத்து
முத்திரித்துப்பெட்டியைத்தான் முகமாயமில்லாமல்
கெங்கையிலேவிட்டுவிட்டார் கேசவனார்தானுமப்போ
அந்தப்புரஞ்சேர வனுப்பிவைத்தார்மாயவனார்
பெற்றுவளர்த்துநான் பெருமகிழ்வுகொள்ளாமல்
வைகையிலேவிட்டுவிட்ட மாபாவியானேனே
வைத்துவளர்த்துநான் பிரபல்யங்காணாமல்
வாழவும்நான்மடியில் வைத்துவளர்க்காமல்
ஆற்றிலனுப்பிவிட்ட அருப்பாவிநான்தானே
பேழையிலேகட்டிவிட்டுப் பெருக்கத்தவித்தேனே
குப்பத்தின்முலைப்பால் கொடுத்துவளர்க்காமல்
அப்பிப்பால்வார்த்துநான் ஆற்றில்விட்டபாவியானே
பட்டம்பதித்தவுனைப் பாராளவையாமல் [ன்
பெட்டியில்வைத்துநான் போராற்றில்விட்டுவிட்டேன்
முகத்தோடேமுகமணைத்து முலைப்பாலளியாமல்
ஜலத்திலேவிட்டுனக்குச் சிலைப்பாலளித்தேனே
கட்டியணைத்துவுன்னைக் கண்குளிரப்பாராமல்
நட்டாற்றில்விட்டு நான்பாவியானேனே
பழுதில்லாமுத்தென்று பாருலகஞ்சொல்லாமல்
இழிகுலத்தானெனச்சொல்லி ஏசவுனைவைத்தேனே
குருகுலத்தான்மைந்தனென்று கூறுவாரில்லாமல்
சிறுகுலத்தானெனவுலகஞ் செப்பவுனைவைத்தேன்
ஐவருடன்கூடி அரசாளவில்லாமல்
தெய்வச்சிறுமையினாற் சீரைக்குலைத்தேனே
தம்பிமார்தன்னுடனே தனித்தரசாளாமல்

கும்பியமன்னருடன் கூடியரசாண்டாரோ
குந்தியம்மாள்பிள்ளையென்று குருகுலத்தில்வாழாமல்
அந்தகனுர்பக்கலிலே அரசாண்டீரப்பாலே
நூலாள்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்தங்களுடன்
மேலேயரசாண்டு வெட்கித்திருந்தாயே
இந்தவுலகத்து ராஜாக்கள்தானறிய
பந்திடஐவரையும் பகையாக்கிக்கொண்டாயே
விஜயன்மேல்தான்பகையாய் மீண்டுவந்தநாகந்தன்னை
அசையாமலுனதருகி லமர்த்திவளர்த்தாயே
தம்பிவிசையனென்று தானறியமாட்டாமல்
வெம்பியநாகத்தை முடுக்காய்வளர்த்தாயே
மறுகணைதொடாதேயென்ற மாதாசொல்தள்ளாமல்
ஒருகணையை நீதொடுத்து உகந்துமடிந்தாயே
தம்பிதானென்றுசொல்லித் தானறியமாட்டாமல்
தம்பிகைபணத்தால் தளர்ந்துமடிந்தாயே
காணுமலுன்பிறப்பைக் கார்கர்னர்தன்பொருட்டால்
மாணுகனுக்காக மாண்டாயோரணக்களத்தில் [பிறகே
நான்-சொன்னமொழிகேட்டு தொடர்ந்துவந்தாலென்
மன்னருடன் நீயிருந்து மதிக்கவரசாளுவையே
தாழாமல்நீயுமிந்நாள் தன்பிறப்புக்காணுமல்
மாயாமல்அரசாண்டு மதிகெட்டாணுயே
அண்ணருந்தம்பியரு மரசாண்டுவாழாமல்
தம்பிகைபாணத்தால் தளர்ந்துவிழுந்தாயே
அண்ணனுர்கர்னரென்று ஐவரறியாமல்
கொன்முரேயுன்னையினிக் கொடும்பாவிபஞ்சவர்கள்
வீணுக்குவுன்னை விருதாவில்கொன்றேனே
சித்தமனங்குளிரச் சீராகப்பெற்றேனுன்னை
வைத்திருந்துபாராமல் மாபாவியானேனே
அண்ணனுர்கர்னனென்று ஐவருடன்சொன்ணுக்கால்
மண்ணில்விழுந்து மடிவார்கள்பஞ்சவர்கள்
அங்கராயனண்ணனென்று அறிந்தாரேயாமாகில்
தங்களிடகைச்சிலையால் தானேமடிவார்கள்
ஐவருக்கென்னசொல்வே னப்பாவென்கண்மணியே
பஞ்சவர்க்கென்னசொல்வேன் பைங்கிளியேகண்ணுளா
பொன்சொரிந்தவாயாலே புத்தியொன்றுசொல்லாயோ
என்றுசொல்லிகுந்தியம்மா ளேந்திழையாள்புலம்பி

மூட்டினுள்தேரோடே மூழிகள்சிதறிடவே
அப்பினுள்மார்மேலே அங்கமெல்லாம்வியர்த்துவிட
கதறித்தலைமோதிக் கர்னனுர்மேல்விழுந்து
மயிருக்கொருபாணம் வகையாகத்தைத்திருக்க
அம்புகளெல்லா மருங்கையினுல்தான்பிடுங்கி
கும்பமுலைப்பால் கொடுத்தாளேயந்நேரம்
முத்தமிட்டுக்கொண்டு முகத்தோடுறவணைத்து
முந்தாணியைப்பற்றி முடிமன்னன்மேலமுத்தி
உதிரப்புலனையெல்லா முத்தமியாள்தான்துடைத்து
மடியிலிருக்கின்ற மைந்தனைத்தானணைத்து
மைந்தனுர்கையெடுத்துமாதுநல்லாள்கண்ணிலொத்தி
மகனேமகனேயென்று மாதுநல்லாள்முத்தமிட்டாள்
மகனென்றசத்தமது மன்னவனுந்தான்கேட்டு
குந்திமுலைப்பாலைக் குளிரவேதான்குடித்து
அங்கங்குளிர அமுதுண்டுஅங்கராயன்
களைகள்தெளிந்து கர்னனுரப்போது
குந்தியம்மாள்தன் முகத்தைக் குறிப்பாகத்தான்பார்த்து
கொற்றவனைப்பெற்றெடுத்த குந்தியருந்தான்பார்த்து
கட்டியுறவணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கன்னிக்குடலைக் கலக்கிவந்தகண்மணியே
சின்னவயதில்வந்த செல்வத்திரவியமே
கர்னமணிவிளக்கே கயிலாயங்கண்டாயோ
சிவனடியைக்கண்டுநீ திரும்பியிங்குவந்தாயோ
தாயார்க்குந்தம்பியர்க்குந் தானுரைத்துவாரேனென்று
மாயாமலீசரண்டை வரங்கேட்டுவந்தாயோ
என்றுசொல்லிகுந்தியம்மாள் ஏங்கியழுகையிலே
வகைவகையாய்ச்சொல்லி மாதுஅழும்போது

கர்னன் தாயாருக்கு உரைத்தல்

அழுகின்றதாயாரை அங்கராயன்பார்த்து
காசினியைக்கண்டதொரு கர்னரெடுத்துரைப்பார்
சூரியமகாராஜன் பெற்றெடுத்தகர்னராஜன்
மாதாவைப்பார்த்து மன்னவரேதுரைப்பார்
சந்திரகுலம்வாழவந்த தாயாரேகேளுமம்மா
ஆயர்கிருபையினுல் அமர்க்களங்கள்சோதித்து
ஈரேழுதேசத்து ராசாக்கள்தங்களுடன்
பதினெட்டக்ரோணி படைகள்மடிந்ததம்மா

ஆனைபரிசேனைகளு மநேகம்மடிந்ததம்மா
பேய்கள்களித்திடவே பெரும்பூதங்கொக்கரித்து
கூளிகழுகுடனே கூடியிரைபுசிக்க
உதிரக்கால்நோக்கி ஓடுகின்றவெள்ளமதில்
தாளிப்பனைபோலே தானிருக்கும்காகமது
கழுத்தில்வழியும்ரத்தங் காகமதுதான்குடிக்க
நாற்பத்தெட்டோசைகாண ரணக்களத்தில்தன்பெரு
கேட்டவர்களெல்லாங் கிலிபிடித்துநின்றிடுவார் [மை
பார்த்தவர்களெல்லாம் படுகளத்திலேபடிவார்
அப்படிக்கொத்ததொரு அமர்களத்திலிந்நேரம்
பதினைந்துநாழிகையில் பயமொன்றுமில்லாமல்
பெற்றஅருமையினுல் பேராசைதன்னுலே
தாங்கிமுலைகொடுத்த தாயார்நீயானதினுல்
இந்தமகன் ஆவலினு லோடிவந்தாயென்தாயே
பிள்ளையுடஆசையினுல் பெற்றவளேயென்தாயே
மைந்தனுடஆசையினுல் மாதாவேயென்தாயே
ஆனுலுமின்னமொன்றுஅடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
அறியாதான்சொல்லுகிறேன் ஆச்சியரோ நீகேளும்
தாயாரை நானறியேன் தகப்பனுர்பேரறியேன்
பெற்றுரை நானறியேன் பிறவித்துணையறியேன்
உற்றுரை நானறியேன் உறவின்முறையறியேன்
வைத்திருந்தான்தானெழிய வளர்த்தாரை நானறியேன்
சோறிட்டார்தானெழிய சுற்றத்தாரை நானறியேன்
ஈரேழுதேசத்து ராஜாக்கள்தானெழிய
குருகுலத்தார்மைந்தரென்று கூறுவார்நானறியேன்
இழிகுலத்தார்மைந்தரென்று ஏசவளர்ந்தேனுன்
இப்படியாக இருந்தரசாண்டிருந்தேன்
துரியனுர்பாக்கியத்தைச் செலவழித்து நானிருந்தேன்
மானுகனுக்காக மாண்டேன்ரணக்களத்தில்
செஞ்சோற்றுதன்கடனைத் தீர்த்தேனுனின்றுடே
ஆனுலுமின்னமொன்று ஆச்சியரே நீர்கேளும்
மூன்னுலே நீர்தானும் முடுகிவந்தென்பக்கல்
பிள்ளை நீதானென்று பிறப்பறியப்பண்ணிவைத்தாய்
பஞ்சவர்க்காகவொரு பாம்புகணையொழிய
மறுகணைவிடாதேயென்றும் மாதாவே நீயுரைத்துப்
போகும்போதுஎந்தனுக்கு புகழ்ச்சிமகிழ்ச்சியினுல்

வாழ்வுமெனக்களித்து மாதாவேபோனீரே
அந்தவரங்களைப்போல் அரசமக்கள்தானறிய
மகன்பேரிலாசையினல் வந்தாய்ரணக்களத்தில்
இன்னமொருவரந்தான் எந்தனுக்குத்தாருமம்மா
தம்பிமாரைவர்களும் தார்வேந்தர்தங்கள்முன்னே
வந்துரணக்களத்தில் வருந்திஎனையெடுத்து
ஈரேழுதேசத்து ராஜாக்கள்தான்பார்க்க
அருமைபெறவெனக்கு உரிமைசெய்யவேணுமென்று
யான்கேட்கநீரளித்து ஆச்சியரேபோனீரே
அப்படியேயிப்பொழுது ஐவருமோடிவந்து
பாண்டுமகாராஜன்பெற்ற பஞ்சவர்களோடிவந்து
மன்னவர்கள்காண வாரியென்னைத்தானெடுத்து [ற்கு
குருகுலத்துமைந்தனென்று வரிசையெல்லாஞ்செய்வத
ஐவரையுமிந்நேர மழைப்பிக்கவேணுமென்றூர்

குந்தியம்மாள் ஐவரையும் அமர்க்களத்திற்கு
வரவழைத்தல்

அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குகுந்தியம்மாள்
மைந்தன்மனம்களிக்க மாதாவுமந்நேரம்
தனக்கு-கவரியிடுந் தாதியரைத்தானழைத்து
முத்தின்கவரியிடும் மூப்பிமுகம்நோக்கி
தர்மனர்வீமனர் தனஞ்செயனர்ரெட்டையனர்
ஐவரையுமிந்நேரம் அழைத்தோடிவாருமென்றூள்
அவ்வார்த்தைத்தான்கேட்டு ஆரிழையாரோடிவந்து
பாடியரண்மனையில் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருக்கும்
சிங்காசனத்தருகே திகழவந்துதெண்டனிட
தக்கபுகழுடைய தர்மருந்தான்பார்த்து
ஆர்பணிதாதி நீ அறியவுரையுமென்றூர்
தாமக்கருங்குழலார் தாதியருமேதுரைப்பாள்
பூமியோடொத்ததொரு புண்ணியனேகேளுமையா
கொற்றவரைப்பெற்றெடுத்த குந்தியம்மாளென்னுச்சி
காசினியையாண்டிருந்த கர்னர்பெருமாளும்
சந்திரகுலம்வாழவந்த தர்மருக்குமூத்தவராம்
ஆகையால்குந்தியம்மா ளமர்க்களத்தில்தேடிப்போய்
கற்பகத்தேருடைய கர்னனர்மேல்விழுந்து
அழுதிருக்குங்குந்தியம்மா ளைவரைத்தானழைத்து
வாருமென்றுசொல்லி மாதுவனுப்பிவைத்தாள்

என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏங்கியந்தபாண்டவர்கள்
ஓமப்புகையில்நெய்யை யூற்றினஊற்றுபோல்
ஆருத்துயராமுற்று அனலில்மெழுகாகி
அண்ணாவேயென்று அலறிப்புரண்டழுதார்
மூட்டினார்மன்னரவர் முழிகள்சிதறிடவே
அடித்துப்புரண்டழுதா ராழிபலந்தான்சிதற
அருகிருக்குமன்னவர்க ளனைவரையுந்தானெடுத்து
தார்வேந்தரைவருக்குந் தனிக்கவரிவீசலுற்றார்

பஞ்சவர் முதலானவர் அமர்க்களம் வந்து
கர்னரைப் பார்த்துப் புலம்பல்

ஐவருந்தானெழுந் தமர்க்களத்தைத்தான்தேடி
நடந்திடவேயந்நேரம் இராஜாக்களெல்லோரும்
ஐவருடன்கூட வலறியவர்தானடந்தார்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரும்
பாதியிரவுதனிற் பதினைந்துநாழிகையில்
பேய்கள்பிணந்தின்னும் பிசாசுமிரண்டோடும் [ம்
கொள்ளிவாய்ப்பேய்களது கோஷ்டங்கள்செய்துநிற்கு
பிணந்தின்னுங்கூளிகளும் பிதிர்கலங்கிஎழுந்திருக்கும்
அலறியழுதசத்த மமர்க்களங்கள்தானதிரும்
அண்ணாவேகர்னாவென்று ஐவர்களுமப்போது
கன்றிழந்தபசுவைப்போல் கதறியவர்தான்புலம்பி
குந்தியார்பேர்கூறிக் குறிப்பாகத்தானடந்தார்
குந்தியழுதசத்தங் கொற்றவர்கள்தான்கேட்டு
ஓடியேவந்துமிந்த உத்தமர்களைவருந்தான்
கற்பகத்தேர்மேலே கர்னரவர்மேல்விழுந்து
மூட்டினார்தேரோடே முழிகள்சிதறிடவே
அறைந்தார்கள்தங்களிட கடகங்களற்றுவிழ
வாயிலடித்துக்கொண்டு மண்பேல்புரண்டழுதார்
களைத்துவிழுந்தெழுந்து கர்னனார்மேல்விழுந்து
அடிநாளிலிவ்வார்த்தை யறியாமற்போனோமே
மர்மமாய்த்தானிருந்தாள் மாபாவிகுந்தியரும்
இப்போதுரைத்தவள் அப்போதுரைத்தாக்கால்
இந்தப்பெருவாழ்வு இராச்சியமும்வேண்டாமல்
அரசும்பெருவாழ்வு இராச்சியமும்வேண்டாமல்
காட்டகத்திற்போய்விடுவோம் காவலர்களைவர்களும்
ஐவருங்கூடி ஆலோசனைபேசி

அந்நேரங்கானகத்தி லெவருடனேகுவோம்
தாயல்லகுந்தியம்மாள் சத்ராதிளங்களுக்கு
படுபாவிகுந்தியம்மாள் படுகளத்தில்சொன்னுளே
மாபாவிகுந்தியம்மாள் மன திலேவைத்திருந்தாள்
குந்தியரைப்பார்த்துக் கோவென்றுபஞ்சவர்கள்
அழுதாரேபஞ்சவர்கள் மேனியெல்லாம்வெயர்த்துவிட
முட்டினுர்பஞ்சவர்கள் மூழிகள்சிதறிடவே
அறைந்தார்கள்தங்களிட அடிவயிற்றில்கையைவைத்
அண்ணனுர்கர்னனென் றவரறியாமல் [து
கர்னனைத்தான்ஜெயிக்க கண்டங்கறுத்தாரை
அடுத்தகணைவாங்கி யமர்செய்தோமண்ணுவே
சிறுபுத்திதன்னுலே செய்துவிட்டோமண்ணுவே
கர்னனுர்மேல்விழுந்து கதறிப்புலம்பிடவே
கணையால்களைத்திருந்த கர்னர்களைதெளிந்து
மூர்ச்சைகளைதெளிந்து முகத்தையவர்பார்த்து
தம்பிமாரைவரையும் தழுவிஎடுத்தணைத்து
பூந்துகிலாடையினுல் பெருகியகண்ணீர்துடைத்து
துக்கத்தைத்தாறுற்றி துய்யபெருமாளும்
அண்டையிலேதானழைத்து அண்ணன்பெருமாளும்
மூன்னுள்விதிவசத்தை மொழிந்திடவுமாமோதான்
அர்ச்சுனன்கையப்பாலே என்னையிழக்கவென்று
மனதிலேயெண்ணிவஞ்சம் மாயவனுர்செய்வதல்லால்
பின்னொருவர்செய்த பிழையல்லதம்பியரே
குருகுலபாண்டுவின் குமாரர்களென்றுசொல்லி
ஒருகுளத்துநீரதுபோ லுடனிருந்துவாழாமல்
மாயவனுர்செய்த வஞ்சனைகளல்லாமல்
மற்றொருவர்செய்ததல்ல வஞ்சனைகள்மன்னவரே
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவதுண்டோ வர்னமணிவிளக்கே
இத்தையறியாமலே துக்குஇத்தூரம்
பாதிப்பொழுதிலே பதினெட்டுநாழிகையில்
கல்லோடுகல்லுறையும் காரிருளில்வந்தீரே
விடிகிறநேரமது ஆச்சுதுகாண்வேந்தர்களே [தார்
போவோம்எழுந்திருங்கள் புண்ணியரேஎன்றுரைத்
போவோமென்றசொல்லைப் புகழ்வேந்தர்தான்கேட்டு

பஞ்சவர்கள் கர்னனுக்குப் பட்டந் தரிப்பித்தது

ஐவருடன்குந்தியரும் ஆலித்தெழுந்திருந்து
அண்ணனூர் தன்னையப்போ அமர்த்தினூர் தண்டிகையில்
பல்லக்கெடுத்துவரப் பரிவாரஞ்சூழ்ந்திடவே
ஐவருந்தண்டிகையி லருகாகச்சூழ்ந்துவர
பொன்னுலகந்தன்னிலுள்ளோர் விட்டமழைசொரிய
சற்சரிமீட்டிடுவார் சாமரம்வீசிடுவார்
ஐவரிருக்குமந்த அரண்மனையில்கொண்டுசென்று
பசும்பொன்னுலிழைத்த பஞ்சணைமீதமர்த்தி
மூவருங்கொண்டாட முடிசூட்டிகர்னனைத்தான்
பாருலகம்கீர்த்திபெற்ற பட்டத்தரசனென்று
எக்காளையூத ரணபேரிதான்முழங்க
சின்னமுழங்கத் திருச்சின்னந்தானூத
அண்ணனூர்பாத மடிவணங்கிப்பஞ்சவர்கள்
கர்னனூர்பக்கலிலே கைகட்டிவீற்றிருந்தார் [ல்லவரும்
இழிகுலத்தான்மைந்தனென்றுஎண்ணியிருந்தவர்களெ
பழுதில்லாச்சிங்கமென்று பணிந்தார்களெல்லவரும்
விருதுகள்தான்முழங்க வெண்கவரிதான்வீச
செங்கண்மால்கர்னருடன் சேரக்கொலுவிருந்தார்
பாருலகில்தேவேந்திரன் பார்வேந்தன்கர்னனுந்தான்
பஞ்சவரும்போற்றிசெய்யப் பஞ்சணையில்வீற்றிருந்தார்
அப்படியேகர்னனுந்தான் ஐவருடன்வீற்றிருந்தார்
அத்திபுரமாளு மரவக்கொடிவேந்தன்
வணங்காமுடிவேந்தன் வரவிட்டதூதுவர்கள்
அர்ச்சுனன்கையப்பாலே யங்கராயன்பட்டதென்று
மானுகந்தனுடனே வந்துரைத்தார்மன்னவர்கள்

கர்னன் மடிந்ததைக் கேட்டுத் துரியோதனன்
அமர்க்களம் வந்து தேடுதல்

தேசத்தையாளும் துரியோதனன்கேட்டு
மாளாத்துயர்கொண்டு மண்மேலேவிழுந்தழுது
அண்ணுவேகாணுமென்று அலறிவிழுந்தழுது
கர்னனூர்தான்பட்ட களரியதுஎங்கேயென்று
பந்தம்பிடித்துவரப் பார்வேந்தர்தானடந்தார்
பஞ்சவருக்குமுன்பிறந்த பட்டத்தரசனென்று
ஐவரும்வந்தெடுத்து அரண்மனைக்குப்போனூரென்று

மலர்த்தாண்டரோடிவந்து மன்னனுக்குத்தானுரைத்
தேசத்தழகன் திரியோதனன்கேட்டு [தார்
முட்டினுன்மன்னவனும் முழிகள்சிதறிடவே
கையாலறைந்தழுதான் கண்டங்கள்இற்றுவிழ
கர்னனேயண்ணுவே கண்ணே மணிவிளக்கே
வையகம்விளங்கவந்த வாழ்வேமரகதமே
உன்னுலென்பட்டமதை உதவியாயாண்டிருந்தேன்
உன்னுலேஎன்பேச்சும் ஒப்பாச்சேமன்னவர்க்கு
உன்பலத்திலேநா னுகந்துபடைக்கிசைந்தேன்
அடிநாளிலிவ்வார்த்தை யறிந்திருந்தேனுமாகில்
பஞ்சவர்களோடேநான் பகைசெய்துகொள்ளாமல்
பாதியரசுடனே பகுத்தளிப்பேனவருக்கும்
பஞ்சவரும்நூற்றுவரும் பரிந்தரசையாண்டிருப்போம்
கொற்றவரும்நாங்களுமாய் கூடியுறவாயிருப்போம்
கொத்தானுமோரதுபோல்ஒத்துமிகவாழ்ந்திருப்போம்
அரசாளுமாசையினு லமர்க்களம்சோடித்து
சண்டைகள்செய்துநான் சாகக்கொடுத்தேனே
உன்னைநம்பியல்லோ வுடல்பதைத்தேன்பஞ்சவரை
நம்பினேனுன்னை நீ நட்டாற்றில்விட்டாயே
தம்பியரைநானிழந்து தனையரையும்நானிழந்தேன்
அம்புவிஆசையினுல் அனைவரையும்நானிழந்தேன்
ஐவருங்காடாண்டா ரங்கனே நீநாடாண்டாய்
யானுமென்தம்பியர்க ளெவர்கள் நூற்றுவரும்
வெற்றேற்றமிட்டு விழலுக்கிரைத்தோமே
கர்னனுர்தம்முடனே கலந்திருக்கநாளானுல்
மேலணிந்தகுண்டலமும் விருதாவாய்த்தான்போமே
அரவத்துக்குஆயிரங் கலப்பால்கள்தான்வார்த்து
பட்சமாய்க்கர்னனிட பக்கத்திலேவளர்த்த [ட
அருமையாய்த்தான்வளர்த்து அர்ச்சுனன்மேலேவிட்
பகையாளிமேலேவிட்ட பாம்புபழுதாமோ
வகைவகையாய்ச்சொல்லி மன்னனழும்போது
அருகிருந்தமன்னவர்க ளவனைஎடுத்தேற்றி
ஆண்டாண்டுதோறுமினி யழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டதொருகர்னனுர் வாரதில்லைவாருமென்றூர்
வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கையிலே
மாளுகமேந்தியதோர் மன்னவருந்தானெழுந்து

69258 O31,1M35,K J5

சயிந்தவனைத்தானழைத்து தாமங்கேவுரைப்பார்
பதினேழா நாளையிலே படுகளத்தில்தான்முடிந்த
கர்னனூர்பாடும் காளையர்கள் தன்பாடும்
தையலாள்காந்தாரி தனக்குரைத்துவாருமென்று [தார்
அனுப்பிவிட்டுதன்னுடைய அரண்மனையில்வீற்றிருந்
சயிந்தவனுமோடிவந்து தையலாள்தனக்குரைத்தான்
தையலாள்தான்கேட்டு தலையிலடித்தெழுந்து
ஓவென்றலறி உத்தமியுங்கீழ்விழுந்து
மன்னவனேகர்னுவென்று வாய்திறந்துதானழுதாள்
கலத்துப்புழு நீக்குங் கர்னப்பெருமாளே
கட்டுண்ணவைத்ததொரு கர்னனே எங்கொளித்தாய்
மூந்நாளில்நான் முடிபெற்றிருக்கையிலே
மூக்காலுஞ்செய்தவினை முழுப்பாவியாகையினுல்
அருந்தியதோரன்னமெல்லாமத்தனையுந்தான்புழுவாய்
ஈரேழுதேசத்து ராஜாக்களெல்லோரும
தையலாளெந்தனுக்குச் சந்ததிகளில்லாமல்
எல்லோருந்தூஷிக்க இருந்தேன்நெடுநாளாய்
செய்ததொருதீவினையாற் செல்வர்களில்லாமல்
இருந்ததேநெடுநாளாய் என்மகனேகர்னுநீ [தாய்
ஜலத்திலேவந்தெனக்குத் தவக்குறையைதீர்த்துவைத்
பொற்கலசத்திற்சாதம் புழுவாயமர்ந்திருக்க
பிடிவாய்ப்பிடித்தெடுக்க புண்ணியாஉன்கையாலே
புழு நீங்கிப்போசனங்கள் போதேபருகினேன்காண்
கலத்துப்புழு நீக்குங் கர்னனென்றுபேருமிட்டு
போற்றிவளர்த்தேனே பொழுதொருமேனியுமாய்
மைந்தரில்லாமாளிகையில் மகிழ்ந்துவளர்த்திடவே
மலடென்றுசொல்லாமல்மைந்தர்களையீன்றெடுத்தேன்
உன்னழகைக்கண்டுயா னுறுதியாயரசாண்டேன்
நூற்றுவரைத்தவிர நேர்த்தியாய்நம்பினேன்யான்
நம்பினேன் என்னையினி நட்டாற்றில்விட்டுவிட்டாய்
என்றுமே தையலரும் ஏங்கியழுகலுற்ருள்
கண்ணில்லாக்காந்தாரி கதறிப்புலம்பிடவே
தனஞ்செயனும்வந்து தழுவியெடுத்தணைத்து
பஞ்சவருங்கர்னனூர் பாட்டனுக்குத்தானுரைத்து
துரியனுடபக்கலிலே திரும்பிவந்தான்பக்கலிலே [ன்
தையலுடவரலாறெல்லாந்தனையனுக்குத்தானுரைத்தா

மன்னவர்கள் தங்களுடன் மனமகிழ்ந்தாரந்நேரம்
மற்றுநாள் தானெழுந்து மகாசேனை தன்னுடனே
பதினெட்டாம் நாளையிலே படைக்கிசைந்தான் சல்லிய
உதித்தான் கதிரோனும் உதயகிரி தன்மேலே [னும்
கதிரோனுதித்திடவே இருவர்படைக்கிசைந்தார்
துரியனூர் சல்லியற்குச் சேனுபதியளித்தார்
அரசுமன்னர் தங்களுடன் அமர்க்களத்தில் களங்கமுட
சேனையளித்தவர்க்குத் திரள்மன்னர் தங்களுடன் [ன்
சல்லியனுமப்போது தானின்றுன்போரணியில்
ஐவருங்கூடி யமர்க்களமேவந்தார்கள்
வந்து அணிவகுத்து மாயவனுரே துரைப்பார்
கொல்லவந்தகூற்றுவன் போல் சல்லியனூர்வந்தார்காண்
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பார் தர்மலிங்கம்
சத்தசமுத்திரமுந் தாண்டிவந்தோமும்மாலே
குயவனிடகுட்டைதன்னில் கோபாலாபாரமோதான்
என்றுசொல்லிஐவருந்தா னெரிபறந்துகண் சிவந்து
கோபித்துக்கண் சிவந்து கொற்றவர்களைவர்களும்
சீறியவர்கொக்கரித்து சினந்தெழுந்தாரப்போது
இருவருடசேனைகளும் எதிர்த்தார்களந்நேரம்
கர்னனிடபுத்திரர்கள் காளையிருவர்களும்
சூரியபற்பனென்றும் சுந்தரபற்பனென்றும் [தார்
நகுலனுடன் சண்டைபண்ணி ரணகளத்தில் தான்மடிந்
வீமனுடன் சல்லியனும் மீண்டுசண்டைதான் செய்தான்
மதகரியான் தண்டாலே மீண்டானே சல்லியனும்
சல்லியனும் மீண்டிடவே தார்வேந்தன் வந்துரைத்தான்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான் [ன்
வீமராஜன் தன்னுடனே மீண்டுவந்துசண்டைசெய்தா
சீறிவந்தராஜனங்கே தேர்த்தட்டில் தான்விழவே

வீமன் சல்லியன்மேல் அம்பு தொடுத்தல்

அப்போதுவீமனவன் அதிகதுரிதமுடன்
எமனுடையவாளதினு லெய்தானே வீமனப்போ
வீமன் கைவாளதினுல் சல்லியனுந்தான்மடிந்தான்
தர்மனூர்வாளதினுல் சகலருந்தான்மடிந்தார்
சேனுபதிமாளுகையில் சினந்தெழுந்துராஜரெல்லாம்
துரியனூர்சேனையெல்லாந் திசைகெட்டுஓடலுற்றூர்
தர்மனூர்சேனையெல்லாந் தாமங்கேகொர்ச்சித்தார்

சல்லியனுர்தன்னுடனே தான்பிறந்ததம்பியர்கள்
இருபதுபேர்களும்வந் தெதிர்த்தார்களப்போது
எழுநூறுராஜாக்க ளேகமாய்வந்தெதிர்த்தார்
வந்தெதிர்த்தராஜாக்களை மதகரியான்தண்டாலே
கொன்றுமடித்துவிட்டான் கொற்றவர்களத்தனையும்
அத்தனைபேர்சேனைஎல்லா மதஞ்செய்தான்தண்டாலே
மாண்டதொருசேனைதன்னை மாநாகன்தான்கேட்டு
தம்பிவிகர்ணுநீ தாக்குமப்பாவீமனைத்தான்
விகர்னனும்வில்வளைத்து வீமன்மேல்வந்தெதிர்த்தான்
வந்தவிகர்னனைத்தான் மதகரியான்தான்பார்த்து
தம்பிவிகர்ணுநீ தார்வேந்தர்சொல்கிறேன்கேள்
முன்னாலேராஜசபை முடிமன்னர்தங்கள்முன்னே
சூதுவிளையாடுகையில் துரியற்குப்புத்திசொன்னுய்
வேணதெல்லாஞ்சொன்னுய் வேந்தரந்த அண்ணருக்கு
ஆகையினுல்எந்தனிட அங்கமெலாங்கூசுதென்றுன்[ன்
கொல்லவென்றுல்கைஎழலை கொற்றவனேஎன்செய்வே

வீமன் விகர்னன்மேல் அன்பு தொடுத்தல்

என்றுசொல்லதான்கேட்டுஏதுசெய்வான்தம்பியப்போ
அண்ணுவேவீமா நீ அடியேன்சொல்கேட்டருளும்
நூற்றுவரைக்கொல்லவென் றேற்றவிரதங்கொண்டாய்
எந்தனைநீதப்பவிட்டா லேற்காதுவுன்விரதம்
வந்தவிதியெந்தனுக்கு தங்காது அண்ணுவே
பிர்மாஎழுதினதைப் புரட்டிவைக்கக்கூடாது
ஆகையினுலுன்விரத மழியாமலெந்தனைநீர்
கொல்லுமென்றுசொல்லுகையில் கோபித்துகண்சிவந்
கோபித்துகண்சிவந்து கொக்கரித்துதண்டெடுத்து[து
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அடித்தான்விகர்னனைத்தான்
மதகரியான்தண்டாலே மாண்டான்விகர்னனப்போ
விகர்னன்மடிந்திடவே வீமனவன்தான்பார்த்து
ஐயையோதம்பியென் றழுதுபுலம்பலுற்றுன்
புலம்பியழுதுமன்னன் புண்ணியனுந்தானுமப்போ
விகர்னனைக்கொன்றபின்பு மீண்டுமந்தசேனையெல்லாம்
அதஞ்செய்துதண்டாலே யடித்துநசுக்கலுற்றுன்
வந்தவந்தசேனையெல்லாம் மாண்டுமேபோய்விடவே
கண்டுமந்தமாநாகன் கண்கலங்கியேக்கமுற்று
முன்னுள்பெரியோர்கள் சொன்னபுத்திகேளாமல்

பதினொருஅக்ரோணி படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
செத்துமடிந்தாருஞ் செலவழிந்துபோனாரும்
தப்பிப்பிழைத்தவரைத் தான்கணக்குபார்க்கலுற்றான்
ஐந்நூறுதேர்க்காரர் ஆனைபரிஎழுநூறில்
காலாள்பரிசனங்கள் காவலரெண்ணாயிரம்பேர்
மற்றபேர்குருக்கள் மகுடந்தரித்தவர்கள்
கிருதவர்மன்கிருபாச்சாரி கீர்த்தியுள்ள அசுவத்தாமன்
இவர்கள்தவிர இறந்தார்களித்தனைபேர்
இத்தனைபேர்கள்பட்டு இறந்துமடிந்தவுடன்
உற்று நினைத்துமப்போ ஓடினான்தேரழிந்து
தேரழிந்துஓடிவந்து திருக்குளத்திற்போய்க்குதித்து
பட்டிறந்தசேனையெல்லாம் படைமன்னர்தானெழுப்ப
பொய்கை நீர்கங்கையில் போய்முழுகித்தோத்தரித்தான்
ஈஸ்வரரைநோக்கியங்கே இருந்துஜெபஞ்செய்யலுற்றா
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான் [ன்
மாநாகன்போனபின்பு மன்னவனார்சேனையெல்லாம்
தாயில்லாக்கன்றதுபோல் தத்தளித்துதான்புலம்ப
மூலைக்குமூலை ஓடலுற்றார்சேனையெல்லாம்
திக்குத்திசையைவிட்டுத் திகைதப்பியோடுவதை
தக்கபுகழுடைய தர்மருடசேனையப்போ
கொக்கரித்து ஆர்ப்பரித்துக் குறித்தார்கள்வெற்றிசங்கு
வெற்றிசங்குதான்குறிக்க வீமனால்தான்பாழானதும்
துரியோதனன்சேனை திசைகெட்டுஓடுவதும்
அரசனைக்காணாம லமர்க்களம்பாழானதும்
கண்டுஎரிபறந்து கையிற்கதையெடுத்து
பொய்கைக்கரைதேடிப் புண்ணியனாரோடிவந்து
வைகைக்கரையில் நின்று மானாகன் தன்னையப்போ
கூவியழைத்துமங்கே கொக்கரித்து ஆர்ப்பரித்தான்
மோதியறைந்தானே மூர்க்கமுடன்கங்கையிலே
சூதுபண்ணியோடிவந்து சுனையிலொளித்தாய்நீ
ஏதடாமானாகா இதுவோசவுரியங்கள்
திக்குதிசைமன்னர்களுந் தேவர்களும்பார்த்திருக்க
ஒக்கநின்றுசண்டைபண்ண ஓடிவந்துயொளித்திருக்க
லக்குவுனக்கின்றோடே நலமுடனேவாருமென்றான்
வாருமென்றுசொன்னவார்த்தை மன்னவனுந்தான்கே
சீறியங்கேபற்கடித்து ஜெபத்தைமறந்துவிட்டு [ட்டு

ஏறிவந்தான்பொய்கைவிட்டு எல்லோரும்தான்பார்க்க
பொய்கைக்கரையேறி புண்ணியனுர்வந்து நின்று
தக்கபுகழுடைய தர்மரைத்தானேக்கி
ஏற்குமோவுங்களுக்கு ஒருவன்மேலித்தனைபேர் [ன்
இத்தனைபேரென்னேடே எதிர்க்கிறது நியாயமோதா
என்றுமிகத்தான்கேட்க ஏதுசொல்வார்தர்மலிங்கம்
சண்டைக்குவரவில்லை சமாதானஞ்செய்யவில்லை [தார்
தொண்ணூற்றென்பதுபேர் தோள்வலுவாய்பட்டிறந்
உன்னுடையதம்பியர்களுத்தமர்கள்தானடந்தார்
என்னுடையதம்பியர்கள் யானுமினிஉன்னிடத்தில்
கைகட்டிசேவிப்போங் காவலனேவாருமென்ருர்
அந்தநகர்தன்னுடு மரசுசெலுத்திடுவார்
உத்தமனேவாருமென் றுச்சரித்துத்தர்மர்சொன்னுர்
அந்தமொழிகேட்டு அரவக்கொடியோனுரைப்பான்
நூற்றுவர்தப்பியரை நொடியிலேதான்போக்கி
என்தம்பிமார்களும் இத்தனைபேர்சேனைகளும்
வந்துமடிந்துமப்போ மாளுதற்குத்தான்பயந்து
உன்னுடனேகூடி வுறவாகிநானிருந்தால்
இந்தவுலகமெல்லா மேதுசொல்லிதானகைக்கும்
சித்திரவேல்விஜயன் சிறந்தஉங்களைவரையும்
கொன்றுவிருந்திடுவேன் கூளிகழுகுகட்கு
என்றுசொல்லிமாநாக னேறினன்கரைமேலே
கரைமேலேவந்துநின்று கையில்கெதையெடுத்தான்

வீமனும் துரியோதனனும் யுத்தம் புரிதல்

வீமனுந்துரியனுமாய்ப் போர்செய்தாரன்னேரம்
ஒருவர்க்கொருவ ருயிர்நிலையைத்தான்கேட்க
வீமனதுகண்டு வெகுண்டுதுரியோதனன்மேல்
அண்டவொண்ணுகோபமுடை னுர்ப்பரித்துக்கொக்கரித்
மண்டியிட்டுக்கொண்டான் மாயவனுரைப்போது [து
துரியனுடையவுயிர் நிலையைஸ்ரீகிருஷ்ணர்தான்காட்ட
அறையின்கீழ்ப்பெருந்துடையை யடித்தான்வீமன்கதையால்
தொடையொடிந்துபூமியிலே துரியோதனன்விழுந்தா
மானகன்தான்விழவே மதகரிவீமனப்போ [ன்
பத்தினியைப்பார்த்துப் பழுதுசொன்னவாயிதுவோ
உத்தமிதன் துயிலை யுரியச்சொன்னவாயிதுவோ
என்றுசொல்லிவீம னெழும்பியுதைத்தானே

அப்போதுராஜமன்ன ரனைவரும்பார்த்திருக்க
அந்நாள்தபசுக்கு ழுந்திவனம்போனவர்கள்
இந்நாளில்வந்தார்கள் விதுரன்பலராமர்
விதுரன்பலராமர் வெகுண்டுமேயோடிவந்து
துரியனைக்காலாலுதைத்த வீமனைத்தான்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லவென்றுரைவரையும்
ஆயுதத்தைப்பஞ்சவர்மே லந்நேரம்தானெடுக்க
மாயவனார்கண்டு பலராமருக்குத்தானுரைத்தார்
முன்வார்த்தையாம்படியே மொழிந்துபலராமருக்கு
அமர்ந்தவமர்ந்துதா னைவருடன்கூடியப்போ
அரனார்தவத்தில்வந்த அசுவனுமோடிவந்து
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்மேல்விழுந்து
அழுதுபுரண்டெழுந்து அசுவனுமேதுசொல்வான்
ஈரேழுலகத்து ராஜாவேயென்னரசே
மாயவனார்வஞ்சனையை மனதிலெண்ணிப்பாராமல்
ஐவருக்குபேருதவி ஆயனார்தாமிருக்க
அறிந்துமிருந்து நீ அறியாதான்போலிருந்தால்
ஈரேழுலகத்து ராசர்கள்தானறிய
சேனாபதியெனக்குத் தெரிந்து அளிக்காமல்
என்னை நீநம்பாம லெனைப்பிரித்துதள்ளிவிட்டாய்
அந்நாள்சேனாபதியு மறிந்தெனக்கு நீயளித்தால்
மன்னவர்கள்கைதனிலே மாளுவையோமன்னவனே
ஐவரையும்வென் றிடுவே னரசுமுனக்களிப்பேன்
பஞ்சவரைவேரறுத்துப் பட்டமுனக்களிப்பேன்
என்னை நீநம்பாம லேங்கியேமடிந்தாயே
என்-சவுரியமும்வல்லமையுந் தாஷ்டீகமும் நீயறிந்து
சொல்வார்த்தைகேட்டுமென்னைத் திரணமாயாக்கிவிட்
என்றுசொல்லிக்குருபுத்ர னேங்கிவிழுந்தழுது [டாய்
அழுதுபுரண்டு அசுவத்தாமன்புலம்ப
மாநாகமேந்தியதோர் மன்னன்களைதெளிந்து
அரவக்கொடியோ னசுவனைத்தான்றழுவி [ன்
குருமகனைத்தான்பார்த்துக்கொற்றவனுந்தா னுரைப்பா
எதுக்கினிமே லிவ்வார்த்தையுந்தனுக்கு
காடாண்டாரைவர்களும் நாடாண்டான்கர்னராஜன்
கானகமும்ராஜ்ஜியமும் காவலரேதானுண்டார்
வெற்றேற்றமிட்டு விழலுக்கிறைத்தோங்காண்

ஆவதென்ன நம்மாலே ஆயனவன்மர்மமிது
தலையின்விதிப்படிக்குத் தப்பாதொருகாலும்
சொல்லிபலனென்ன சுந்தரரேபோங்களென்று
போமென்றுசொன்னசொல்லைப் புண்ணியனுர்தான்கே
ஆனுலுமென்னவினி யன்பரே நீர்கேளும் [ட்டு
இனியாகிலுமெனக்குச் சேனுதிபதியளித்தால்
மன்னவரேயுன்பாதம் மகிழ்வாய்புசித்தோம்நாம்
மன்னவர்க்குத்துரோகங்கள் வஞ்சனைசெய்ததில்லை
ஐவரிடபூமுடியை யரைக்கணத்தில்கொண்டுவந்து
ஈஸ்வரனுர்சாட்சியதா யிவ்வேளையுந்தனுக்கு
மன்னவனே நான் மகுடமுடிகவிப்பேன்
என்தகப்பன்துரோணரை எய்தானே துஷ்டத்தூய்ம
அந்தப்பழிக்குநா னவர்பழிவாங்கிடுவேன் [ன்
என்றுசொல்லக்கேட் டெழுந்திருந்துமன்னவனும்
சேனுதிபதியுனக்குச் செலவுகொடுத்தேனென்று
அரிபிளவுவெற்றிலையும் அள்ளியவன்கைகொடுத்தான்
வாங்கியந்த அஸ்வனுந்தான் மடிதனிலேவைத்துக்
பெரியரதமேறிப் புறப்பட்டான்மன்னவனும்[கொண்டு
மாயன்கிருபர்சொல்லை மறந்துமேதானடந்தான்
கிருதவர்மன்மூவருடன் கெர்வித்துதானடந்தான்
இவ்வார்த்தைமாயவனு ரிதயத்தில்தானறிந்து
சேனைதனைக்காக்கத் துஷ்டத்தூய்மனைக்காவல்வைத்து
நகரமதைக்காக்க ராட்சதரைக்காவல்வைத்து
ஆலோசனையுண்டென்று ஐவரையுந்தானழைத்து
நகரமதைவிட்டு நடந்தாரேஐவருடன்
வனத்தில்தவமிருக்கும் மாமுனிவர்பக்கலிலே
ஐவரையுந்தானொளித்து அப்பால்வழிநடந்துவிட்டார்
ஐவரையுந்தானொளித்து மாயவனுர்போனபின்பு
பார்ப்பான்மகன்ருனும் பசுவாகத்தானடந்து [ன்
பஞ்சவர்கள்சேனைதன்னைப் பார்த்துமேவில்வளைத்தா
அக்ரோணிசேனையெல்லாம் அடித்துஎதிர்த்தார்கள்
கடந்துஅசுவத்தாமன் கணைமேல்கணைதொடுத்து
எதிர்த்துவந்தசேனைகளை எமலோகஞ்சேர்த்துவிட்டு
அரசர்கள்தானிருக்கு மரண்மனையைத்தானேக்கி
அசுவன்வருகையிலே ஆயரவர்காவல்வைத்த
பூதமெழுந்திருந்து போய்மறிக்க அசுவனுமே

அசுவனுமோடிப்போ யரனூர்தனைநோக்கி
ஜெபதபந்தான்செய்து சிலையொன் றுவாங்கிவந்து
ஆக்கரித்துவந்தெதிர்த்த ஆதிபூததேவதையும்
துஷ்டத்தூய்மனையுந் தொடுத்துஒருகணையால்
அப்போதுநடந்துபோ யரண்மனையினுட்புகுந்து
பாஞ்சாலி துரோபதையாள் பாவைகள்தானிருக்க
இளம்பஞ்சபாண்டவர்க ளிருக்குமந்தப்பாலகரை
ஐவரிடபூமுடியை அசுவனுந்தானறிந்து
தேர்மேலேதான்போட்டுத்துரியோதனன்பக்கல்வந்து
ரணக்களத்தில்தான்விழுந்த நாயகனூர்முன்னேவந்து
மைந்தர்கள்பூமுடிபை மன்னவன்முன்னேவைத்தான்
மாநாகன்தான்பார்த்து மதிமயங்கியேதுரைப்பான்
செல்வரைக்கொல்வதற்கோ சேனுபதியளித்தேன்
பாலகரைக்கொல்வதற்கோ பாக்கிலைநான்கொடுத்தேன்
இளம்பஞ்சபாண்டவரை ஏன்கொன்ருய்பாதகனே
பார்ப்பாரப்புத்தியிற் பாலகரைக்கொன்ருயே
நான்-வானுலகம்புக வழிநாட்டிவைத்தவரை
வீணுக்குப்பூமுடியை வெற்றியுடனரிந்தாய்
பஞ்சவரேயாமாகிற் பார்ப்பனேசொல்லுகிறேன்கேள்
ஐவரிடதன்முடி யானுனேயிந்நேரம்
தர்மருக்குநேரிய தாக்குள்ளவீமனென்ருன்
கொக்கரித்துவுன்கழுத்தைக் குதித்துக்கடியானே
ஐவர்கள்பூமுடி அல்லநீபோடாவென்ருர்
பார்ப்பான்மனமுறியப் பார்வேந்தர்தாமுரைத்து
போமென்றுசொல்லியவன் பூமுடிசாய்ந்தானும்

அசுவத்தாமனுக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் யுத்தம்

பார்ப்பான்மகனும்போய் பஞ்சவர்கள்கோபமதாய்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று அந்நேரந்தானடந்தான்
மாயவனுரிவ்வார்த்தை மௌனமாய்த்தாமறிந்து
பஞ்சவரைத்தானழைத்துப் படுகளத்தில்வந்துநின்ருர்
பாலகர்மாண்டிடவே பத்தினியாள் துரோபதையும்
அனலிற்பிறந்தவளும் ஐவருந்தானழுதார்
அழுதுமனம்பதறி யார்ப்பரித்துப்பற்கடித்து
அசுவனைக்கொல்வோமென்று ஐவருஞ்சபதஞ்செய்து

ஐவருந்தேரேறி அசுவனைத்தேடிவந்து [டார்
கண்டந்த அசுவனைத்தான் காவலர்கள் சூழ்ந்துகொண்
அசுவனுந்தான்பார்த்து அவன்கையிலம்புபெற்று [ன்
அசுவனும்வில்லைத் தர்ச்சுனன்மேல்கணைதொடுத்தா
அர்ச்சுனனுமுந்நாளி லரன்கையால்பெற்றுவந்த
பாசுபதாஸ்திரத்தை பற்குணன்தானெடுத்து
அசுவனார்பூமுடியை அரியவேதான்விடுத்தான்
இருவரும்விட்டகணை எதிரில்லாமற்பறந்து [திடவே
தோற்காமலொன்றோடொன்று தொடர்ந்துபோர்செய்
ரிஷிமகாவியாசர்வந்து இருவருக்குந்தானுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைதன்னை அகற்றிவிட்டானசுவனுமே
பரசுராமர்தன்னைப் படுகளத்தில்வரவழைத்தார்
அவ்வேளைபரசுராமர் அவனுக்குத்தானுரைத்தார்
அவர்நடக்கைகாரியமும் அசுவனுந்தடுத்துரைத்தான்
தடுத்ததோர்வார்த்தைதன்னைத் தருமரவர்கேட்டு
அசுவன்மேல்கோபமாய் அவன்தன்கிரீடமதை
அசுவன்கிரீடமதை அர்ச்சுனர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
அபிமன்னன்தேவியுட அடிவயிற்றில்தானிருக்கும்
கெர்ப்பத்தைப்பார்ப்பான்றன் கைக்கிணைக்கிரைகொடுத்தார்
இந்நாள்சபதமதை இரண்டுஞ்சரியென்றுசொன்னார்
அப்படியாகச்சொல்லி ஆரணியந்தான்போனார்
போனார்பரசுராமர் புண்ணியனார்போனபின்பு
அர்ச்சுனனார்விட்டகணை அசுவனுடபூமுடியை
தாங்கியிருந்ததொரு தங்கக்கிரீடமதை
சேர அரிந்துபோய்ச் சிவன்வரத்தால்வந்துதித்த
மாது நல்லாள் துரோபதையின் மலரடியின்கீழ்போட
அரசனார்தன்பக்கலிலே அக்கணையும்போய்ச்சேர
பார்ப்பான்கிரீடமதைப் பாதத்துக்குத்தான்கொடுத்து
அப்போதேகானகத்தில் அசுவனுந்தானடந்தான்
அசுவத்தாமன்விட்டகணை ஐவர்க்குத்தானுரிய
அபிமன்னன்தேவியுட அடிவயிற்றில்தானிருக்கும்
கெர்ப்பத்தைத்தான்சிதைத்து கிறுகிறென்றீசரண்டை
ஈஸ்வரனார்பக்கலில் இதுவும்போய்ச்சேர்ந்ததுகாண்
அப்போதுமாயவனா ரந்தக்கருவெடுத்து
கும்பத்தில்வைத்துக் குழந்தையுருவாக்கிவிட்டார்
ஐவருமந்நேரம் அமர்க்களத்துபூமிவிட்டு

மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மன்னர்கள்தேவியர்க்கும்
துரோணர்மனைவியர்க்கும் துரைமக்கள்தேவியர்க்கும்
சொல்லியழைத்தோடி துரிதமாய்வாருமென்று
ஆளையனுப்பிவைத்து அமர்க்களத்தில்தானடந்தார்
தர்மனார்பீமனார் தனஞ்செயனாரெட்டையனார்
ஆயனார்முன்னடக்க ஐவரும்பின்நடந்தார்

பெண்கள் அமர்க்களம் வருவது

அரசனதுகிருபையால் அக்கினியில்தான்பிறந்த
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பட்டத்தரசிநல்லாள்
முன்னாள்சபதம் முடிக்கவந்தபாஞ்சாலி
குந்தியரைமுன்னிட்டுக் கொம்பனையாள்தானடந்தாள்
அல்லியும்நாககன்னி யாரிழைசுபத்திரையும்
அநேகம்தேவியர்க ளனைவருந்தானடந்தார்
அமர்க்களம்தானோக்கி யனைவருமாய்த்தானடந்தார்
அத்திபுரம்போன ஐவரிடதூதுவர்கள்
அத்திபுரம்புகுந்து ஆரிழைக்குத்தானுரைத்தார்
கண்ணில்லாகாந்தாரி தையல்பெருந்திருவாள்
துர்ச்சடைபொன்னுருவி தோகையர்மற்றுமுள்ளோர்
மற்றுமரசருட மன்னருடதேவியர்கள்
அத்தனைபேருக்கு மறிக்கையிட்டார்தூதுவர்கள்
ஆட்டுக்கடாவை அடித்தோட்டிவிட்டாப்போல்
அலறித்தலைவிரித்து அனைவோருந்தானெழுந்து
கோவென்றசத்தமுமாய்க் குருக்ஷேத்திரந்தானோக்கி
ஐவர்கள்வீற்றிருக்கும் அமர்க்களம்வந்துநின்றார்
அத்திபுரமாண்ட அரவக்கொடிவேந்தன்
வீமன்கைதண்டாலே விழுந்துமடிந்திருக்க

பெருந்திருவாள் துரியோதனனைப் பார்த்து
துக்கப்படுவது

கண்டுபெருந்திருவாள் கலங்கியவளோடிவந்து
ஆறாததுக்கமுடன் அழுதகண்ணீருமாக
வேற்றுமுகமாகி விழிநீர்மார்புரள
ஐயோசிவனேயென்று அடித்துதலைமோதி
புல்லார்ந்தமோகமொடு புரண்டவன்மேல்விழுந்து
வணங்காமுடியுடைய மன்னன்துரைராஜாவே

அடுத்தார்தனைக்காக்கு மாண்மையுள்ளமன்னவனே
தேசம்வழுவாமல் செங்கோல்செலுத்திவந்தீர்
மாசில்லாமன்னவனே மாண்டாயோரணக்களத்தில்
மதியாமலிவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்தமன்னவனே [னே
எதிரில்லாதுவாழ்ந்திருந்தா லிணைநாகங்கொண்டோ
மன்னவருக்குமேலாக வாழ்ந்திருந்தீரத்திநகர்
மண்ணில்லார்முன்பாகக் களத்தில்மடிந்தாயோ
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருக்கும்
ஊருமுறவளித் தொன்ருகவாழாமல்
பாதியரசு பகுந்தவர்க்கீயாமல்
நீயும்ரணக்களத்தில் நிர்ணயமாய் நூற்றுவரும்
ஓடிமடிந்தீரே யொருமிக்கமன்னருடன்
பொய்வாழ்வைநம்பி நீ பிரியாமலைவருடன்
ஐவரையழைத்துவந்து அரசுபதியளித்து
கொத்தானுமோரதுபோ லொத்துயிருங்களென்று
எத்தனைதான்சொன்னாலும் என்வார்த்தைகேளாமல்
குடிகேடனற்சகுனி கூறியதோர்வார்த்தையினுல்
தொடர்ந்துவந்தஐவருக்குச்சீமைகொடுவென்றுசொன்
வேண்டாங்காணைவருக்கும் வேறேயரசளித்து [னேன்
பாண்டவர்க்குண்டான பதியையளியுமென்றேன்
முட்டியேபோக மூதேவிபட்டிமகன்
கட்டத்தலையன் கறுஞ்சிறையன்மாடாவி
பட்டுவிழுவான் பறையன்சகுனியல்லோ
திட்டத்தரசாண்டு சென்றுமடிந்தீரே
கொல்லைக்குப்பல்லி குடிக்குச்சகுனியென்று
எல்லோருஞ்சொன்னசொல் வேந்தனுக்குமெய்யாச்சு
ஐயையோஎன்வார்த்தை யடிநாளிற்கேளாமல்
பொய்யாயரசாண்டு போர்க்களத்திலேமடிந்தீர்
என்றுசொல்லிராஜாத்தி ஏங்கியவள்தான்புலம்பி
பேரரசன்தேவி பெருந்திருவாள் தான்புலம்ப
மாயவனுர்தருமரை வரவழைத்துக்கண்காட்ட
தக்கபுகழுடைய தர்மரும்ஓடிவந்து
வாரியெடுத்து மார்போடுறவணைத்து
பூந்துகிலாடையினுல் பெருகியகண்ணீர் துடைத்து
தலையின்விதிப்பயன்தன் தப்பாதொருக்காலும்
கோபங்களெண்ணுதே கொழுந்தியரே நீர்கேளும்

பாபங்களெண்ணுதே பண்ணதில்லையுங்களுக்கு
எவரெவர்கள்செய்தவினை எதுவினையானாலும்
அவரவர்கள்செய்தவினை யவரவரேயனுபவிப்பார்
என்றேபெரியோர்க ளியம்பவறியாயோ
வேண்டாங்காணித்துயரம்வேல்பொருதுங்கண்ணுளே
என்றுசொல்லித்தர்ம ரேந்திழையாள்கன்னியரை
பூந்துகிலாடையினுல் பெருகியகண்ணீர் துடைத்து
பக்கத்தில் நிற்கவைத்தார் பார்வேந்தர் தர்மருமே
அப்போதிரெளபதையா ளாரணங்குமோடிவந்து
தோராவடிவழகி திரெளபதையாளோடிவந்து
முன்னுள்சபதத்தை முடிக்கவேவேண்டுமென்று
தேசத்தழகன் துரியோதனன்முன்புநின்று
மானகமேந்தியதோர் மன்னன்பெருமாளேகேள்
ஆசாரந்தன்னுள்ள அரசமக்கள்முன்பாக
தலையில்மயிர்விரித்துச் சபதமுரைத்தேனே
அன்றுவுரைத்தசொல்லை யின்றுமுடித்தேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட்டு ராஜாக்களோடிவந்து
ஐவர்களும்ஓடிவந்து ஆரிழையைக்கைப்பிடித்து
அப்புறமேதானடந்தார் ராஜமக்கள்தன்னுடனே
அமர்க்களத்தில்தான்விழுந்த அரசமன்னர்தன்பிணத் [தை
இருபுறமும்நீக்கியப்பால் ஏகினுரைவர்களும்
காசினியையாண்டதொரு கர்னர்பெருமானும்
மூத்துமணிமேடையின்மேல்முடிசாய்ந்துவீற்றிருந்தா [ர்
கண்ணில்லான்காந்தாரி கண்டுமண்மேல்விழுந்து
ஐயையோமகனேயென் னங்கந்தணிந்தேனே
மகுடமுடிகவித்து மண்ணுளவைத்தேனே
தளிகைபுழு நீக்கித் தாகந்தணித்தவனே
கலத்துப்புழு நீக்குங் கர்னர்பெருமாளே
உன்னைநம்பிநானு முலகமரசாண்டேன்
என்னைத்தனியேவிட் டேகுவதுமேதோதான்
கர்னர்கொடையென்று கர்த்தனுர்தாமறிய
பொன்னுமணிரத்தினங்கள் போதவழங்கினையோ
கண்ணில்லார்முன்னே கடுகித்தானேகுவதோ
என்னையனுப்பாமலேகவும் நீதியுண்டோ
உன்னைவிட்டுநானிருக்க உண்மையல்லவிப்போது
மன்னவனேயுன்பிறகே வருவேன்காண்கர்னவே

என்றுசொல்லிராஜாத்தி ஏங்கிப்புலம்பிநிற்க
கண்டுமந்தமாயவனுர் காவலர்க்குக்கண்காட்ட
தர்மரைக்கண்காட்ட தானுமெழுந்திருந்து
கண்ணில்லான்காந்தாரி காலினிற்போய்பணிந்து
நூற்றுவரைப்பார்க்கவே ரேற்றங்காணயாவே
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏதுரைப்பான் அந்தகனும்
ஐவரில்நூற்றுவரி லதிபலவான்வீமன்மேல்
சீறியெழுந்தானே சிங்கத்தின்குட்டியைப்போல்
மாயவனுர்வீமனைத்தான் வாருமென்றுகண்காட்ட
மன்னவனுக்கொப்பான வாழ்பதுமைகொண்டுவந்து
அந்தகன்முன்னாக அமர்த்தினரெம்பெருமாள்
மண்பதுமைதனைக் கண்ணில்லான்தான்பிடித்து
மார்போடேமார்புவைத்து மன்னவனுந்தானமுத்த
நோக்கிவிழுந்ததுகாண் நூறுயோசனைகேட்க
அப்போதுமாயவனுர் ஐவரையுந்தான்பார்த்து
தங்கமுடிபொருத்த தர்மர்பெருமாளே
முரசுக்கொடிபடைத்த முத்துமணிமார்பா
பெரியப்பாநெஞ்ச மறிந்தீரோ ஆணழகா
அப்பனுர்நெஞ்ச மறிந்தீரோ ஆணழகா
மக்கள்மேல்பட்சமதைக் கண்டீரோமன்னவனே
மகனென்றசொற்கேட்டு மதகரியான்வந்தானே
எமபுரத்துக்காளாக்க வெண்ணினனந்தகனும்
அந்தகன்செய்ததொரு அன்னீதம்பார்த்தீரோ
ஆகையால்கண்காட்டி யதட்டிவிலக்கிநின்றேன்
அந்தகன்பிள்ளைகளா மரசர்கள் நூற்றுவரை
சபையிலுரைத்ததொரு சபதமும்வழுவாமல் [யாய்
அமர்க்களத்தில்கொன்றதினல் லதிவீமன்மேல்பகை
வீமனைக்கொல்லவென்று வந்தானே அந்தகனும்
என்றுசொல்லிஐவருக்கு மிப்பாலெடுத்துரைப்பார்

கிருஷ்ணபகவான் சகல விபரமுந்
திருதராஷ்டிரனுடன் கூறுவது

அந்தகனைப்பார்த்து ஆயனுரோதுரைப்பார்
அந்தப்புரமாண்ட ஆண்மையுள்ளமன்னவனே
நூற்றுவரைப்பெற்றெடுத்த வேற்றுமுள்ளமன்னவனே
முன்னுளுனன்பாட்ன் முடிபொருத்தசந்தனுவும்

தவருமல்தங்கைதனே தான்துறந்துபின்பாக
தந்தையும்மைந்தனுமாய்த் தனித்து அரசாளுகையில்
மச்சதேசத்தாள்மகள்காண் மச்சகந்திபெண்மாது
சவுந்தரியமென்றுலகில் தான்கேட்டுசந்தனுவும்
மலையரையன்பக்கலிலே வந்தசந்தனுவும்
தனக்குமணம்புரியத் தையலரையீயுமென்ருர்
அம்மொழியைக்கேட்டு அரசன்சொல்தான்மறுத்தான்
வலையன்மறுத்துரைக்க மன்னன்மனங்கலங்கி
மின்மகள்தன் ஆசையினுல் வேந்தன்முகங்கறுத்து
வந்தவழிநோக்கி மன்னன்திரும்பிவந்து
மெத்தவிசாரமுடன் வேந்தனிருக்கையிலே
கங்கையன் வார்த்தை காதலான்தான்கேட்டு
தந்தையார்மோகமதைத் தானடக்கவேணுமென்று
மைந்தனுமவ்வேளை மச்சதேசந்தானணுகி [ட்டு
மச்சதேசத்தானுரைத்தவார்த்தையெல்லாந்தான்கேட்
மணம்புரியேனென்றுசொல்லி மகத்தானசபதமிட்டு
பீஷ்மரென்றுபேருமிட்டு வேந்தர்கள்தாமறிய
தந்தையர்தானினைத்த தையலரைக்கொண்டுவந்து
இந்துவுக்குநேரான வேந்திழையைக்கொண்டுவந்து
தந்தையிடபக்கல்வைத்துச் சந்தனுக்குமாலையிட்டான்
சந்தனுவுமின்மகளுந் தனித்து அரசாண்டிருந்தார்
மங்கையாலுங்கள்குலம் வாய்க்கவேமன்னவனே
பீஷ்மராலுங்கள்குலம் பெரிதாச்சேமன்னவனே
மச்சகந்திதன்வயிற்றில் மைந்தர்பிறந்தார்கள்
மைந்தர்கள்தான்பிறக்க மறித்தானேசந்தனுவும்
சந்தனுவும்வீரசொர்க்கந் தான்சேர்ந்தபிற்பாடு
சிற்றரசிமைந்தர்களைச் செல்வமுடனேவளர்த்து
தந்தையார்பட்டமதைத் தம்பியர்க்குத்தானளித்தார்
தம்பியரைமுன்னிட்டுத் தானிருந்தார்பீஷ்மருந்தான்
ஈரேழுதேசத்து இராஜாக்கள்தானறிய
அன்றுமுதல்தம்பியுடன் அரசாண்டார்செல்வமதாய்
தம்பியர்க்குத்தன்னரசு தானளித்துபீஷ்மருந்தான்
மன்னவர்கள்கொண்டாட வாழ்ந்துயிருக்கலையோ
அப்படிக்குத்தானிருந்தா. லரசர்புகழாரோ
பீஷ்மருக்குண்டான தைரியமுனக்கில்லையோ
தகப்பனுர்புத்தியுனக் கில்லையோதார்வேந்தா

பாண்டுவுமுன் தம்பியர் பாரவனந்தான்போய்
ரிஷியினிடசபதத்தை பரிகரிக்கவேணுமென்று
மனையாளிருவருடன் வனந்தனிலேபுகுந்து
குந்தியும்மத்ரையும் கூடியிருக்கையிலே
தேவர்சகாயத்தால் செல்வர்கள்தான்பிறந்தார்
ஐவரையும்பெற்று ஆலித்திருக்கவந்நாள்
பாண்டுமகாராஜன் பரமபதமடைந்தார்
அதன்பிறகுகுந்தியரு மைவரையுமிட்டுவந்து
அடைக்கலமாய்மைத்துனரை யண்டியிருந்தாளே
அன்னவனுக்கு அறிவுமெத்தவாகையினல்
தம்பிமார்பிள்ளையிது தன்பிள்ளையிதுவென்று
எண்ணுமல்மன்னவனே யொன்ருகநீர்வளர்த்தீர்
பள்ளிக்குவைத்தீர் பலகலைகளோதிவைத்தீர் [ர்
நூற்றுவரைப்பார்க்கவைவர் பிரியமென்றுநீர்வளர்த்தீ
பிள்ளையைப்பார்க்கவைவர் பிரியமென்றுநீர்வளர்த்தீர்
பிள்ளைகள்நூற்றுவரும் பிரபலர்களானபின்பு
குற்றங்களெண்ணிக் குரோதமிகவுண்டாச்சு
ஐவர்கள்பேரிலுந்தா னுசையையடக்கிவைத்தீர்
நூற்றுவருமைவர்மே லேற்றமுள்ளவன்பகையாய்
ஜலத்தில்வசிநாட்டிச் சாகவமுதூட்டி
அரக்குஅரைசோடித்து அதிலேயனல்மூட்டி
பாஞ்சாலன்சீர்மகளைப் பழுதிலாப்பத்தினியை
இணைபிரியாமாதாவை கனங்குலையப்பண்ணிவைத்தீர்
மாறுகொண்டுசூதாடி மண்பறித்தோட்டிவிட்டீர்
வீமனும்பாஞ்சாலி மெத்தமனக்குறையாய்
நூற்றுவரைக்கொல்வேனென்று ஏற்றசபதமிட்டு
ஆரணியஞ்சென் றலைந்துதிரிந்தார்கள்
செய்வாரவரென்று தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல்
புஜபலத்தாரைவரையும் போவென்றுஒட்டிவிட்டார்
அன்றுமுதலின்றளவும் அதுவேமனக்குறையாய்
அன்னமும்நித்திரையு மசைவாசியாயிருந்தார்
வேஷங்கள்வேறுபட்டு விராடபுரஞ்சேர்ந்தார்கள்
அக்கியாதவாச மதுவுமுடிந்தபின்பு
தூதாகவென்னையவர் போகவனுப்பிவைத்தார்
வந்துநானைவருக்கும் வளநாடுதாருமென்றேன்
பாதியரசு பகுந்துகொடுமென்றுரைத்தேன்

இடும்பாகப்பேசியப்போ என்னையெடுத்தெறிந்தீர்
அதுவும்பொறுத்துநா னைந்துமனைகேட்டேன்
இருக்கவேயைவருக் கிடமில்லையென்றுரைத்தீர்
வெட்டிக்கெலித்துமே வெஞ்சமரில் நின்றவர்க்கு
மூட்டவேராச்சியங்கள் மூடிபொருததன்மையென்றீர்
அப்படியேயைவருமா யேற்றவமர்புரிந்தார்
முன்னுள்சபதம் முடித்தானேவீமனுந்தான்
சபதம்வழுவாமல் தான்கொன்றான் நூற்றுவரை
ஆகையினால்வீமன்கையி லதமானார் நூற்றுவரும்
இடக்குகள்தானுரைத்து அடுக்காகத்தான்மாண்டார்
அக்குறையெண்ணாதே ஆனந்தவாழ்மார்பா
என்றுசொல்லிமாயவனா ரேதுரைப்பார்மன்னனுக்கு
வெற்றிமதயானை வீமனுரைவரையும்
அழையுமென்றுசொல்லலுமே ஐவருமோடிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகவே தான்பணிந்துநின்றாரே
கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகியவள்
பிள்ளைகளைப்போக்கியதோர் பெருந்தாகத்திலிவளும்
மார்பளவுதண்ணீர் வழியவிட்டுநாயகியவள்
ஐவரையும்பார்த்து அழுதாளேகாந்தாரி
மாயவனார்தான்பார்த்து மனதிலரைமனதாய்
காந்தாரிசாபத்தால் காளையர்க்குத்தாங்குமென்று
ஐவரையும்பின்தள்ளி அத்தைமுன்னேவந்துநின்றார்
அத்தைமுன்னேவந்துநின் றாயவனாரெம்பெருமாள்

வியாசர் காந்தாரிக்குச் சகலமும் எடுத்துரைத்தல்

அப்போதுவியாசருக்கு ஆயரெடுத்துரைப்பார்
குருகுலத்தையுண்டாக்கும் வீரகுடைமன்னவனே
மருமகளாங்காந்தாரி மக்கள்மேல்சிந்தையுமாய்
தாகமாய்த்தானிருக்குஞ் சோகத்தைத்தீருமென்றார்
மாயவனார்சொல்லுகையில் மனமகிழ்ந்துவியாசருமே
மருமகளைத்தான்பார்த்து வியாசரெடுத்துரைப்பார்
கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகமே
தாய்பேச்சுத்தப்பாமல் தான்மடிந்தார் நூற்றுவரும்
நூற்றுவரைப்பெற்றெடுத்த வேற்றுமருமகளே
மக்கள்மக்களென்றுசொல்லி மனந்தனிலேசோராதே
குருகுலத்தில்வந்துதித்த கொற்றவர்களைவர்க்கும்

உடன்பிறந்தாரென்றுசொல்லி யொருமித்துவாழாமல்
அடிநாள்முதற்கொண் டைவரையும்பொய்யாக்கி
குடிவழியாரென்றுசொல்லிக் குறிப்பறியமாட்டாமல்
ஜென்மப்பகையாக்கி தீராக்கலமிட்டு
ஜலத்தில்வசிநாட்டிச் சாகவிஷமூட்டி
ஐவருக்கும்பாரியாளை யழைத்துமேயம்பலத்தில்
மனக்குறைகளுண்டாக்கி மன்னருடன்கூட்டி
அவ்வேளைகானகத்தி லதட்டியேஓட்டிவிட்டார்
மாதருடனேவருந்தான் வனத்திலேபோயிருந்தார்
கானகத்திலுள்ளதொரு காய்கனிகள்சோருக
தின்றுதிரிந்தார்கள் தேசாந்திரிபோலே
ஐவருடன்கூட ஆயிரம்பேர்துரைகள்
விட்டுப்பிரியாமல் வேந்தர்கள்வேதியர்கள்
ஆயிரம்பேர்துரைக ளண்டியேதானிருந்தார்
பிர்மாஇனத்தோர்கள் பின்னிற்போராயிரம்பேர்
ஆனைகுதிரைரத மாள்பேருந்தான்கூட
விட்டுப்பிரியாம லோடித்திரிந்தார்கள்
அக்கினியில்பிறந்த அருங்குழலாள்துரோபதையும்
பரிஜெனங்களெல்லாம் பசியோடிருக்குதென்று
சூரியனைத்தான்தொழுது துலங்கியகிண்ணியொன்று
அக்ஷயபாத்திரந்தான் லட்சணமாய்த்தான்வாங்கி
பரிஜெனத்துசேனைகளைப் பாலித்துகாத்துவந்தாள்
பன்னிரண்டாயிரம் பரிசனத்தைக்காத்துவந்தாள்
ஒன்றல்லவிரண்டல்ல ஓராண்டுதானுமல்ல
பன்னிரண்டாண்டும் பசியாமற்சாதித்தபின்பு
ஒருவருஷம்காட்டி லொளித்திருக்கவேணுமென்று
அவரவர்கள்தன்பதிக்கு அனுப்பிவிட்டார்சேனைகளை
அக்கியாதவாசம் அதுவுமுடிந்தபின்பு
விராடபுரம்விட்டு வெளிப்பட்டார்பஞ்சவர்கள்
அன்றுரைத்தசொல்நீக்கி ஐவர்வெளிப்படவே
கண்டுமச்சதேசத்தான் களிகூர்ந்துஐவரென்று
அபிமன்னனுக்குத்தன்பெண்ணை அந்நேரந்தான்கொ
உத்தரைக்குச்சீதனமா யுபலாவியங்கொடுத்தான்[டுத்து
உபலாவியந்தனிலே உத்தமர்களைவர்வந்து
உரிமையைநாடியப்போ பெருமைபெறவேணுமென்று
கும்பிட்டுப்பக்கலுக்குக் கோபாலனையழைத்து

அத்திபுரத்துக்கு அந்நேரந்தூதுவிட்டார்
மாயவரும்தானடந்து மச்சானிடம்புகுந்து
அரவக்கொடியோனுட னவர்மொழியுரைக்க
அப்போதுஉன்மகன்தா னனலாகத்தான்பொங்கி
ஐவரும்ராஜ்ஜியத்தி லடிவைக்கத்தக்கதில்லை
காடெல்லாமைவருக்கே வீடாகத்தான்கொடுத்தார்
காட்டிலிருப்பதே காளையர்க்குநன்மையல்லால்
சபதத்தினலேயல்லோ பூமியெல்லாமாளுவது
வீரியத்தினலேயல்லோ விசித்திரம்பேசுவது
வீரியங்களுண்டானல் மிகுந்தரசையாளாரோ
புஜபலங்களுண்டானல் போய்வாரேம்கானகத்தில்
கானகத்திற்சென்றவரைக் கருத்தாகத்தானழைத்து
விராடபுரத்தானிடத்தில் வேந்தர்களைத்தானமர்த்தி
நாடவர்க்குஈயுமென்று நடந்துவந்தார்தூதாக
ஆனலுமென்னவினி ஆயரேநீர்கேளும்
பாரதத்துக்கொப்பி படுகளத்தில்நாளுமிட்டு
வெட்டிக்கெலித்தவர்க்குவெற்றிமுடிஎன்றுசொன்னன்
அரசருடனிருந்தவர்க்கு அவனிமுழுதுமென்முன்
மாயவனர்கையில் வலக்கையைத்தான்கொடுத்தான்
வலக்கையைவாங்கியே மாயரெழுந்திருந்து
அத்தையரென்றுவுன் னரண்மனையில்வந்துநின்று
ஐவரிடவார்த்தையெல்லா மறியவுரைத்திரே
நீ-மைந்தனென்றுந்தன் மனதிலேதோற்ருமல்
பஞ்சவர்க்காகப் பரிசெலாமனமிரங்கி
எந்நாளும்தர்மம்வெல்லும் இடர்செயுங்கர்மமென்று
பொறுத்தார்புவியாள்வார் பூமியேகாட்சியதாய்
பொறுக்கவறியாதார் பூமியிலேதாம்மடிவார்
பஞ்சபூதங்களுந்தான் பகலிருளேசாட்சியதாய்
என்றுசொன்னீரந்நாளி லேந்திழையேகாந்தாரி
அந்நாளிலாயருட னிழையேசொன்னீரே
தாயார்சொல்பிள்ளைகட்குத் தானேபலித்ததென்ருர்
மாதாசொல்தப்பாமல் மடிந்தார்கள் நூற்றுவரும்
காடுறைந்தவைவர்களும் கோடுபிரியாமல்
அமர்க்களத்தில்ஜெயித்தார் ராஜமக்கள்தானறிய
போர்பொருதிவென்றுஐவர் பூமியைஆள்வதற்கு
அமர்க்களத்தைவிட்டுமவ ராயன்கிருபையினல்

மாதாவின்பாதம் வணங்கிடவேண்டுமென்று
ஐவருமிப்போது அடிபணியவந்தார்கள்
அக்குறைகளெல்லா மறிந்துமனதடக்கி
நூற்றுவரைப்பார்க்கவைவ ரேற்றுமென்று நீயறிந்து
கண்காட்சியாகவே நீர் கையாலெடுத்திடுங்காண்
மனமகிழ்ச்சியாகவே நீர் வாழ்த்தியெடுத்திடுங்காண்
உனக்குமுன்கணவனுக்குமுகந்துபெற்றநூற்றுவர்க்கும்
அரண்மனையில்பெண்டுகட்கு மரசமக்கள்பெண்டுகட்கு
கர்னர்சயிந்தவனூர் கார்கோசன்தேவியற்க்கும் [ம்
வானுலகம்புகழ வழிகாட்டவந்தவரை [தே
பெண்ணணங்கேயாவரையும் புறங்கழித்துக்கொள்ளா
அமிர்தமொழிவாயாலே அழையுமென்றுரைவரையும்
அழையுமென்றுவேந்தர் ஆரிழைக்குச்சொல்லுகையில்

சகல விபரமுங்கேட்டு காந்தாரி புலம்புகிறது

கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகியாள் [ள்
பஞ்சவரைத்தான்பார்த்து பைங்கிளியாளேதுசொல்வா
அமர்க்களத்தில்தான்ஜெயித்தார் ஐவர்களுமென்று
ரணக்களத்தில்வந்தெதிர்த்த ராஜரைக்கொல்[ரைத்தீர்
நீரிலொளித்தவரை நீதியோகொல்வதற்கு[வதல்லால்
ஜலத்திலொளித்தவரைத் தேடிவந்துதானிழுத்து .
வலிமையினல்தானிழுத்து மாயவனூர்கைகாட்ட
துடையிலடித்துயென்றன் துரியனைக்கொன்றூரே
வீணிலேகொன்றுவிட்டு வெளிப்பட்டார்பஞ்சவர்கள்
கொன்றுமேமைந்தனைதான்கொக்கரித்தார்பஞ்சவர்கள்
என்றுசொல்லிகாந்தாரி ஏந்திழையாள்தான்புலம்பி
மார்பளவுதண்ணீரை வழியவிட்டாள்காந்தாரி
அவ்வேளைமாயவனூர் அறிந்துமேயேதுசெய்தார் [ர்
மதகரியான்தன்னையப்போ வரவழைத்துஏதுசொல்வா
இதுசமயந்தாய்பாதம் இறைஞ்சிப்பணியென்றூர்
ஐவரொருமுகமாய் அடிபணியுமென்றுசொன்னூர்

பஞ்சவர்களைவர்களுங் காந்தாரிக்குச் சமாதானஞ்
சொல்வது

ஆயனூர்சொல்லுகையில் ஐவர்களுமோடிவந்து
தாயார்தன்பாதந் தழுவியவன்தான்பிடித்து

வீமனெடுத்துரைப்பான் மெல்லியற்குஉத்தாரம்
ஆச்சியரேகேளுமம்மா அடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
பெற்றபிள்ளைகுற்றமதை பெற்றவர்தானல்லாமல்
மற்றவர்கள்தான்பொறுக்க மனம்வருமோமாதாவே
என்றுசொல்லக்கேட்டு எதுரைப்பாள்காந்தாரி
மனதிற்பொருத்திடென்று மதியுரைத்தவீமாகேள்
ரணக்களத்தில்போர்செய்யும் ராஜாக்கள்தானறிய
உன்தம்பிதுற்சாதனன் தன்கழுத்தை நீகவ்வி
தன்னுதிரந்தான்குடிக்கத் தர்மமோவுந்தனுக்கு
என்றுசொல்லக்கேட்டு எதுரைப்பான்வீமனப்போ
அன்னையேகேளுமம்மா அடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
சமர்க்களத்தில்ராஜாக்கள்தான் அஞ்சவேணுமென்று
எண்ணிகவ்விவிட்ட விரதமேயல்லாமல்
மன்னிரத்தங்குடித்ததில்லை நான்மாதாவே
ஆச்சியரேயின்னமொன்று அடியேன்சொல்ல நீர்கே
மாயவனூர்வஞ்சனையை மனதிலறிந்ததில்லை [ளும்
தாயென்றும்தந்தையென்றும் தமையன்மார்தம்பியென்
உற்ருருறவென்றும் உறவின்முறைகளென்றும் [றும்
சேர்ந்தார்சிநேகரென்றும் தேசாதிதேசமென்றும்
பிள்ளைகள்மக்களென்றும் பிறவித்துணையில்லாமல்
ஜென்மபகையாக்கித் தீராக்கலகமிட்டு [ல்
மரப்பாவைசூஸ்திரத்தில்வரிந்திழுக்கும்நாரியைப்போ
ஐவரையுமுன்னிட்டு அமர்செய்தாரெம்பெருமாள்
பூமிபாரந்தீர்க்கவென்று பிறந்துவந்தார்புண்ணியனூர்
ஆகையினல்பூசலுக்கு ஆளானேமைவர்களும்
வீமன்பகையாளி வில்விஜயன்தாயாதி
தர்மனூர்சத்ராதி சகாதேவன்மித்ராதி
ஐவரும்நூற்றுவரை அமர்க்களத்தில்வென்ருரென்று
மாதாவேயெண்ணுதே மாயவனூர்மாயமிது
ஐவருங்கொன்றதில்லை அடியார்மேற்குற்றமில்லை
உன்பாதஞ்சாட்சியாய் உலகளந்தார்செய்ததிது
அன்னை நீர்கேளும் மாயவனூர்தான்வரவும்
ஐவரால்நூற்றுவரை அடக்கமனதிலெண்ணி
வந்துதித்தாரெங்களிட மைத்துனராய்மாதாவே
சகாதேவனுலேநாம் தப்பினேமைவர்களும்
மக்களென்றுசொல்லி மனந்தனிலேசோராதே

பிள்ளைகளைப்பார்க்கிலும் பிரியங்காண் நாமுனக்கு
ஐவர்செய்தகுற்றமெல்லாம் ஆச்சியரே நீபொறுத்து
மனங்குளிரவைவர்களை வாழ்த்தியெடுத்திடுங்காண்
என்றுசொல்லியைவர்களு மிறைஞ்சிமுடிசாய்த்து
ஐவருந்தாய்பாத மழுதுபிடித்தார்கள்
திருமாலும்வியாசருமாய்ச் சேரவந்து நின்றார்கள்
மாயவருங்காந்தாரி மாதையழைத்துரைப்பார்
கண்குளிரவைவரையும் கடுகவெடுமென்றுரைத்தார்
கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகமே
கண்குளிரவைவர்களை வாழ்த்தியெடுமென்றுரைத்தார்

காந்தாரி முதலான சகலரும் அமர்க்களம்
வந்து புலம்புகிறது

மாயவனார்தாமுரைக்க மனமகிழ்ந்துகாந்தாரி
ஐவரையும்வாழ்த்தியே ஆலித்தெடுத்தணைத்து
தையலுடன்காந்தாரி தனையரு டன்தானிருந்தாள்
அப்போதுகுந்தியரு மாருததுக்கமுடன்
அலண்டுபுரண்டுவந் தைவரையுந்தான் தழுவி
கர்னகர்னவென்றுசொல்லிக் கட்டியணைத்தழுதாள்
பஞ்சவர்க்குகைகொடுத்த பத்தினியாளோடிவந்து
மைந்தரேயென்றுசொல்லி மாயவனார்தன்பாதம்
வந்துமேதான்விழுந்து மன துமிகத்தளர்ந்து
தேம்பியழுதாளே தேர்விஜயன்தேவியரும்
மாயவனார்திரௌபதியை வாரியெடுத்தணைத்து
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவதில்லை வாருமம்மாவென்றுசொல்லி
ரணக்களத்தைச்சோதிப்போம் நாயகியேவாருமென்று
அமர்க்களத்தில்தானடந்தார் அரசமக்கள்தங்களுடன்
சஞ்சயனுடன்தையலுடன் தம்பிவிதுரனோடும்
கிருதவர்மன்தன்னுடனே கீர்த்திபெற்றபொன்னரசர்
கன்னியாள்காந்தாரி கருத்துள்ளகுந்தியம்மாள்
பெருந்திருவாள் துரோபதையும் பெண்ணரசிபொன்னு
சூடாமணிவிதுரன் தோகைசித்திராங்கதையும் [ருவி
நூற்றுவர்கள்தேவியருமேற்றமுள்ளபெண்களெல்லாம்
அமர்க்களத்தில்மடிந்த அரசமக்கள்தேவியெல்லாம்
வண்டுமுகராத மலர்முடித்தகூந்தலெல்லாம்

பூமியின்மேல்தான்யுாளப் புழுதியெங்கும்மேற்படிய
தலைமீதில்கையைவைத்துத் தாபரிக்குஞ்சப்தமுடன்
சொல்லிமுடியாது செவிகேட்கவொண்ணுது
பட்டமரந்தளிர்ந்திருக்கும் பச்சென்றிலையரும்பும்
கல்லுமுருகிவிடும் முல்லையரும்புவுதிரும்
பாலன்பாலுண்ணுது பட்சியிரைதீண்டாது
அழுதிருந்தபிள்ளையெல்லா மலறியேசோர்ந்துவிழும்
ஆழியுடைந்தாற்போல் அஷ்டதிக்குஞ்சாய்ந்தாப்போ
அழுகிறசப்தமென்ருல் அண்டமுடியாது [ல்
மேலோகத்தேவரெல்லாம் வேடிக்கைபார்க்கலுற்ருர்
வானவரெல்லோரும் மதிமயங்கிநின்றுவிட்டார்
பேய்கொண்டவாறதுபோல் பித்தேறிநின்றுவிட்டார்
விமானங்கள்சாய்ந்துவிடும் விமானத்தின்பூவுதிரும்
புரவிகள்காலோய்ந்து பூமியிலேதான்விழுமாம்
தேர்களுக்குப்பூட்டிவைத்த கேடயங்களத்தனையும்
இற்றிற்றுதான்விழுமாம் இணையில்லாபோர்க்களத்தில்
தேவர்களின்கன்னியர்கள் தேன்மொழிமாரானவரும்
அட்சரர்கின்னரர்க ளரிவைமாரெல்லோரும்
கந்தருவரிஷிகளுடன் வந்திருந்தாரப்பொழுது
ஆணினங்கள்பெண்ணினங்க ளனைவருந்தான்பார்த்து
புற்பதுமைபார்க்கவந்த பூவையர்களெல்லோரும்
புஷ்பவருஷம்போல் பொழிந்தாரேபோர்க்களத்தில்
அரசருடதேவியர்க ளழுதுபுலம்பலுற்ருர்
ஏழுலகையாண்டதொரு வெம்பெருமாள்தான்பார்த்து
தக்கபுகழுடைய தர்மரைத்தானழைத்து
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டவர்வருவதுண்டோ மன்னவரேநீர்கேளும்
பிர்மாவெழுதினதை புரட்டிவைக்கக்கூடாது
தப்பவைக்கொண்ணுது சந்திரகுலவிளக்கே
தம்பிமார்தேவிகளைத் தருமரேநீரழைத்து [ர்
அவரவர்கள்துக்கமதையாற்றி வையுமென்றுசொன்ரு

தருமர் காந்தாரிமுதல் சகலருக்கும் ஆறுதல் சொல்லல்

அப்போதுதர்மலிங்கம் அட்சணமேயேதுசெய்தார்
அப்படியேநல்லதென்று ஞனந்தவாழ்மார்பன்

பேரரசன்தேவீயான பெருந்திருவாள்பக்கம்வந்து [து
கோவென்றுதானழுதார் கொழுந்தியரைத்தான்பார்த்
இனி-ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவதுண்டோ வாருமம்மாஎன்றுசொல்லி
மைத்துனன்மார்தானிருக்க மனஸ்தாபமேதுனக்கு
பாவங்களென்னுலே பத்தினியேசெய்ததுண்டோ
எவரெவர்கள்செய்தவினை ஏதுவினையானாலும்
அவரவர்கள்செய்தவினை யவரேயனுபவிப்பார்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கலுற்ருர்
பேரரசன்தேவி பெருந்திருவாளேதுரைப்பார்
ஏதுக்கினிமேலு மிவ்வார்த்தையுந்தனுக்கு
வீம்புகள்பேசியவர் வீணுய்மடிந்தார்கள்
தர்மநினைப்பில்லாமற் ருனேமடிந்தார்கள்
சொல்லிப்பயனென்னவினிச் சுந்தரப்பூமுடியாள்
மன்னவர்கள் நூற்றுவரும் மடிந்தார்கள்மண்மேலே
நாங்களிருக்கவினி ஞாயமல்லமன்னவனே
மண்ணிலிருந்தாலினிமேல் வையகத்தாரேசாரோ
பூமியிலிருந்தாக்கால் பூதலத்தாரேசாரோ

பெண்கள் தீப்பாய்ந்தது

தீயைவளர்த்துமென்ருர் தேனின்மொழியார்கள்
அக்கினியைமூட்டுமென்ருர் அரசருடதேவியர்கள்
அப்படியேயாகுதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
தீயைவளர்த்திஞன் செப்பொன்மணிமுடியான்
நூற்றுவர்தேவியரை நொடியிலேதானழைத்து
பொன்னுருவிகாந்தாரியை போதவேதானழைத்து
மாதுநல்லாள் திரௌபதியைவலதுபுறம்வைத்துக்கொ
ஆயர்கிருபையினுல் அக்கினியைசுற்றிவந்தார் [ண்டார்
அனைவோரொருமுகமாய் அனல்பாய்ந்தாரப்பொழுது
பொன்னுருவிதான்தவிர போய்குதித்தார்பெண்களெல்லாம் [ள்
மைந்தனுக்காகபொன்னுருவிவையகத்தில்தானிருந்தா
புத்திரனுக்காகவல்லோ பொன்னுருவிதானிருந்தாள்
அரசனுடதேவியர்க ளனைவோருமனல்பாய்ந்தார்
படுகளங்களத்தனையும் பற்றியெரிந்ததுகாண்
நாற்பத்தெட்டோசனையு நலமாயெழுந்ததுகாண்
நூற்றுவர்கள்தேவியற்கு மேற்றமுள்ளவாகனங்கள்

சமர்க்களத்தில்மடிந்தமன்னர் தேவிமாரெல்லவர்க்கும்
புட்பவிமானங்க ளெல்லவர்க்கும்வந்ததுகாண்
வாகனத்தின்மீதேறி வானுலகப்போய்சேர்ந்தார் [தார்
தேவரெல்லாங்கொண்டாட தெய்வலோகம்போய்சேர்ந்
கன்னியர்கள்போனபின் கதிரோனும்போய்மறைந்தார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தர்மருக்குப் பட்டந்தரித்தல்

ஆயர்பெருமாளும் ஐவரையுந்தானழைத்து
கண்ணில்லாள்காந்தாரி காரிழையாள்குந்தியளும்
மாதுநல்லாள் துரோபதையு மற்றுமுள்ளகன்னியரும்
கூடியேபாடிமனை கும்பலுடன்வந்திருந்தார்
விதுரன்பலராமர் விளங்கியதோரசுவத்தாமன்
கிருபையனுஞ்சஞ்சயனுங் கூடிவந்தார்பாடிமனை
அனைவோரும்பாடிமனை யமர்ந்திருந்தாரப்போது
தர்மருக்குப்பட்டந் தரிப்பிக்கவேண்டுமென்று
ஆயன்பெருமாளும் மனதிலேதானினைத்து
கர்னனூர்பெற்றெடுத்த காவலனைத்தானழைத்து
தக்கபுகழுடைய தர்மர்கையிலொப்புவித்து
தமையனூர்கர்னனைப்போல் தார்வேந்தர்பாருமென்றார்
அண்ணர்கர்னரைப்போ லருங்கிளியைப்பாருமென்றார்
மாயவரும்பஞ்சவரும் மனதுமிகத்தான்தளர்ந்து
தமையனூர்பட்டமென்று சந்ததிக்குத்தான்றெரிவித்து
தர்மருக்குப்பட்டந் தரிப்பித்தாரெம்பெருமாள்
தெய்வலோகத்தாருந் துந்துபிகள்தான்முழங்க
புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
ஆயிரம்பிராமணர்க ளள்ளிச்சேஷையிட்டார்கள்
ஆலாத்திப்பெண்க ளாயிரம்பேர்கூடிவந்து
கற்பூர ஆலாத்தி கன்னியர்கள்தான்காட்ட
வெள்ளியாலாலாத்தி வேணபடியளித்தார்
ஆலமெடுத்ததொரு ஆரிழைமார்சூழ்ந்துநிற்க
மங்களங்கள்பாடினார் மங்கையர்களெல்லோரும்
பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பாங்குடனேதான்முழங்க
எக்காளையூத இராயக்கொடிமுழங்க
பஞ்சவர்கள்நாடுபெற்றுப் பாருலகையாளவந்தார்
ஐவர்கள்நாடுபெற்று அரசுசெலுத்தவந்தார்

என்றுசொல்லிச்சின்ன மெழிற்சின்னந்தானூத
வானுலகந்தெய்வலோகம் வையகத்தோர்கொண்டாட
பூதலங்களெங்கும் புகழ்ந்துமழைபொழிய
பட்டமரந்துளிர்க்கும் பாருலகந்தான்றழைக்கும்
மாதமும்மாரி மழைபெய்துதானிருக்கும்
திங்கள்மும்மாரிபெய்து தேசஞ்செழுத்திடுமே
அப்போதுமாயவனூர் ஐவரையுமிட்டுவந்து
அத்திபுரந்தனிலே யமர்த்திவிட்டுமாயவனூர்
கங்கையனூர்கர்னருக்குங் காட்சியவர்தான்கொடுத்து
பூத்தேரின்மீதேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்லி
காட்சியதுதான்கொடுத்துக் கரியமால்தான்போனூர்
துவாரகையைநோக்கியந்த தேவர்களுந்தான்போனூர்
இந்தப்பெருங்கதையை யெல்லோருந்தான்படிக்க
சந்ததம்பொருந்தும்நங்கை தன்கதையைப்படிக்க
மண்ணுடர்கொண்டாடும் மாலாபலவாயிலங்க
விண்ணுடர்கோவுமகிழ் வேல்வேந்தன்ராமசாமி
செட்டியார்மாதவத்திற் சேயனுய்வந்துதித்தான்
பெட்டியின்மாணிக்கம்போற் பேருலகிலேமதித்தோன்
தன்னையடுத்தவரைத் தன்போலுமெண்ணிடுவோன்
அன்னைபிதாக்களுக்கு மரும்பூசைபண்ணிடுவோன்
நாடிவருபவர்க்கு நயந்தன்னந்தானளிப்போன்
தேடிவருபவர்க்குத் தினந்தங்கந்தானளிப்போன்
மன்னுந்திருமாலை மாருமல்கும்பிடுவோன்
துன்னுபவர்பாகந் தூளியேநம்பிடுவோன்
கோபாலச்செட்டியார் கோரிக்கையின்படிக்கு
மாபாலபுருஷோத்தம மன்னன்தவனடிக்கும்
ஜெபங்கள்தபங்கள்தினஞ் செய்துமிகமகிழ்வோன்
சுபங்களுடையவர்க்குச் சொர்னந்தந்தேமகிழ்வோன்
களைத்துவந்தோர்தமக்கு களைகளைத்தீர்த்திடுவோன்
பசித்துவந்தோன்தமக்குப் பாலாடையீந்திடுவோன்
உலகைவிலைமதிக்கு முயர்காதில்குண்டலங்கள்
இலகுமவன்கடக மீரேழுமண்டலங்கள்
விலையேறுமார்பதக்கம் விண்ணுலகையேமதிக்கும்
கலைவீணுமவர்பொருதம் கனபூமிபோலோங்கும்
சொல்லுங்கர்னன்குடையுந் தோற்கவேதந்திடுவோன்
அல்லும்பகலும்பிச்சை அன்பாயுவந்திடுவோன்

சீதரனையெந்நாளும் சிந்தித்து நின்றிடுவோன் [ன்
கோதருடன் தீவினையைக் குணைந்தநந்துவென்றிடுவோ
மங்கைமகிழ்தோளன் மறைபோலும்பொற்றுளன்
அங்கைசொல்லொத்த யாளன்மகிழ்ரதிமணுளன்
சங்கப்புலவருக்குத் தனமீயுமொய்யாரன்
துங்கமுறுமுதாரன் சொல்வடிவிலேமாரன்
சிங்கம்போல்வீரன் சீர்சொல்லின்சொற்படிக்குப்
பொற்புமிகவாய்ந்த பொற்களந்தையூர்மேவும்
அற்புமுகவேந்தன் அகஸ்தியனைப்போற்றுவும்
நன்னூலுங்காரிகையு நற்பொருளுமுந்நூலும்
பன்னூலும்என்னூலும் பகரறியதொன்னூலும்
தொல்காப்பியவுரையுஞ் சூருவளியுரையும்
பல்காப்பியவுரையும் பதப்பொருளினுரையும்
நேமிநாதவுரையும் நேரானசெய்யுள்கோவை
சாமிநாதன்சொன்ன தனியிறையவனுர்கோவை
ஐம்பத்துமூவர்செய்த வரியவிலக்கணமும்
நன்புதன் நீரருளா னன்குணர்ந்தோனக்கணமே
போற்றும்வேதகிரியான் புலவனருள்சேயன்
சாற்றுமாவாறுமுகத் தமிழ்வல்லோர்தம்நேயன்
சுத்தமாயிக்கதையை சொற்கள்பிழைநீக்கி
தத்தமக்குமேற்கவே சரசவிலையாக்கி
அச்சுகளெல்லாம் அழகாகவேயடுக்கி
மெச்சும்படியாகமேன்மேலுமேதொடுத்து
ஓயாமல்கர்னனைப்போல் உகந்தியுமொய்யாரன்
அச்சுக்கூடந்தனிலே அச்சுதவண்மைகளை
பாண்டவர்தன்கதையைப் பரிந்துமிகக்கேட்டோர்கள்
ஆண்டவர்நற்கதையை அடைவாரிந்நாடோர்கள்
கர்னன்கதையைக்கேட்டால் கனமுண்டுபூவினிலே[மே
வீமன்கதையைக்கேட்டால் வினையெல்லாம்போய்விடு
நகுலன்கதையைக்கேட்டால் நல்குமேமோட்சவீடு
சகாதேவன்கதையைக்கேட்டால் வந்திடுமேவானுடு
அப்பர்சம்பந்தர்போலே அன்பாகவாழ்வாரே
செப்பெருஞ்சுந்தரர்போலே சிவனடியிற்சூழ்வாரே
மாணிக்கவாசகர்போல் வரங்கள்பெறுவாரே
அல்லிக்கொடிபோலே அனைவருந்தான்வாழி
வள்ளிக்கொடிபோலே மாந்தர்மிகவாழி

மலர்மகள் பதிப்பு

பட்டினத்தடிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு பத்திரகிரியார் திருப்புலம்பல்

[விருத்தியுரையுடன்]

எல்லா நிலைகளிலும் உயர்ந்தநிலை துறவறநிலை யென்று நம்முன்னேர் அறிவுறுத்தியிருப்பது எவரும் அறிந்ததொன்றே. அத்தகைய நிலைக்குச் சிறந்த இலக்கியமாகவிளங்குபவர் பட்டினத்தடிகள் என்பதை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. பட்டினத்தடிகள் துறவு நிலையைத் தாயுமானுருள்ளிட்ட பல சான்ருேர் போற்றியிருக்கின்றனர். துறந்தவருள் தலைசிறந்து விளங்கும் பட்டினத்தடிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாடல்களின் மாண்பை அறியாதாரில்லை. அப்பாடல்களை ஓதுவோர் உலகப்பற்றில் வெறுப்பும், கடவுள்பற்றில் விருப்பங்கொள்வர் என்பது உறுதி. அத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த அவர் திருப்பாடல்களை ஓதி உய்ய வேண்டுவது ஒவ்வோர் அறிஞர் கடனும். பட்டினத்தார் திருப்பாடல்களைப் பொருளுணராது ஓதுவதனுல் பெரும்பயன் விளைதல் அரிது. அக்காரணம்பற்றிக் கற்றவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் பயன்படவேண்டிப் பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டுக்கும், பத்திரகிரியார் திருப் புலம்பலுக்கும், ஸ்ரீமான், திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களைக்கொண்டு எளியநடையில் பல மேற்கோள்களடங்கச் சிறந்த விருத்தியுரை எழுதுவித்து அவை யடங்கிய நூலை வெளியிட்டுள்ளோம்.

அந்நூல் உயர்ந்த காகிதத்தில் பிழையறச் சுத்தமாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமான் முதலியார் தமிழ்நாட்டுக்கு நன்கு தெரிந்தவராதலால் அவர் எழுதிய உரையைப்பற்றி நாமொன்றும் இங்கே விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. புத்தகத்தை வாங்கி வாசித்தால் அதன் நிலையும் தன்மையும் செவ்வனே விளங்கும். பட்டினத்தடிகள் திருவுருவப்படத்துடன் ஆங்காங்கு ஐதீகப்படி அரும்படங்கள்சேர்த்து உயர்ந்த காலிகோ டயிண்டு செய்தது. இதன் விலை ரூபா 4.

கிடைக்குமிடம்:- சரஸ்வதி புத்தகசாலை,
நெ. 175, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

KOTAHENA PUBLIC LIBRARY
1 9 SEP 1957